

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของ
ตำบลชาากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

ธรรมรงศ์ พลพุกยาน

๒๒ พ.ค. ๒๕๕๘

TH/๐๐๒/๑

353440

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาธรรประเทศฯ ศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

พฤษภาคม ๒๕๕๕

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาปัจจุบันพิเศษทางการจัดการภาครัฐและการเอกชน
และคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานวิชาปัจจุบันพิเศษทางการจัดการภาครัฐและการเอกชน
ได้พิจารณาปัจจุบันพิเศษของ ธรรมรศ พลพุกามา ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำสาขาวิชาการจัดการภาครัฐและการเอกชน
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

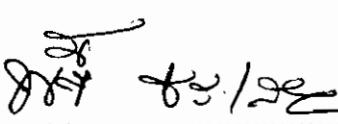
อาจารย์ที่ปรึกษาปัจจุบันพิเศษทางการจัดการภาครัฐและการเอกชน

ทูลกระหม่อม จิมรินทร์

(คร.ธนวัฒน์ พิมลจินดา)

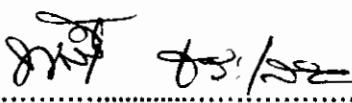
คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานปัจจุบันพิเศษทางการจัดการภาครัฐและการเอกชน

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์อัมชา ก.นัวเกย์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชนีย์ ธรรมเสนา)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ดร.พงษ์เตชะ เหลืองอลงกต)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับปัจจุบันพิเศษฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา^๑
หลักสูตรปริญญาตรีประจำสาขาวิชาการจัดการภาครัฐและการเอกชน ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... ผู้บอกรับวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชนีย์ ธรรมเสนา)

วันที่ ๒๙ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของ ตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากหลายท่านที่ได้ อนุญาตให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ อัมชา ก.บัวเกสร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัฒนีย์ ธรรมเสนา ดร.พงษ์เสถียร เหลืองอลงกต และ ดร.ธนวัฒน์ พิมลจินดา อาจารย์ที่ปรึกษา ที่เคยให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด และกรุณานำเสนอแนวทางในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ให้มีคุณค่า มากยิ่งขึ้น และสำเร็จถูกต้อง ได้ด้วยดี ผู้ศึกษาขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมทำให้ผลงานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จ ทั้งที่ได้ก่อภาระน้ำหนักและน้ำใจให้ก่อภาระนานไว้ ณ โอกาสนี้

การศึกษาครั้งนี้จะประสบความสำเร็จไม่ได้ หากขาดความร่วมมือจากผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการให้ความร่วมมือตอบ แบบสอบถามทำให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ครบถ้วน และได้ผลการศึกษาที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนา ต่อไป โดยรวมผู้ศึกษาขอขอบพระคุณจากใจจริง

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณความดีทั้งหมดของปัญหาพิเศษเล่มนี้แด่ บิดา มารดา และเพื่อน ๆ ของผู้ศึกษาที่ทำให้มีความสำเร็จในวันนี้

ธรรมรส ผลพุกามา

ชื่อปัญหาพิเศษ	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกุฎ จังหวัดจันทบุรี
ชื่อผู้เขียนปัญหาพิเศษ	ธีรรมรส พลพุดกษา
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)
ปีการศึกษา	2554

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกุฎ จังหวัดจันทบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นและเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกุฎ จังหวัดจันทบุรี โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ โดยยกคุณตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกุฎ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 350 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน (Proportional Allocation) จากสมาชิกในแต่ละหมู่บ้าน จำนวน 8 หมู่บ้าน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นใช้สถิติ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ใช้สถิติ t - test และสถิติ One - way ANOVA และใช้ LSD เพื่อทดสอบว่าตัวแปรที่ใดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นซึ่งมีก่านแข็งสูงสุดจากการวิจัยคือ ด้านคุณสมบัติหัวหน้าของผู้นำ รองลงมาคือด้านบทบาทของผู้นำท้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน) ด้านน้ำใจและจริงใจต่อคนอื่น ๆ และสุดท้ายคือ ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้นำ ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันลักษณะของการหาเสียงของผู้นำมีการเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่จะมีลักษณะคล้ายกันจึงทำให้ประชาชนให้ความสำคัญในด้านคุณสมบัติ ส่วนตัวของผู้นำที่มีลักษณะเฉพาะตัว ขณะเดียวกันก็เป็นอันดับแรก ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกุฎ จังหวัดจันทบุรี พบว่า ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ขณะที่ปัจจัยด้านเพศและอายุไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของตำบลลากาไทย

Title Public Opinion Affecting the Decision to Elect Local Leaders in Tambon Chakthai, Kahao Khitchakut District, Chantaburi Province
Researcher Thummarot Phonpruksa
Program Master of Public Administration (Public and Private Management)
Academic Year 2011

Abstract

This purpose of this research was to identify and compare public opinions affecting the decision to elect local leaders in Tambon Chakthai, Khao Khitchakut District in Chantaburi province, based on their gender, age, education, career and income. The sample group consisted of 350 eligible voters selected by proportional allocation sampling from 8 villages. Questionnaires were used for data collection, and the statistical methods employed for data analysis were, Percentage, Mean, Standard Deviation, One - way ANOVA, t - test, and LSD (Least Significant Difference test), with the level of statistical significance set at .05.

The study revealed personal characteristics as the most influential factor in the decision to elect local leaders, followed by the candidate's leadership (that of the village heads), and canvassers and related environment, with political campaigns as the least influential factor. This could be attributed to the similarities in each candidate's political campaign, which led the voters to consider other factors such as personal characteristics, and their leadership as the more influential ones. The study also revealed that education, career and income contributed to the differences in opinions at a level of statistical significance set at .05, while gender and age did not.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๖
สารบัญ	๗
สารบัญตาราง	๙
สารบัญภาพ	๑๙
 บทที่	
 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	7
แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ	11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	17
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	22
แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการ การ ขั้นตอนการหนีเสียง	25
แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชน	33
บทบาทอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน	39
พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551	47
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลลพบุรี ไทย	54
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	57

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	61
3	วิธีดำเนินการศึกษา.....	64
	ประชากรและกลุ่มด้วยอย่าง.....	64
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
	การทดสอบเครื่องมือ	66
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	67
	การวิเคราะห์ข้อมูล	67
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
4	ผลการวิจัย.....	69
	ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มด้วยอย่าง	69
	ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องฉัน	
	ตำบลลากไทร อําเภอเขากชุมภูมิ จังหวัดจันทบุรี	72
	ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน	78
5	ผลการวิจัย.....	86
	สรุปผลการวิจัย	86
	อภิปรายผลการวิจัย	89
	ข้อเสนอแนะ	94
	บรรณานุกรม.....	96
	ภาคผนวก	100
	ประวัติย่อของผู้เขียนปัญหาพิเศษ	104

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนประชากรดำเนินชากไทย อ่ำເກອເຫາຄື່ອງຖຸງ ຈັງຫວັດຈັນທຸຽມ	55
2 สรุปดัวยาและความสอดคล้องของแนวคิดและงานวิจัยที่ใช้ในการศึกษา.....	62
3 จำแนกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเดียวกันตั้งตามหมู่บ้าน.....	65
4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล.....	69
5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชน ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินชากไทย อ่ำເກອເຫາຄື່ອງຖຸງ ຈັງຫວັດ ຈັນທຸຽມ ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร	72
6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชน ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินชากไทย อ่ำເກອເຫາຄື່ອງຖຸງ ຈັງຫວັດ ຈັນທຸຽມ ด้านบทบาทผู้นำท้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน)	73
7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชน ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินชากไทย อ่ำເກອເຫາຄື່ອງຖຸງ ຈັງໄວັດ ຈັນທຸຽມ ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัคร	74
8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชน ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินชากไทย อ่ำເກອເຫາຄື່ອງຖຸງ ຈັງໄວັດ ຈັນທຸຽມ ด้านห้ามนโยบายและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ	76
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อ การตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินชากไทย อ่ำເກອເຫາຄື່ອງຖຸງ ຈັງຫວັດຈັນທຸຽມ	77
10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อ การตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินชากไทย อ่ำເກອເຫາຄື່ອງຖຸງ ຈັງຫວັດຈັນທຸຽມ จำแนกตามเพศ.....	78
11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อ การตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินชากไทย อ่ำເກອເຫາຄື່ອງຖຸງ ຈັງຫວັດຈັນທຸຽມ จำแนกตามอายุ.....	79

สารบัญตาราง (ต่อ) •

ตารางที่	หน้า
12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อ การตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินลักษณะ อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	80
13 ผลการวิเคราะห์เบรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อ ต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินลักษณะ อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ระดับการศึกษา.....	80
14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อ การตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินลักษณะ อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	81
15 ผลการวิเคราะห์เบรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผล ต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินลักษณะ อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	82
16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อ การตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินลักษณะ อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอาชีพ	83
17 ผลการวิเคราะห์เบรียบเทียบ เยคุ่งของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผล ต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินลักษณะ อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอาชีพ	84
18 สรุปการทดสอบสมมติฐาน	85

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

I กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	63
------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บทบาทของกำนันและผู้ใหญ่บ้านนับว่าเป็นบทบาทที่มีความสำคัญต่อการบริหารราชการในภูมิภาคตามดังนี้ เต่อไปนี้ กล่าวคือการจัดหน่วยการปกครองระดับตำบล หมู่บ้านมีนานาแส้น แต่ไม่ได้จัดการปกครองเป็นรูปแบบทางการ จนกระทั่งพระบาทสมเด็จพระปูชนียอดลญาณเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงมอบหมายให้หลวงเทศาจิตวิจารณ์ไปทดลองจัดตั้งขึ้นที่บางปะอิน โดยทดลองตั้งกำนันและผู้ใหญ่บ้านเพื่อปกครองตำบล หมู่บ้านบางปะอิน และประสบผลสำเร็จ จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ ร.ศ. 116 (ซึ่งทรงกับ พ.ศ. 2440) เป็นแม่บทในการจัดระเบียบการปกครองตำบลและหมู่บ้านทั่วทั้งประเทศไทยเป็นฉบับแรก ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระปูชนียอดลญาเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้มีการตราพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ขึ้นใช้บังคับแทน และยังคงใช้บังคับอยู่จนถึงปัจจุบัน โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้าย คือพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เมื่องด้วยปัจจุบันได้มีการปรับปรุงการบริหารราชการแผ่นดินให้เกินไปโดยขาดเริ่ว คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ แต่โดยที่กระบวนการเข้าสู่ตัวแทนนั้นจะดำเนินการได้ยาก จึงทำให้การบริหารราชการต้องดำเนินการโดยผ่านผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2547 ยังมิได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสม ทำให้การปฏิบัติงานของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ไม่เกิดประสิทธิภาพ เท่าที่ควร ประกอบกับอำนาจหน้าที่ยังมีความซ้ำซ้อนกับการกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงกระบวนการเข้าสู่ตัวแทนนั้น ระยะเวลากำลังดำเนินการ ดำเนินการ พื้นจากตัวแทนนั้น และบทบาทและอำนาจหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน รวมถึงบทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการหมู่บ้าน ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงการบริหารราชการแผ่นดินและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องตามพระราชบัญญัตินี้

จากผลงานของสมบูรณ์ อินยงสุวรรณ (2551, หน้า 33 - 34) ได้สรุปสาระสำคัญของ เนื้อหาที่เปลี่ยนแปลงไปจากกฎหมายเดิมบางประการ โดยสรุป ดังนี้

1. ปรับปรุงวิธีการเข้าสู่ดำเนินการผู้ใหญ่บ้านยังคงให้รายภูรในพื้นที่เป็นผู้เลือกเช่นที่เคยปฏิบัติตาม แต่ให้คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งนายอำเภอต้องดึงจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ และรายภูรผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของรายภูรในหมู่บ้าน เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกอย่างเข้มงวดจริงจังเพื่อให้ได้บุคคลที่มีความเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของประชาชนเข้ามาดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านก่อนให้รายภูรเลือก แก้ไขอำนาจในการแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านจากให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้ง เป็นให้นายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้ง แล้วรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ เพื่อออกหนังสือสำคัญไว้เป็นหลักฐานและเพิ่มระยะเวลาการเลือกผู้ใหญ่บ้านจาก 15 วัน เป็น 30 วัน นับแต่ดำเนินการผู้ใหญ่บ้านว่าง เพื่อให้สามารถตรวจสอบคุณสมบัติได้เข้มงวดขึ้น

2. แก้ไขการเข้าสู่ดำเนินการผู้เลือก เป็นให้นายอำเภอเป็นประชานประชุมผู้ใหญ่บ้านในดำเนินน้ำน เพื่อบริบททางเรือกันคัดเลือกผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งในดำเนินน้ำนซึ่งเป็นกำนัน หากมีผู้สมควรได้รับการคัดเลือกเกินกว่าหนึ่งคนให้ใช้วิธีการอุปโภคเสียงโหวตชี้ลับ เพื่อให้ได้คนดี เป็นที่ยอมรับของผู้ใหญ่บ้านในดำเนิน ช่วยให้เกิดความสามัคันท์ ลดปัญหาความขัดแย้ง และการช้อเสียงเพื่อให้ได้ผู้นำตามธรรมชาติในการปกครองท้องที่อย่างแท้จริง และแก้ไขปรับลดระยะเวลาการเลือกกำหนดจาก 60 วัน เป็น 45 วัน เนื่องจากกระบวนการการเลือกมีขั้นตอนน้อยลง

3. แก้ไขระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของผู้ใหญ่บ้าน จากคราวละ 5 ปี เป็นให้พ้นจากตำแหน่งเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ เพื่อให้ผู้ใหญ่บ้านทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ในราชการจนกว่าจะเกณฑ์ อายุ 60 ปี ในลักษณะเหมือนข้าราชการ

4. แก้ไขมาตรฐานการพื้นจากดำเนินการผู้ใหญ่บ้าน โดยเพิ่มเติมให้ผู้ใหญ่บ้านต้องพ้นจากดำเนินการ กรณีไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งด้องทำอย่างน้อยทุกห้าปี นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้รายภูรในหมู่บ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งแก้ไขอำนาจในการอนุญาตให้ผู้ใหญ่บ้านลาออก และการสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง กรณีรายภูรผู้มีสิทธิเลือกไม่น้อยกว่าห้าชื่อกันขอให้ลาออกจากตำแหน่ง ทางอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นอำนาจนายอำเภอ

5. การขยายเวลาการเลือกและแต่งตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถขยายเวลาการเลือกและแต่งตั้งผู้รักษาการแทนผู้ใหญ่บ้านและกำนันไปก่อน จนกว่าจะมีการเลือกผู้ใหญ่บ้านหรือกำนัน ได้ในสถานการณ์ที่ไม่ปกติ เช่น ในพื้นที่ที่ต้องดูแลเรื่องความมั่นคง เป็นพิเศษ หรือพื้นที่ที่ประสบภัยพิบัติต่างๆ

6. ปรับปรุงบทบาทอำนวยการที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้มีความชัดเจน โดยกำหนดให้ ผู้ใหญ่บ้าน ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอ และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานในด้าน การรักษาความสงบเรียบร้อย และการรักษาความมั่นคงภายใน ให้แก่ รายฎรในหมู่บ้าน โดยยังคงให้ มีสถานภาพเป็นหัวน้ำรายฎรในหมู่บ้าน ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

7. ปรับปรุงโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหมู่บ้าน โดยให้ผู้ใหญ่บ้าน เป็นประธาน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนาในหมู่บ้าน ผู้นำหรือผู้แทนกลุ่มหรือองค์กร ในหมู่บ้าน เป็นกรรมการในตำแหน่ง และกรรมการหมู่บ้าน ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากผู้ซึ่งรายฎรในหมู่บ้านเลือก เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสิบคน มีหน้าที่ช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษาแก่ผู้ใหญ่บ้านเดี่ยว กับการอันเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย หรือระเบียบแบบ แผนของทางราชการ หรือที่นายอำเภอมอบหมายหรือที่ผู้ใหญ่บ้านร้องขอ เป็นองค์กรหลักที่ รับผิดชอบในการบูรณาการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านและบริหารจัดการกิจกรรมที่ดำเนินงาน ในหมู่บ้านร่วมกับองค์กรอื่นทุกภาคส่วน

จากพระราชบัญญัติข้างต้น บทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านมีความสำคัญไม่ใช่หย่อนไป กว่าบทบาทอำนวยการที่ของผู้นำท้องถิ่น เช่น นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหัวเรี่ยว หัวแรงในการขับเคลื่อนประชานิรัติ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ดังนั้น ผู้ใหญ่บ้านจะมีความสำคัญกับประชาชน ในชุมชนในการตัดสินใจเลือกผู้ใหญ่บ้านเข้ามาทำงานนั้น ประชาชนในชุมชนจึงต้องมีจิตสำนึก ในความพึงพอใจของผู้ใหญ่บ้านในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านการศึกษา การมีส่วนร่วมในชุมชน ภาวะผู้นำ และเป็นคนมีคุณธรรม จริยธรรม จึงส่งผลให้ได้ผู้ใหญ่บ้านที่มีคุณภาพมาพัฒนาชุมชน

จากที่กล่าวมานี้ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาในประเด็นปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านบทบาทของผู้นำท้องถิ่น ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียง และด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ใน การเลือกตั้งที่จะเป็นตัวแปรที่จะสนับสนุนการตัดสินใจ เลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านของตำบลลหากาไทย อําเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี เพื่อเป็นแนวทาง ในการพัฒนาระบบการเมืองท้องถิ่นสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น ตำบลลหากาไทย อําเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี
- เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น ตำบลลหากาไทย อําเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษารายได้ และอาชีพ

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนในคำนวณชากไทย อ่ำເກອເຫາຄື່ມງູງ ຈັງຫວັດຈັນທຸຽມ ທີ່ມີເພດຕ່າງກັນຈະນີ້
ຄວາມຄົດເໜີນທີ່ມີຜລດຕ່າງກັນຈະນີ້
2. ประชาชนในคำນวณชากไทย อ่ำເກອເຫາຄື່ມງູງ ຈັງຫວັດຈັນທຸຽມ ທີ່ມີອາຍຸຕ່າງກັນຈະນີ້
ຄວາມຄົດເໜີນທີ່ມີຜລດຕ່າງກັນຈະນີ້
3. ประชาชนในคำນวณชากไทย อ่ำເກອເຫາຄື່ມງູງ ຈັງຫວັດຈັນທຸຽມ ທີ່ມີຮະດັບກິ່າວ
ຕ່າງກັນຈະມີຄວາມຄົດເໜີນທີ່ມີຜລດຕ່າງກັນຈະນີ້
4. ประชาชนในคำນวณชากไทย อ่ำເກອເຫາຄື່ມງູງ ຈັງຫວັດຈັນທຸຽມ ທີ່ມີຮາຍໄດ້ຕ່າງກັນຈະນີ້
ຄວາມຄົດເໜີນທີ່ມີຜລດຕ່າງກັນຈະນີ້
5. ประชาชนในคำນวณชากไทย อ่ำເກອເຫາຄື່ມງູງ ຈັງຫວັດຈັນທຸຽມ ທີ່ມີອໍາເຊີພຕ່າງກັນຈະນີ້
ຄວາມຄົດເໜີນທີ່ມີຜລດຕ່າງກັນຈະນີ້

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศຶກຍາກີ່ຍັກນີ້ຄວາມຄົດເໜີນຂອງປະຊາຊົນທີ່ມີຜລດຕ່າງກັນຈະນີ້
ໃຈເລືອກຜູ້ນຳທີ່ມີຜລດຕ່າງກັນຈະນີ້

ສໍາຮັບຕັວແປປໍ່ໃຫ້ໃນການວິຊຍົກຮັງນີ້ ປະກອບດ້ວຍ

1. ຕັ້ງແປວິສະະ ໄດ້ແກ່ເພດ ອາຍຸ ຮະດັບກິ່າວ ແລະ ໂຍ້າເຊີພ
2. ຕັ້ງແປດານ ໄດ້ແກ່ ດ້ານຄຸນສົມບົດຂອງຜູ້ສົມກົດ ດ້ານນານາທອງຜູ້ນຳທີ່ມີຜລດຕ່າງກັນຈະນີ້
(ຜູ້ໃຫຍ່ນໍ້ານ) ດ້ານຄອຖະໜີໃນກາຮາຫາເສີຍ ແລະ ດ້ານໜ້າຄະແນນແລະສິ່ງແວດລ້ອມອື່ນໆ ໃນການເລືອກຕັ້ງ

ขอบเขตด้านພື້ນຖານປະປະຊາຊົນ

ປະຊາຊົນໃນคำນวณชากไทย อ่ำເກອເຫາຄື່ມງູງ ຈັງຫວັດຈັນທຸຽມ ທັງໝາຍຈຳນວນ 4,161 ດາວ
(ຂໍອນລຸ່ມ ວັນທີ 15 ກັນຍາຍນ 2554)

ขอบเขตດ້ານระยะเวลา

ระยะเวลาຂອງການວິຊຍາທີ່ໜັດ ເຮັດວຽກແຕ່ເດືອນກັນຍາຍນ 2554 - ຖຸມພາພັນທຶນ
2555 ຜູ້ໃຫຍ່ນໍ້ານຕັ້ງແຕ່ເວັ້ນຄົນຄວ້າເຫັນມູນຄົມ ແນວດິດ ທຖານງູ້ ຈົນຄົງຈັດທໍາຮູປ່ເລີ່ມປິດຫາພິເສຍ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปในด้วยชาติไทย จำกัดเพื่อการเลือกตั้ง จังหวัดจันทบุรี ทั้งหมดจำนวน 4,161 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 15 กันยายน 2554)

2. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึก ความเชื่อและการตัดสินใจ ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยอาศัยความรู้ การรับรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกผู้นำท้องถิ่นของตำบลชาติไทย จำกัดเพื่อการเลือกตั้ง จังหวัดจันทบุรี

3. ปัจจัย หมายถึง สิ่งที่ชูงใจให้ประชาชนในชนบทตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นในหมู่บ้าน

4. การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกแนวทางหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีอยู่ด้วยกันหลายปัจจัย เพื่อลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งผู้นำท้องถิ่น ในที่นี่ผู้วิจัยหมายถึง ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยในการตัดสินใจ 4 ด้าน

4.1 ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร หมายถึง ลักษณะต่างๆ ของผู้สมัคร ได้แก่ การมีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ในการทำงาน มีข้อเดียวกันในด้านคุณงามความดี มีความเสียสละ ให้ความช่วยเหลือชาวบ้านเป็นอย่างดี มีความจริงใจ เชื่อถือได้รวมทั้งในเรื่องของการฐานะที่ดี การพูดจาอ่อนน้อม ความเป็นผู้ดีพื้นบ้านของคนเอง

4.2 ด้านบทบาทผู้นำท้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน) หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติหน้าที่ ของผู้ใหญ่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ การมีบทบาทด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย มีบทบาทด้านการพัฒนา และส่งเสริมอาชีพ มีบทบาทด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีบทบาทด้านการป้องกันภัยไฟฟ้าเรือน และบทบาทตามนโยบาย夷เร่งด่วนของรัฐบาล

4.3 ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัคร หมายถึง วิธีการหาเสียงในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ มีการหาเสียงโดยเข้าถึงประชาชน มีการหาเสียงโดยใช้ชวนรถแท่งจำนวนมาก ๆ มีการหาเสียงโดยใช้ป้ายติดตามถนนจำนวนมาก ๆ มีการหาเสียงโดยใช้สื่อแผ่นพับ โปสเตอร์ และสิ่งพิมพ์

4.4 ด้านหัวใจและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ใน การเลือกตั้ง หมายถึง บุคคลที่ร่วมรังค์ให้ประชาชนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง สนับสนุนผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านด้วยวิธีการต่างๆ ได้แก่ มีการซักชวนหัวใจและสิ่งแวดล้อม นิทานน้ำจากญาติหรือเพื่อน มีการซื้อเสียงทั้งในรูปของเงินและของรางวัล มีการอื้อประโภชน์ให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

5. ผู้นำท้องถิ่น หมายถึง บุคคลที่ช่วยให้ผู้อื่นหรือชุมชน ได้มีการตกลงกัน และพยายามหาทางให้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้พฤติกรรมของผู้นำท้องถิ่นจะมีอิทธิพลหนึ่ง

ประชาชนในท้องถิ่นนั้น อันจะก่อให้เกิดการร่วมมือกันทำงาน โดยมุ่งความสำเร็จของชุมชนเป็นสำคัญหรืออาจกล่าวได้ง่าย ๆ โดยสรุปว่า ผู้นำท้องถิ่น คือ ผู้ที่มีอำนาจหรืออิทธิพลสามารถซักจุ่งคนในชุมชนได้ ผู้ที่คนอื่นยินยอมเลือกหรือยกย่องให้เป็นหัวหน้าหรือตัวแทนของคนส่วนมาก เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือกรรมการต่าง ๆ ที่ได้รับคัดเลือกมา แต่ในที่นี้ผู้วัย หมายถึง ผู้ใหญ่บ้าน

10. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การได้รับรู้ข่าวสารของผู้สัมภารจากสื่อต่าง ๆ เช่น ป้ายโฆษณา การพูดคุย วิทยุ เอกสาร แผ่นพับ ในปลิว รถโฆษณาทางเสียง

11. การเลือกตั้ง หมายถึง กระบวนการและกิจกรรมทางการเมืองที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

12. ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถที่จะชี้แนะ สั่งการ หรืออำนวยการให้ผู้ร่วมงานปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้นและเต็มใจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น ตำบล락กไทร อำเภอเขากิจมูล จังหวัดจันทบุรี

2. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น ตำบล락กไทร อำเภอเขากิจมูล จังหวัดจันทบุรี

3. ผลการศึกษาที่ได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของผู้นำท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในที่นี้ สามารถอนับถือมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น คำนวณจากไทย อั่งเปาเช้าคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี” ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาประกอบการศึกษาในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
4. แนวคิดและพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
5. แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการ ขั้นตอนการหาเสียง
6. บทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน
7. แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชน
8. พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551
9. สภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลลากาไทย
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
11. การอภิแบบจำลองในการศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

กู๊ด (Good, 1973, p. 339 อ้างถึงใน เชิด ยอดมนตร์ธรรม, 2551, หน้า 6) ได้ให้ความหมาย ของความคิดเห็นไว้ว่า หมายถึง ความนึกคิด ความรู้สึกประทับใจ ความเชื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

โคลาชา (Kolasa, 1969, p. 386 อ้างถึงใน เชิด ยอดมนตร์ธรรม, 2551, หน้า 6) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคล อันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งอย่างใด หรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากการมีแวดล้อม (Circumstance) หรือความคิดเห็นเป็น การตอบสนองสิ่งที่ได้อธิบายจากความโน้มเอียง (Predisposition) ความโน้มเอียงทำให้บุคคล

ปฏิบัติตาม ซึ่งเรียกว่า โครงสร้างทัศนคติ (Attitude Structure) ทัศนคติจึงเป็นพื้นฐานของความคิดเห็น และมีอิทธิพลต่อการแสดงออก

บุญธรรม คำพอ (อ้างถึงใน สุชาติ วรสวัสดิ์, 2546, หน้า 6) สรุปได้ว่าความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นจะเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติประจำตัวของบุคคลอีกด้วย ซึ่งคุณสมบัติประจำตัวบางอย่าง เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน และการคิดต่อ กันระหว่างบุคคลนัก เป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคล และกลุ่มนี้มีความคิดเห็นไปในทางหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะพื้นฐานความรู้อันเป็นกระบวนการของสังคมที่ได้รับการศึกษามาเป็นระยะแรกหลายปี จะเป็นรากฐานก่อให้เกิดความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่ง สิ่งใดโดยเฉพาะ

บุญเรียง ใจศิลป์ (อ้างถึงใน ไพพิน พึงพา, 2549, หน้า 8) ความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออกทางวิชาชีพ เจนคติ การที่บุคคลกล่าวว่า เขายังความเชื่อ หรือความรู้สึกอย่างไร เป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคล ดังนั้น การวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้น เป็นสิ่งที่เป็นไปได้

พรพิพพ์ ชื่นอรรณพ (2551, หน้า 6) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงความรู้สึกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือด้วยการพูด การเขียน โดยอาศัยพื้นความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจ ได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ที่ได้

กล่าวโดยสรุป ความคิดเห็นคือ ความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ ไม่ว่า จะเป็นการแสดงออกทางวิชา การเขียน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ ซึ่งไม่อาจจะบอกได้ว่า ถูกหรือผิด ซึ่งอาจจะ ได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ที่ได้ ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลง ได้ตามกาลเวลา

ประเภทของความคิดเห็น

สัตตยา กระเสร์ชล (2538, หน้า 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นสามารถจำแนกได้ 2 ประการ คือ

- ความคิดเห็นเชิงบวกสุด - เชิงลบสุด เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลง ทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นประการนี้runแรง และเปลี่ยนแปลงยาก

- ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ เป็นความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี คือ ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

เชิด ยอดมนธรรม (2551, หน้า 8) การแสดงออกทางด้านความคิดเห็นเป็นเรื่องเฉพาะของปัจจัยบุคคลอย่างอิสระต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือแม้แต่ในสิ่งเดียวกัน จึงไม่จำเป็นต้องมีลักษณะ

คล้ายคลึงกัน หรือเหมือนกันเสมอไป ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับอิทธิพลต่อการแสวงขอของความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น ๆ ปัจจัยพื้นฐานได้มีผู้สูงอายุแนวคิดไว้โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

ออสแคมป์ (Oskamp, 1977 อ้างถึงใน เข็ค ยอดมโนธรรม, 2551, หน้า 8) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็นมีดังนี้ คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Gene and Physiological Factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยจะพูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรมจะมีผลต่อความก้าวหน้าของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษาจนคดิ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ ได้ ปัจจัยทางร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจนกดิของบุคคล ยกตัวอย่างเช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมนักจะเป็นคนที่มีอายุมาก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct Personal Experience) คือ บุคคลที่ได้รับความรู้สึกและความคิดต่าง ๆ จากประสบการณ์โดยตรงเป็นการกระทำหรือได้พบเห็นสิ่งต่าง ๆ โดยคนเองทำให้เกิดเจนกดิหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่คนเองได้รับ เช่น เด็กแรกที่เมื่อได้ป้อนน้ำสับปั้นให้ทาน เขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำส้มหวาน เช่น หอมชื่นใจ ทำให้เขามีความสุขที่ได้รับประทานเป็นครั้งแรก เป็นประสบการณ์โดยตรงที่เราได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว (Parental Influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้มีอ่อนตัวเล็ก ๆ จะได้รับการอบรมสั่งสอนทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัวและจากประสบการณ์ที่ได้พบมา

4. เกณฑ์และความคิดเห็นของกลุ่ม (Group Determinants of Attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจนกดิของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจนกดิต่าง ๆ จะได้รับผลกระทบและมีแรงกดดันจากกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียนกลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ ซึ่งทำให้ชี้นำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

5. สื่อมวลชน (Mass Media) เป็นสื่อต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับสื่อต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็น มีความรู้สึกต่าง ๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นนั้นเป็นเรื่องของการแสวงขอทางด้านความคิดของแต่ละบุคคล อย่างอิสระต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีปัจจัยพื้นฐานที่อาจทำให้เกิดความคิดเห็น คือ ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล อิทธิพลจากครอบครัว

เจนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม และสื่อมวลชน ที่อาจได้รับอิทธิพลต่อการแสดงออกของความคิดเห็นในสิ่งนั้น ๆ

การวัดความคิดเห็น

ศิริอร วิชาชานุ (2544, หน้า 214) กล่าวถึงการวัดเจนคติว่า เมื่อเจนคติต่อจาน คือความเชื่อ และความรู้สึกที่มีต่อจาน การวัดเจนคติจึงมักวัดจากความรู้สึกต่อจานนั้น ๆ ผู้วิจัยมักสอบถามความรู้สึกเกี่ยวกับงานมากกว่าความเชื่อหรือความรู้ในเรื่องงาน การวัดเจนคติมีหลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถามและการสังเกตพฤติกรรมภายนอก ในการวัดเจนคติ สร้างข้อคำถาม ทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม ส่างแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างตอบ และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้

เบสท์ (Best, 1997 อ้างถึงใน เข็ม ยอดมนโนธรรม, 2551, หน้า 9) ได้กล่าวถึงการวัดความคิดเห็นโดยทั่วไปมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ บุคคลที่ถูกวัด สิ่งเร้า และการตอบสนอง ลักษณะการวัดจะมีผลลัพธ์เป็นระดับสูง ต่ำ มาก น้อย วิธีวัดนี้ โดยส่วนมากจะใช้วิธีสร้างแบบสอบถาม และให้ผู้ถูกวัดจะเลือกตามความคิดเห็นของตนในเวลานั้น

การวัดทัศนคติ ในการวัดทัศนคติมีเทคนิควิธีการหลายวิธี ซึ่งแตกต่างกันออกไป ได้แก่

1. การวัดทัศนคติโดยวิธีช่วงปรากម្ពោះกัน วิธีการนี้สร้างขึ้นโดย Thurstone มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้ คือ ขั้นแรกต้องทำสร้างข้อความที่แทนความรู้สึกของกลุ่มบุคคลให้ได้ข้อความมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อนำไปให้ตุลาการพิจารณาให้ความคิดเห็นต่อข้อความที่สร้างขึ้นมา โดยเรียงลำดับความเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ไปจนถึงไม่เห็นด้วยอย่างมากจำนวน 11 Degree แล้ว นำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นี้ได้จากการให้ Degree ข้อความต่างๆ ทั้งหมดมาทดแทนตุลาการ

2. การวัดทัศนคติโดยการใช้ Likert วิธีการสร้างขึ้นโดย Likert (Likerts) โดยการสร้างข้อความขึ้นหลาย ๆ ข้อความให้กรอกกลุ่มหัวข้อที่จะศึกษาการตอบแบบสอบถามนี้มีข้อให้เลือก 5 ข้อ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างมาก การให้คะแนนนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความว่าเป็นทางบวกหรือทางลบ การให้คะแนนอาทิ ให้ตั้งแต่ 0 - 4 หรือ จาก 1 - 5 การตีความหมายของคะแนนนั้นไม่แตกต่างกัน

3. การวัดทัศนคติโดยวิเคราะห์สเกล วิธีการนี้เป็นวิธีที่อธินายถึงบวนการในการประเมินผลกลุ่มข้อความกลุ่มนั้น ๆ ว่าเป็นไปตามข้อจำกัดหรือครบถ้วนตามลักษณะที่ถูกต้องในการสร้างสเกลโดยวิธีของกัทท์เมน (Guttman) หรือไม่เท่านั้น ตามความคิดเห็นของกัทท์เมน (Guttman) ใช้ว่าสเกลสำหรับวิธีการวัดทัศนคตินั้นควรเลือกข้อความเพียงเล็กน้อย (5 - 6 ข้อความ) โดยเลือกจากข้อความหลาย ๆ ข้อความซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด

4. การวัดทักษณคติโดยวิธีเทคนิคจำแนกความหมาย เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดรวบยอด และเป็นการศึกษาความหมายของสิ่งต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของกลุ่มที่เราจะศึกษาโดยทั่วไป สาระแบบเทคนิคจำแนกความหมายจะประกอบด้วยข้อให้เลือก 7 ข้อ ซึ่งจะให้กลุ่มนักศึกษาที่จะศึกษาประเมินค่ามากน้อย เช่น ดี - เลว ใหญ่ - เล็ก ช้า - เร็ว เป็นต้น โดยการประเมินนั้นจะใช้ค่าเฉลี่ยที่ ซึ่งตรงกันข้ามดังตัวอย่างที่กล่าวมาและมีลำดับของความมากน้อยจากด้านใดด้านหนึ่งทั้งหมด 7 อันดับ

5. การวัดทักษณคติโดยใช้วิธีเทคนิคการพยายาม การวัดทักษณคติโดยใช้วิธีเทคนิคการพยายามนี้ เป็นการศึกษาทางอ้อม จากกลุ่มนักศึกษาที่จะศึกษานั้นเอง ซึ่งจะมีวิธีการด้วยกันหลาย ๆ วิธี ได้แก่ การต่อประโยคให้สมบูรณ์ วิธีการใช้ภาพการตีความเป็นสิ่งเร้า การแปลความหมายโดยใช้ภาพ เป็นสิ่งเร้า การใช้นิทานหรือการแต่งเรื่องเป็นสิ่งกระตุ้นเป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การวัดระดับของความคิดเห็นนั้นมีวิธีการวัดหลายวิธี ได้แก่ การวัดทักษณคติโดยวิธีช่วงปรากฏเท่ากัน การวัดทักษณคติโดยการใช้วิธีลิเกิร์ต การวัดทักษณคติโดยวิธีวิเคราะห์สาระ การวัดทักษณคติโดยวิธีเทคนิคจำแนกความหมาย และการวัดทักษณคติโดยใช้วิธีเทคนิคการพยายาม ซึ่งเป็นการวัดเจนคติที่มีต่องานนั้น ๆ ผู้วิจัยมักสอบถามความรู้สึกเกี่ยวกับงานมากกว่าความเชื่อหรือความรู้ในเรื่องงาน

แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ

ความหมายของการตัดสินใจ

การตัดสินใจโดยทั่วไป เป็นเรื่องของการตัดสินใจเลือกสำหรับการแก้ไขปัญหา เมื่อมีการเลือกทางเลือกที่ไม่หลากหลาย เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความรวดเร็ว คำว่าการตัดสินใจ (Decision Making) บทท่านใช้คำว่า การตัดสินใจสั่งการ การวินิจฉัยสั่งการ ซึ่งความหมายที่แท้จริง ก็คือขั้นเดียวกัน ในที่นี้จะใช้คำว่า การตัดสินใจ (Decision Making) ซึ่งมีสู่ให้ความหมายไปดังนี้ (วัฒนการศึกปีกุล, 2550, หน้า 10)

ดิน ปรัชญาพุทธ (2542, หน้า 106) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า เป็นการเลือกดำเนินการหรือไม่ดำเนินการที่เห็นว่าดีที่สุดหรือเลวที่สุดจากการลีอกหลาย ๆ ทาง โดยมีขั้นตอน ของการตัดสินใจดังนี้

1. การทำความเข้าใจในปัญหาและข้อเท็จจริงต่าง ๆ
2. การรวมรวมข่าวสารและข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ
3. การวิเคราะห์ข่าวสารและข้อมูลแล้วนำมาพิจารณา
4. การเลือกปฏิบัติที่ดีที่สุดเพียงทางปฏิบัติเดียว

5. การดำเนินการให้เป็นไปตามผลของการตัดสินใจ

6. การติดตามและประเมินผลของการดำเนินการ

กรองแก้ว อัญชุ (2537, หน้า 147) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจว่า หมายถึง การเลือกสิ่งหนึ่งหรือหลาย ๆ สิ่ง หรือเลือกที่จะปฏิบัติทางใดทางหนึ่งจากหลาย ๆ ทางที่มีอยู่ และ วิธีการที่เลือกนั้นย้อมໄ้รับการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วว่าถูกต้องเหมาะสมหรือดีที่สุด และตรงกับ เป้าหมายขององค์การด้วย

พิพย์วัลย์ สีจันทร์ และคณะ (2546, หน้า 110) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นการเลือก ทางเลือกมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา ซึ่งต้องมีทางเลือกหลาย ๆ ทาง เกิดขึ้นก่อน แล้วนำมา เปรียบเทียบกันจนได้ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541, หน้า 80) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า เป็นวิธีการที่ บุคคลควรประพฤติเพื่อทำให้ได้ผลสูงสุดซึ่งได้สรุปเป็นการตัดสินใจที่เหมาะสม (The Optimizing Decision-making Model) ไว้เป็น 6 ขั้นตอนดังนี้

1. ด้านความต้องการในการตัดสินใจ (Ascertain Need for a Decision)
2. สร้างเกณฑ์ในการตัดสินใจ (Identify the Decision Criteria)
3. แบ่งน้ำหนักในแต่ละเกณฑ์ (Allocate Weights to the Criteria)
4. พัฒนาทางเลือก (Develop the Alternatives)
5. ประเมินทางเลือก (Evaluate the Alternatives)
6. เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the Best Alternatives)

รูปแบบการตัดสินใจที่เหมาะสม (Optimizing Model) คือ วิธีการที่ใช้ในการตัดสินใจ โดย ใช้หลักความรู้เหตุผล (Rationality) การเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด โดยใช้หลักเหตุผลในการ ตัดสินใจสามารถทำให้การตัดสินใจมีความตื้นเข้ม สมเหตุสมผล ทั้งนี้ต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนและ มีขั้นตอนการตัดสินใจให้เป็นไปตามเป้าหมายได้สูงสุด 6 ประการ คือ

1. การวางแผนเป้าหมายให้ถูกต้อง (Goal Oriented) เพื่อให้ได้การตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมสูงสุด
 2. รู้ทางเลือกทั้งหมด (All Options are Known)
 3. ทำสิ่งที่ชอบให้ชัดเจน (Preferences are Clear)
 4. ทำสิ่งที่ชอบให้คงที่ (Preferences are Constant)
 5. ต้องทำให้ผลลัพธ์หรือประโยชน์สูงสุด (Final Choice will Maximize the Outcome)
- ดาลตัน (Dalton อ้างอิงใน วัฒนิกา ศิลปกุล, 2550, หน้า 9) ให้ความหมายการตัดสินใจว่า กระบวนการสร้างทางเลือกการดำเนินการใด ๆ ไว้หลาย ๆ ทางเลือก แล้วพิจารณาอย่างรอบคอบ

รับรู้สิ่งที่เขาอยากรับรู้ ซึ่งขึ้นอยู่กับพื้นฐานของแต่ละบุคคล เช่น นักจิตวิทยาศึกษาวิชาการ บริหารในแง่การศึกษาพฤติกรรมของแต่ละคน เป็นด้าน ลักษณะของการรับรู้จะมีผลต่อการตัดสินใจ ประสบการณ์ที่แตกต่างกันทำให้แต่ละคนมีการกระหนักในปัญหา การระบุ และวิเคราะห์ปัญหา การแสวงหาข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งการตีความ การประเมินทางเลือก และตัดสินใจเลือกทางเลือกที่แตกต่างกันออกไป

การรับรู้นั้นอาจมีการบิดเบือนໄได้ ซึ่งจะมีผลให้การตัดสินใจขาดประสิทธิภาพได้ การบิดเบือนการรับรู้มี 4 ชนิด คือ

1.1 การบิดเบือนแบบ Stereotype เป็นการบิดเบือนที่มาจากการลักษณะอย่าง แล้วเห็นว่าคงเป็นอย่างนั้นไปหมด เช่น เห็นว่าผู้ชายเป็นนักบริหารที่ดีกว่าผู้หญิง เห็นว่าคนมีอายุมากขาดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งอาจเป็นจริงในบางคน แต่ไม่เป็นจริงเสมอไปทั้งหมด

1.2 การบิดเบือนแบบ Halo Effect เป็นการประเมินลักษณะบุคคลจากประสบการณ์ที่เคยประทับใจ เช่น เห็นคนมาทำงานสม่ำเสมอว่าเป็นคนคลาดครับผิดชอบของคนที่ไม่ค่อยมาทำงาน ว่าไม่ดี เกิดเป็นอคติและเป็นการปิดบังข้อเท็จจริง ทำให้อาจมีการตัดสินใจที่ผิดพลาด

1.3 การบิดเบือนแบบ Projection เป็นการโอนความรู้สึกนึกคิด หรือการกระทำของตนไปให้กับอื่น โดยเห็นเอาว่าคนอื่นคงมีความรู้สึกนึกคิดหรือพฤติกรรมเช่นเดียวกับตน ซึ่งทำให้เกิดอคติในการมองปัญหาและการตัดสินใจ เช่น เห็นลูกน้องทำงานช้าๆ ขาดความก้าวหน้า ถือคิดว่าลูกน้องคงเป็น แต่จริง ๆ ลูกน้องอาจจะระบบงานเดิม และไม่ต้องการความก้าวหน้าอีกด้วย การบิดเบือนแบบนี้รวมไปถึงการซัดทอดสเหตุแห่งความผิดพลาดไปให้คนอื่นด้วย

1.4 การบิดเบือนแบบ Perceptual Defense เป็นการบิดเบือนที่บุคคลพยายามรักษา รูปแบบแนวคิดของตน ไว้แม้ว่าข้อเท็จจริงจะแสดงความจริงที่แตกต่างออกไป ก็ไม่ยอมเปลี่ยนแนวคิด }s งผลให้การรับรู้ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง เช่น เชื่อว่าคนงานไร้ฝีมือไม่ฉลาด เหราะถ้าฉลาด จะไม่ใช่คนไร้ฝีมือ แต่เมื่อผลการวิจัยปรากฏว่าคนงานเหล่านี้มีความสามารถ โดยมีคุณสมบัติเฉพาะตนไม่เกี่ยวกับอาชีพ ผู้ที่มีการรับรู้แบบบิดเบือนตามแนวนี้ ก็ขังพยายามรักษาความเชื่อเดิมของตนไว้

2. ค่านิยมกับการตัดสินใจ ค่านิยมของผู้ตัดสินใจแต่ละคนจะมีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรม การตัดสินใจ ค่านิยมจะหมายถึงสิ่งที่คนแต่ละคนคิดว่าควรจะเป็น ไม่ว่าสิ่งนั้นจะดีหรือไม่ดีตาม และมักจะเป็นสิ่งที่บุคคลในกลุ่มนั้นมีความเห็นเหมือน ๆ กัน ค่านิยมเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ทำให้ประสบการณ์ของแต่ละคนผิดแยกต่างกันไป ค่านิยมมีผลต่อการตัดสินใจ ดังนี้

2.1 ค่านิยมมีคุณสมบัติในการช่วยเลือก และการจัดลำดับความสำคัญของทางเลือก ต่าง ๆ โดยค่านิยมจะเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของคนที่จะเลือกจากทางเลือกต่าง ๆ

2.2 ค่านิยมมีความหลากหลายแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ทำให้การตัดสินใจเลือกทางเลือกต่าง ๆ ของแต่ละคนแตกต่างออกไปด้วย อ้างว่าไร้ค่านิยมแม้ว่าค่านิยมของแต่ละคนจะแตกต่างกัน ในสังคมหนึ่ง ๆ มักมีค่านิยมที่คล้ายคลึงกัน

2.3 ค่านิยมเป็นมรดกทอดจากบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลานได้ โดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ทางสังคม เป็นจริยธรรมที่จะมีอิทธิพลในการตัดสินใจ

2.4 ค่านิยมเปลี่ยนแปลงได้ถึงแม้ว่าบุคคลจะมีค่านิยมที่มั่นคง ไม่เปลี่ยนแปลงง่าย ๆ และสหัสทัศน์เป็นบุคคลิกภาพของแต่ละคนก็ตาม แต่ค่านิยมก็ยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามประสบการณ์

2.5 ค่านิยมจะกำหนดเงื่อนไข บทบาท หน้าที่ ความคาดหวังต่อตำแหน่งสถานภาพของแต่ละคน

2.6 ค่านิยมวัฒนาตรฐานตัวเอง บุคคลมักจะใช้ค่านิยมของตนเป็นมาตรฐานวัดสิ่งต่าง ๆ

ดังนี้ ค่านิยมจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจ ทั้งในการตระหนักรถึงปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา การแสวงหาทางเลือก และการตัดสินทางเลือก ซึ่งมักเป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องกับค่านิยมของตน นอกจากนี้ ในการนำทางเลือกไปปฏิบัติที่ต้องเป็นไปตามมาตรฐานของค่านิยมที่ผู้บริการได้กำหนดไว้แล้วด้วย

3. บุคคลิกภาพกับการตัดสินใจ บุคคลิกภาพ หมายถึง คุณลักษณะครูปแบบแต่ละคนที่เป็นการแสดงผ่านร่างกาย อารมณ์ สังคม ลักษณะนิสัย การรู้ใจที่แสดงออกก่อ สนับสนุนและส่งเสริม ด้วยบุคคลิกภาพจะมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ แรงจูงใจซึ่งเป็นส่วนข้างใน จิตใจให้อภัยหากทำผิด ได้อย่างหนึ่ง การรู้จึงสิ่งที่อยู่รอบตัว และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของแต่ละบุคคล

บุคคลิกภาพจะมีลักษณะคงทัน การเปลี่ยนแปลงจะค่อยเป็นค่อยไป โดยเป็นผลจากความรับรู้และสภาพแวดล้อม บุคคลิกภาพมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เช่น บางคนมีบุคคลิกกล้าได้กล้าเสีย บางคนชอบปริรอในการตัดสินใจ บางคนชอบแก้ปัญหา บางคนรอให้ปัญหาเข้ามาเอง บางคนอาจมีบุคคลิกภาพที่ชอบคิดสร้างสรรค์ ชอบทดลอง เป็นต้น บุคคลิกภาพเหล่านี้ล้วนมีผลต่อการตัดสินใจทั้งสิ้น เช่น ผู้มีบุคคลิกภาพกล้าเสี่ยงมากชอบการตัดสินใจในสถานการณ์ไม่แน่นอนและการตัดสินใจได้เร็ว ขณะที่ผู้มีบุคคลิกไม่กล้าเสี่ยงมากชอบการตัดสินใจในสถานการณ์แน่นอน มากชอบรอเพื่อให้ได้ข้อมูลทางเลือกมากที่สุดจึงตัดสินใจ

4. ผลประโยชน์ซึ่งอาจกระทบต่อการพิจารณาความดีความชอบ การเพิ่มรายได้บุคคล ในหน่วยงาน การมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ตัดสินใจ

5. บทบาทไม่ชัดเจนในการจัดองค์กรหากไม่มีโครงสร้างที่ดี จะทำให้บทบาทไม่ชัดเจนในการมอบหมายงานนั้นความชอบทั้งอำนวยและหน้าที่ จึงจะช่วยให้การตัดสินใจประสบผลสำเร็จ

6. เป้าหมายในการทำงาน หลายคนอาจจะทำงานด้วยความสุข ทำงานด้วยหวังผลตอบแทน ทำงานเพื่อให้สามารถสนองความต้องการของตน การตัดสินใจจึงขึ้นอยู่กับพื้นฐานของแต่ละคนด้วย

7. อำนาจการมีเดิน เกี่ยวกับปัจจุบันระบบงานมีการเปลี่ยนแปลง นโยบาย การสับเปลี่ยน หรือโยกย้าย ผู้มารับงานใหม่อาจนำบุคคลที่ตนเชื่อถือมาด้วย บางครั้งอาจขัดกับพนักงานคนเดินที่เคยอยู่ในตำแหน่งดังกล่าว

8. การเปลี่ยนแปลงสภาพการปฏิบัติงาน ทำให้การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงไปซึ่งต้องมี การเปลี่ยนแปลงวิธีการ เปลี่ยนบุคลากร เปลี่ยนอำนาจในการตัดสินใจ

สถานบันบัดดีพัฒนบริหารศาสตร์ (2510, หน้า 57) ได้ระบุถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ว่ามาจาก 2 ปัจจัยคือ

1. มาจากสังคม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับปกติสุนทรีย์ (Social Norm) และค่านิยมทางสังคม (Social Value) ที่มีอยู่ในสังคมนั้น ๆ

2. มาจากบุคลิกภาพและค่านิยมส่วนตัว (Personal Trait and Value) ซึ่งจะแตกต่างออกไปกับบุคคลซึ่งอ้างจะเหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้

กล่าวโดยสรุป การตัดสินใจ เป็นกระบวนการที่ใช้ความคิดจากตรวจสอบรูปแบบข่าวสาร หรือปัญหา โดยใช้ประสบการณ์ ทักษะ ความรู้สึก ประกอบกับมีปัจจัยหลักอย่างที่ช่วยในการตัดสินใจของบุคคล เช่น บุคลิกภาพ ทัศนคติ ความเชื่อ รวมทั้งค่านิยม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจทั้งสิ้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

การเลือกตั้ง มีความหมายและความสำคัญต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นอย่างยิ่ง มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและความสำคัญของการเลือกตั้งไว้หลายประการ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้ (กนก ทองธรรมชาติ, สมบูรณ์ สุขสำราญ และปรีชา วงศ์ไกรเดช, 2523)

1. การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงการเข้าไปในส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอธิปไตย โดยการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของตน เพื่อทำหน้าที่ในสภาและคณะกรรมการ เป็นการรวมประชาชนเข้าสู่ระบบการปกครอง เพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับรูปแบบการปกครองและตัวผู้ปกครอง

2. การเลือกตั้งเป็นการเชื่อมโยงเจตจำนงของประชาชนเข้ากันนโยบายสาธารณะเป็นกระบวนการกราโองเกลากางการเมืองที่สำคัญ เปิดโอกาสให้องค์กรทางการเมืองต่างๆ ได้เข้าไปกระตุ้นให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกแนวโน้มนโยบายและทางออกให้สังคม

3. การเลือกตั้งเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการเลือกสรรผู้ปกครองเข้ามาทำหน้าที่ในประเทศ เป็นการสืบทอดอำนาจทางการเมืองโดยสันติวิธี เป็นการลดความตึงเครียดทางการเมืองและสังคม ก่อให้เกิดการบูรณาการของชาติ เป็นศูนย์

นิยามของการเลือกตั้งที่เข้าใจได้ง่ายได้แก่ทัศนะของ ธนาịnh ภรรยาเวชยิร (2520, หน้า 56) อธิศนัยกรรูมนตรีของไทยซึ่งกล่าวว่า การเลือกตั้งหมายถึง การที่ประชาชนได้เลือกบุคคลหนึ่งจากบุคคลหลาย ๆ บุคคลหรือจากบัญชีรายชื่อหนึ่งหรือหลายคนบัญชี เพื่อให้เข้าไปมีส่วนนี้เสียงในคณะกรรมการแผ่นดิน ในทำนองเดียวกับ วิสุทธิ์ พิธิเท่าน (2524, หน้า 63) ที่ได้ให้ความหมายการเลือกตั้งไว้ว่า การเลือกตั้งหมายถึง การที่บุคคลได้เลือกบุคคลหนึ่งหรือบุคคลจำนวนหนึ่งจากหลาย ๆ คน หรือจากบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งบัญชีหนึ่ง หรือบัญชีจำนวนหนึ่งจากบัญชีรายชื่อหลาย ๆ บัญชี เพื่อให้ไปกระทำการ อันหนึ่งอันใดแทนคน ภาพหน่ายเห็นนี้เห็นไปได้ จำแนกประเภทของการเลือกตั้งไปและแบ่งปรัชญาแนวคิดการเลือกตั้ง ไว้ในดัง

พิมลจารย์ นามวัฒน์ (2534, หน้า 716) ให้ความหมายการเลือกตั้งว่า การที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยการออกเสียงลงคะแนนตามความเห็นของตนเอง โดยอิสรภาพจะเลือกโหวตเป็นตัวแทนของตนเข้าไปใช้อำนาจอธิปไตยบริหารกิจการของประเทศ ผู้ที่จะได้รับเลือกตั้งนั้น จะเป็นผู้สมัครใจเสนอตัวเข้ามาให้ประชาชนเลือกและผู้ที่ได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียงส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้แทนของประเทศมีสิทธิตามที่ได้รับมอบหมายจากประชาชนให้เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารและปกครอง

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นนี้ฯสรุปคำนิยามของการเลือกตั้ง ได้ว่าหมายถึง กระบวนการและกิจกรรมทางการเมืองที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ทั้งทบทวนในแต่การกำหนดตัวผู้บริหารประเทศ และการแสดงบทบาท ความเจตนารวมที่ในการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารประเทศของผู้มีอำนาจปกครอง ด้วยการไปออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของตนเพื่อทำหน้าที่ในรัฐสภาและในรัฐบาล หรือเป็นการที่ประชาชน

ได้แสดงออกซึ่งมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) โดยการออกเสียง (Voting) ลงคะแนนเลือกตัวแทนของเขาตามความเห็นโดยอิสระ ว่าจะเลือกผู้ใดเป็นตัวแทนของตนไปใช้อำนาจอธิปไตย ทั้งในทางนิติบัญญัติและการบริหารกิจการของประเทศผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งนั้นจะเป็นผู้ที่สมัครใจเสนอตัวเข้ามาให้ประชาชนเลือก และผู้ที่ได้รับการเลือกตัวยังคะแนนเสียงส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้แทนของประชาชนทั้งหมดมีสิทธิตามที่ได้รับมอบหมายจากประชาชน

ความสำคัญของการเลือกตั้ง

โคเคน (Cohen, 1971, p. 76) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเลือกตั้งไว้ว่า การเลือกตั้งเป็นหลักการสำคัญของระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยเริ่มแรก ซึ่งก็คือ การให้พลเมืองจำนวนมากที่สุด ใช้อำนาจอธิปไตยในการปกครอง ซึ่งก็มิอาจทำได้ในทางปฏิบัติเนื่องจากพลเมืองมีจำนวนมาก สุดวิสัยที่จะจัดการปกครองตนเอง นอกเหนือนี้ ผลเมืองบางคนยังขาดความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองที่เพียงพอ ในขณะที่ประชาชนบางส่วนต้องมีภาระหน้าที่ในการประกอบอาชีพเพื่อหารเลี้ยงครอบครัว การปกครองแบบประชาธิปไตยโดยตรงจึงได้ถูกเปลี่ยนมาเป็นการให้ประชาชนได้ใช้อำนาจอธิปไตย (Sovereignty Power) ผ่านทางผู้แทน กล่าวคือ ให้ประชาชนใช้สิทธิเลือกตั้งบุคคลด้านหน้าที่ไปทำหน้าที่เป็นผู้แทนที่เข้าเห็นว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถให้ไปทำหน้าที่ในการอำนวยรัฐแทนเขา

ธ.โสดาร ศู๊หงส์คำ (2545, หน้า 538 - 539) ได้จำแนกความสำคัญของการเลือกตั้งไว้ 2 ลักษณะดังนี้

1. ความสำคัญของการเลือกตั้งในทางกฎหมาย

ในทางกฎหมายแล้ว ได้ว่า กฎหมายการแบ่งอำนาจอธิปไตยออกเป็นสามส่วนคืออำนาจเจนบิติ ภัยคุกคาม อิสระทางการและอำนาจตุลาการ มีความเชื่อมโยงกับการเมืองโดยการเลือกตั้ง กล่าวคือ การเลือกตั้งจะเป็นที่นาของกลไกผู้ใช้อำนาจอธิปไตยในประเทศไทย ในความหมายนี้ การเลือกตั้งจึงมีความสำคัญในฐานะที่เป็นการยอมรับในอิสระของประชาชนในการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ซึ่งได้มีการมอบอำนาจให้กับตัวแทนไปปฏิบัติการแทนตามกระบวนการและขั้นตอนที่กำหนดไว้ การเลือกตั้งจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้ลงคะแนนเสียงได้มีส่วนร่วมทางการเมืองในการเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตย ด้วยการเลือกตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่ในการนิติบัญญัติ และมีความสัมพันธ์กับอำนาจทางฝ่ายบริหาร ความสำคัญของการเลือกตั้งในทางกฎหมายที่เป็นไปตามนัยแห่งกฎหมายประชาธิปไตยแบบคลาสสิก (Classical Democratic Theory) นี้ บ่งชี้ให้เห็นว่า การเลือกตั้งเป็นการเลือกรัฐบาลที่จะเข้ามาปกครองประเทศ (พรศักดิ์ ผ่องแพ้ว, 2534, หน้า 217)

2. ความสำคัญของการเลือกตั้งในทางปฏิบัติ

การเลือกตั้งในทางปฏิบัตินี้ มีความสำคัญในฐานะที่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ โดยเฉพาะในสังคมประชาธิปไตย อันเห็นได้เด่นชัดจากบทัญญัติเชิงบังคับข้อ 21 (1) แห่ง ปฏิญญาสาภว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) ซึ่งสรุปไว้ว่า “เจตจำนงของประชาชนย่อมเป็นพื้นฐานแห่งอำนาจการปกครองของรัฐบาล เจตจำนงดังกล่าวต้องแสดงโดยการเลือกตั้งอันสุจริต ซึ่งจัดขึ้นเป็นครั้งคราวตามกำหนดเวลา ด้วยการลงคะแนนเสียงของชาชชญ โดยถือหลักคุณธรรมนี้เสียงเท่ากัน และกระทำเป็นการลับ ด้วยวิธีการ อื่นใดที่รับประทานได้ว่าการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจะเป็นไปโดยเสรี” ในเม้นี้ การเลือกตั้งจะเป็นกระบวนการทางปฏิบัติหรือขั้นตอนที่สำคัญของประเทศที่ปกครองด้วยระบบอนเสรีประชาธิปไตย (Liberal Democracy) และในทางปฏิบัตินี้ อาจจัดแบ่งความสำคัญของการเลือกตั้งออกได้เป็น

6 ประการ ประกอบด้วย

ประการแรก การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองที่เป็นการแสดงออกซึ่งเจตจำนง หรือความต้องการของประชาชนในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง การเลือกตั้งจึงเป็นส่วนสำคัญ ในการสร้างความชอบธรรมให้เกิดขึ้นกับระบบการเมือง

ประการที่สอง การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองที่มีผลต่อการจัดตั้งรัฐบาลและ การเปลี่ยนแปลงรัฐบาล โดยเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองโดย สันติวิธี ก่อให้เกิดการหมุนเวียนแก่ผู้นำอันเจ ห้องกันการผูกขาดอำนาจและการฉ้อราษฎร์ บังหลวง ในเม้นี้ การเลือกตั้งเป็นการตัดสินใจของผู้มีสิทธิออกเสียงหรือประชาชนในรัฐในอันที่ จะกำหนดครรภานานนั้นเอง

ประการที่สาม การเลือกตั้งเป็นกลไกสำคัญที่ชื่อมโยงระหว่างสถาบันทางการเมืองกับ ประชาชน หรือกลไกอื่นๆ หนึ่งได้ ที่เป็นกลไกที่สร้างความเชื่อมโยงระหว่างสถาบันทางการเมืองกับ ประชาน ที่ต้องการมีส่วนร่วมทางการเมือง ดังนั้นการเลือกตั้งจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนถึง ความคิดความเชื่อ และทัศนคติของประชาชน ที่มีต่อการบริหารงานของรัฐบาลและเป็นพันธะ สัญญาที่รัฐบาลจำต้องปฏิบัติตามนโยบายที่ให้ไว้ นโยบายของรัฐนี้ นับเป็นสัญญาประชาคม (Social Contract) ที่เป็นผลมาจากการเลือกตั้งทั่วไปอันเป็นส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้มีสิทธิ ออกเสียงเลือกตั้ง

ประการที่สี่ การเลือกตั้งเป็นกระบวนการ การ กลไก และขั้นตอนที่แสดงถึงความเป็น ประชาธิปไตย หรือเป็นสัญลักษณ์ของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ซึ่งทำให้การเลือกตั้ง เป็นเครื่องมือสำคัญในการป้องกันการใช้ความรุนแรงทางการเมือง การปฏิรูป รัฐประหาร

เมื่อการเมืองเกิดวิกฤตการณ์ การเลือกตั้งในแต่ละปีเป็นเครื่องมือประการหนึ่งที่จะใช้ลดความขัดแย้งลงได้

ประการที่ห้า การเลือกตั้งก่อให้เกิดบูรณาการทางสังคม (Societal Integration) และความรู้สึกในทางปฏิบัติที่ต่างต้องมีสิทธิหรือหน้าที่ในการลงทะเบียนเสียงเลือกตั้ง การเลือกตั้งเป็นกลไกสำคัญทั้งในทางการเมืองและสังคม ในการสร้างความรู้สึกร่วมกันในการเป็นเจ้าของอำนาจ อาทิประเทศไทย และการเป็นเจ้าของประเทศของประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งหรือเป็นกิจของพลเมือง (Civic Duty) ที่พลเมืองในประชาคมการเมืองจะต้องปฏิบัติ

ประการที่หก การเลือกตั้งก่อให้เกิดการกล่อมเกลาทางการเมือง (Political Socialization) ทั้งนี้ เพราะมีกิจกรรมทางการเมืองหลายประการที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง โดยเฉพาะการรณรงค์หาเสียง (Vote - Gaining Campaign) ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการสื่อสารถ่ายทอดความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสร้างเสริมการเรียนรู้ระหว่างกันจนนำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) ร่วมกันในที่สุด

อภิชาติ นาคสุข (2536, หน้า 23) ให้ความเห็นไว้ว่า การเลือกตั้งมีผลสำคัญต่อการเมือง ประการหนึ่ง และเป็นสิ่งกำหนดผู้ที่จะเข้าหรือออกจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งหากจะกล่าวให้กระช้าก็คือการเข้าหรือออกจากอำนาจทางการเมือง (ทัศนะผู้เขียนบทความ) และมีความสำคัญต่อระบบการเมืองใน 2 ประการคือ

ประการแรก การเลือกตั้ง สร้างความชอบธรรมให้แก่ระบบการปกครอง เช่น การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลหรือผู้ปกครองโดยสันติ ทำให้รัฐบาลนั้นเป็นรัฐบาลในนามของประชาชน เพราะได้รับความยินยอมให้มาปฏิบัติหน้าที่งานประจำ และทำให้ประชาชนผู้อยู่ใต้การปกครองเกิดความผูกพันกันแน่น ของรัฐบาลที่ตนเลือกเข้าไป และทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีส่วนในการเมืองดีตามนิตยานามนี้ ทั้งรัฐบาลก็จะเริ่มรีบุกให้ประชาชนเสียสละเพื่อประเทศ ได้ลักษณะดังกล่าวนี้ จะช่วยเสริมสร้างความชอบธรรมแก่รัฐบาลมากกว่าการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล

ประการที่สอง การเลือกตั้ง เป็นกลไกเชื่อมโยงที่สะท้อนทักษะคิดของสาธารณะชนต่อ นโยบายของรัฐบาลและกำหนดแนวทางของนโยบายการบริหารอุดมมา

การเลือกตั้งนั้น ก่อให้เกิดคุณประโยชน์แก่ประชาชนมากมายหลายประการ โดยสรุปได้ จากรงานของ อภิชาติ นาคสุข (2536, หน้า 23) ได้ดังนี้

ประการแรก การไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งย่ำพร้อมเพรียง จะทำให้ได้มาซึ่ง ผู้แทนราษฎรที่เป็นตัวแทนของประชาชนส่วนใหญ่ย่างแท้จริง ในทางตรงข้ามกัน หากประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งน้อย ผู้แทนราษฎรก็มักจะไม่มีฐานมวลชนที่กว้างขวาง ผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งก็มีสภาพเป็นผู้แทนของเสียงส่วนน้อย

ประการที่สอง การเลือกตั้งที่เป็นไปอย่างมีสุทธิธรรมย์ ย่อมเป็นสิ่งที่สะท้อนให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งใช้อิทธิพลโดยเฉพาะทางการเงินเพื่อให้ได้รับโอกาสในการเลือกตั้งลงตัวอย่างในขณะเดียวกันการเลือกตั้งที่บุกรุกธรรมย์เป็นช่องทางที่เปิดต่อคนที่มีความรู้ความสามารถให้เข้ามาสมัครรับเลือกตั้งได้มากขึ้น และโอกาสที่คนมีความรู้ความสามารถจะได้รับการเลือกตั้งก็จะมีมากขึ้นตามไปด้วย

ประการที่สาม การเลือกตั้งเป็นการส่งเสริมการปักธงระบบประชาธิปไตย เองจาก การเลือกตั้งถือเป็นหัวใจของการปักธงระบบอนี้ แต่หากประชาชนไม่สนใจไปใช้สิทธิออกเสียง เลือกตั้งโดยนอนหลับทิ้งสิทธิ์แม้จะมีการกำหนดให้การไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นหน้าที่ตาม รัฐธรรมนูญระบุไว้ก็ตาม

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการเลือกตั้งเป็นการแสดงออกของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง การเลือกตั้งของประชาชนเป็นกลไกสำคัญที่สุดในการเมืองและสังคม เป็นการสร้างความรู้สึกว่าทุกคนในฐานะเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย การไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ถือเป็นภารกิจของพลเมืองที่จะต้องปฏิบัติ

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

พฤติกรรมทางการเมือง (Political Behavior) หมายถึง การแสดงกริยาอาการและ ความรู้สึกนิสัยทางการเมืองของมนุษย์ การแสดงกริยาอาการและความนิสัยดังกล่าวเป็นปฏิกริยาตอบสนองกระบวนการทางการเมืองและการเมือง ที่มีอยู่ในแต่ละระบบการเมือง ดังนั้น พฤติกรรมทางการเมือง จึงหมายถึง ลักษณะรูปแบบของกริยาอาการและความนิสัยทางการเมือง การปักธง ที่เป็นด้านว่ารูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่าง ๆ เช่น การออกเสียงเลือกตั้ง การปฏิบัติตามกฎหมาย ความสนใจทางการเมือง ความปรึกษาทางการเมือง และความเชื่อมั่นทางการเมือง เป็นต้น

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในทางรัฐศาสตร์นั้น พัฒนาขึ้นมาจากความสนใจของนักวิชาการ 2 สาขา คือ นักสังคมวิทยาและนักรัฐศาสตร์กลุ่ม พฤติกรรมนิยม นักวิชาการเหล่านี้ได้ให้ความสนใจอิทธิพลของสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมที่มีต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของบุคคลเป็นเบื้องแรก สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ดังกล่าว บ่งชี้จากการศึกษาอาชีพกลุ่มชาติพันธ์ หรือกลุ่มน้ำเสียงธรรมและชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ รวมทั้ง แบบแผนการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีด้วย ต่อมาได้ให้ความสนใจอิทธิพลของปัจจัย ด้านจิตวิทยาหรือความรู้สึกทางการเมือง เช่น ความสนใจที่มีต่อการเมือง การสังกัดกลุ่มหรือการ สังกัดพรรคการเมืองบางพรรคร เป็นต้น การศึกษาดังกล่าวจะนำพาใจรุณมาเพื่อกำหนดเป้าหมาย

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

23

แนวทางในการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของไทยที่เป็นระบบค่อไป (สุจิต บุญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องแฝ้า, 2525, หน้า 7) นักสังคมศาสตร์ได้แบ่งทฤษฎีของการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งออกเป็น 3 ประเด็น คือ

ทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนด (Determinative Theories) ทฤษฎีความสำนึกระดมทุผล (Consciously Rational Theories) และทฤษฎีระบบ (System Theories) ดังนี้ (สุจิต บุญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องแฝ้า, 2525, หน้า 15 - 18)

1. ทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนด ทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนดระบุว่า พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งกำหนดโดยปัจจัยทางสังคม ทฤษฎีดังกล่าวเสนอว่า ปัจจัยทางสังคมอันเป็นภูมิหลังของบุคคล ทั้งในระดับกว้างทั่วไป และแคบลงมาจนถึงช่วงที่จะมีการตัดสินใจ มีอิทธิพล อย่างสำคัญต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แนวความคิดที่เป็นพื้นฐานของทฤษฎีนี้ ได้แก่ ตัวแบบพัล ทางสังคม ของ พอลลาชาเฟลด์ “ทฤษฎีสามาม” ของนักจิตวิทยา เกิร์ต เลwin ก่อตัวอีกนัยหนึ่งทฤษฎี ประเภทนี้เป็นการเสนอเงื่อนไขที่กำหนดรูปแบบ (Pattern) ของพฤติกรรมซึ่งไม่ได้มุ่งที่จะสรุปรวม เชิงนิรนัย (Deductive Generalization) หรือทำนายพฤติกรรมในอนาคตหากให้ประโยชน์อย่างสำคัญ ในด้านการจัดตัวแปรอันหลากหลายที่เกี่ยวข้องกันให้เป็นระเบียบ

2. ทฤษฎีความสำนึกระดมทุผล ทฤษฎีความสำนึกระดมทุผลเน้นที่ปฏิกริยาของความสำนึกระดมทุกต่อรองของผู้ไปใช้สิทธิที่มีต่อการบริหารการเลือกตั้ง โดยมายของพรรคระและสภาพของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ลักษณะดังกล่าวคล้ายกับความคิดเชิงเหตุผล (Rational Framework) ของผู้ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เสนื่องการตัดสินใจของผู้วิโภคในทางเศรษฐศาสตร์ งานที่สำคัญในด้านนี้ได้แก่ Economic Theory of Democracy ของ แอน东尼 ดาวน์ส (Anthony Downs) และ ของ กีร์ (Key) เรื่อง The Responsibility Electorate

3. ทฤษฎีระบบ ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งประเภทที่สาม คือ ทฤษฎีระบบ เป็นที่น่าสังเกตถึงเมื่อว่า ทฤษฎีระบบจะเป็นที่นิยมในหมู่นักธุรกิจศาสตร์และนักสังคมศาสตร์ ทั่วไปในปัจจุบัน แต่ปรากฏว่า มีผู้นำไปใช้ในการศึกษาพฤติกรรมทางการเมือง และพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งอย่างจริงจังน้อยมาก ในปี ค.ศ. 1959 ทัศนคติ์ พาร์สัน เข้าของทฤษฎีระบบคนหนึ่งได้ศึกษาผลงานเรื่อง Voting ของเบอร์เรสัน และพบว่า การศึกษา ตั้งกล่าวสอดคล้องกับการอบรมความคิดของทฤษฎีระบบ

ในผลงานอื่น ๆ ก็ได้มีการนำทฤษฎีระบบเข้าไปใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งบ้าง เช่น กัน ผิดแต่ว่าไม่ได้เจาะจงอย่างแจ้งชัดว่า ดำเนินการวิจัยไปตามกรอบของทฤษฎีระบบโดยตรงเท่านั้น เป็นด้านว่า งานของนักวิจัยกลุ่มน้ำวิทยาลัมมิชิกเกน ได้ตั้งแนวความคิด “การลงคะแนนเสียงตามปกติ” (Normal Vote) ขึ้น การลงคะแนนเสียงตามปกติ คือ ความเข้มของ

อิทธิพลด้านปัจจัยความนิยมของพรรคใหญ่ทั้งสองพรรคที่มีผลต่อการเลือกตั้ง “ปัจจัยระยะสั้นเฉพาะช่วงสมัย” (Short - term Forces) ที่เป็นอีกแนวความคิดหนึ่งที่ถือว่าทำให้ผลการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเบี่ยงเบนไปตามภาวะปกติ

แคมเปญล็อกและคละ ได้ระบุว่าการแข่งขันทางการเมืองของพรรคการเมืองในสหรัฐอเมริกามีลักษณะเป็นสภาพนิ่งที่เกิดขึ้นจากภาวะสมดุล (Homeostatic) ของระบบซึ่งมีเสถียรภาพหรือมั่นคงเข้มแข็งในระดับต่าง ๆ กัน การขึ้นลงของอัตราการ ไปลงคะแนนเสียงและการเลือกพรรคใดพรรคหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับส่วนผสมของปัจจัยระยะสั้นเฉพาะช่วงสมัยกับปัจจัยพื้นฐาน คือ ความนิยมพรรคของคนอเมริกัน ปัจจัยระยะสั้นเฉพาะช่วงสมัยมักจะได้แก่ ความนำเสนอด้วยตัวผู้สมัครนโยบายเกี่ยวกับประเด็นปัญหาทางการเมือง ภาพพจน์ที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของพรรค สถานการณ์ภายในและภายนอกประเทศ เป็นต้น ซึ่งผันแปรไปในแต่ละช่วงสมัยการเลือกตั้ง เมื่อสาระรวมกันแล้วผู้ลงคะแนนเสียงจะชอบพรรคหนึ่งมากกว่าอีกพรรคหนึ่ง ทำให้เก่งกาจจากสภาพภาวะสมดุล “ปกติ” ไป และเมื่อถึงการเลือกตั้งกรรมต่อไปก็มักจะ “แก่ง” แล้วโดยนัยเดียวกันเป็นอย่างนี้ เรื่อยไป และในกรอบการวิเคราะห์ดังกล่าวนี้แท้ที่จริงเป็นไปตามกรอบของทฤษฎีระบบ

อย่างไรก็ตาม หากถือว่าการศึกษาดังกล่าวเป็นการใช้ทฤษฎีระบบแล้วก็ยังมีการศึกษาอีกจำนวนมากที่อยู่ในขอบข่ายของทฤษฎีนี้ การใช้ทฤษฎีดังกล่าวมุ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดคุณภาพขึ้นในการเลือกตั้งนั้นคือ ผู้พิจารณาถึงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดและความสำนักเชิงเหตุผล ที่เกิดขึ้นจากปัจจัยระยะสั้นเฉพาะช่วงสมัย การใช้ทฤษฎีดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นตัวแทนเชิงการทำงาน (Predictive Model)

4. ทฤษฎีเกี่ยวกับผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์ (Patron Client) ทฤษฎีนี้ได้อธิบายว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองฝ่าย ซึ่งต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ถาวร เพียงกัน กัน เวลา คือ ผู้อุปถัมภ์จะอยู่ในฐานะที่สูงกว่าในเชิงสัมพันธ์ และรับผู้อุปถัมภ์จะอยู่ในฐานะต่ำกว่า ความสัมพันธ์ทั้งสองฝ่ายจะเป็นไปได้ดีแต่เชิงเศรษฐกิจ การช่วยเหลือต่าง ๆ ตลอดจนถึงให้ความคุ้มครองและที่สำคัญคือความสัมพันธ์แบบนี้ จะอยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ ด้านตัวเป็นหลัก ซึ่งแต่ละฝ่ายในสังคมจะมีอิสระที่จะเลือกผู้อุปถัมภ์ หรือผู้อุปถัมภ์เลือกผู้รับอุปถัมภ์และยังมีอิสระในการกำหนดจำนวนบุคคลที่เขามีความสัมพันธ์ด้วย และความสัมพันธ์ในรูปแบบนี้อาจล้วนสุ่มลงมือไว้ได้ หากมีการตอบแทนที่แต่ละฝ่ายได้รับไม่คุ้มค่าเท่าที่เขาจะเป็นผู้อุปถัมภ์หรือผู้รับอุปถัมภ์ ผู้ใดอุปถัมภ์อาจจะไปหาผู้อุปถัมภ์คนใหม่และรับผู้อุปถัมภ์ที่เลือกให้ผลประโยชน์แก่ผู้อุปถัมภ์

จากแนวคิดพฤติกรรมการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยทางสังคมอันเป็นภูมิหลังของบุคคลทั้งในระดับกว้างทั่วไป และแคนลอนมาจนถึงช่วงที่จะมี

การตัดสินใจ รวมทั้งความสำนึกเรียกร้องและความสัมพันธ์ของผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งกับผู้รับเลือกตั้งมีอิทธิพลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

จะเห็นได้ว่า จากแนวคิด ทฤษฎีดังๆ ที่ได้นำมาทำการศึกษานั้น พบว่า ภูมิหลังของบุคคล การศึกษา อารชีฟ การรับข้อมูลข่าวสารจากการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบดังๆ ความสนใจในเรื่องการเมือง การได้รับการซักจุ่งจากเพื่อน ญาติมิตร สังคม และหัวคะแนนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกไม่มากก็น้อยขึ้นอยู่กับตัวบุคคลทั้งสิ้น

แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการ ขั้นตอนการหาเสียง

การศึกษาการเลือกตั้งจากกระบวนการขั้นตอนหาเสียงนั้น จะให้ความสำคัญกับประเด็นดังๆ ดังต่อไปนี้ (สมบัติ จันทร์วงศ์, 2530, หน้า 14 - 16)

1. การเตรียมตัวรณรงค์หาเสียง นักการเมืองที่มีความชำนาญทางการเมือง จะต้องเตรียมการวางแผนหาเสียงล่วงหน้าอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นช่วงที่มีการยุบสภา หรือสภาพแวดล้อมใดๆ ก็ตาม การเตรียมการเพื่อการรณรงค์หาเสียงประกอบด้วย

1.1 การวางแผนหาเสียงระยะยาว ผู้ที่ต้องการจะได้รับเลือกตั้งจะต้องคิดอยู่ตลอดเวลา การหาเสียงอย่างเป็นทางการเป็นเพียงการหาเสียงพิเศษเพิ่มเติม จากการที่ต้องการทำอยู่เป็นประจำ และตลอดเวลา

1.2 กำหนดเขตเลือกตั้งที่จะลงสมัครและจัดทีมผู้สมัคร

1.3 การวางแผนหาเสียง

2. การวางแผนรณรงค์การหาเสียงเลือกตั้ง ประกอบด้วยขั้นตอนดังๆ ดังนี้

2.1 การจัดองค์กรเพื่อการเลือกตั้ง ในสมัยก่อนผู้สมัครเลือกตั้ง มักจะใช้จ้างงานหาเสียงโดยเน้นที่บุคคลเป็นหลัก มิได้ให้ความสำคัญต่อการจัดองค์กรเพื่อการเลือกตั้งแต่อย่างใดตรงข้ามกลับอาชีวะความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้สมัครกับเพื่อนฝูง ญาติมิตร ช่วยกันรณรงค์หาเสียง โดยใช้บ้านหรือที่ทำงานเป็นศูนย์กลาง ไม่มีการจัดแบ่งหน้าที่กันอย่างเป็นระบบ ปัจจุบันมีการจัดองค์กรเพื่อการเลือกตั้งในลักษณะที่ต้องว่าจ้างเจ้าหน้าที่มาทำงานโดยตรงมากขึ้นเป็นลำดับลักษณะของศูนย์เลือกตั้งในช่วงนี้ก็จะใช้บ้านหรือที่ทำงานของผู้สมัครเป็นศูนย์กลางสำหรับรณรงค์หาเสียงเข่นกัน แต่จะมีคนทำงานประจำมากขึ้นกว่าเดิมปกติที่อาจใช้เป็นเพียงสถานที่สำหรับรับเรื่องราวของประชาชน และอาจตั้งผู้อำนวยการเลือกตั้งเข้ามานับัญชาการหาเสียงอย่างเป็นระบบมากขึ้น และปัจจุบันหลังปี พ.ศ. 2526 ผู้สมัครที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่มักจะมีการวางแผนเลือกตั้งเป็นอย่างดี มีการจัดศูนย์การเลือกตั้ง (Campaign Center) ขึ้นอย่างเป็นทางการ

ตลอดจนพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง สำมไปญ่าจะจัดตั้งศูนย์รวมรังค์หาเสียงตามภาคต่าง ๆ โดยศูนย์ของแต่ละภาคจะมีสมาชิกซึ่งเป็นกรรมการกลางของพรรคไปประจำ และรับผิดชอบในการรณรงค์หาเสียงให้กับสมาชิกที่พรรคส่งสมัคร และจะมีศูนย์การบัญชาหาเสียง (Campaign Headquarter) ขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ศูนย์นี้ทำหน้าที่วางแผนทั่วไปทั้งประเทศ สำหรับช่วยเหลือสมาชิกพรรคที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง สำหรับตัวผู้สมัครเลือกตั้งที่ประสบความสำเร็จ สำวนากจะจัดตั้งศูนย์รณรงค์ของตนเอง หรือผู้สมัครในพรรคเดียวกัน โดยตั้งประธานศูนย์หรือผู้จัดการศูนย์ (Campaign Manager) ขึ้นด้วย

โดยทั่วไปงานภายในศูนย์เลือกตั้ง ประกอบด้วย (สมบัติ จันทวงศ์, 2530, หน้า 14 - 26)

1. ฝ่ายแผนงาน ซึ่งรับผิดชอบงานด้านการวางแผนเป้าหมายนโยบาย และขั้นตอนการหาเสียง ทั้งหมด ดังเด่นการเก็บรวบรวมข้อมูล การหาเสียง การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของประชาชนภายในเขตเลือกตั้ง กำหนดคะแนน เป้าหมาย วิธีการจัดตั้งระบบหัวคะแนน ทั้งในระดับ อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน เพื่อให้ได้คะแนนตามเป้าหมาย ไปจนถึงการปรับปรุงขั้นตอนและวิธีการ ทำงาน วิธีติดตามและควบคุมกำกับการลงคะแนนเสียงในวันเลือกตั้ง การประเมินผลการหาเสียง การติดตามประเมินผลการเลือกตั้ง ฝ่ายวางแผนจะมีงานหลักที่จะต้องดำเนินการคือ งานสอดแทรก งานสำรวจและประเมินผล งานวางแผนหาเสียงเลือกตั้ง

2. ฝ่ายปฏิบัติการ จะทำหน้าที่ในการดำเนินการตามแผนงานที่ได้วางเอาไว้ โดยจะลงไปทำการหาเสียงอย่างจริงจังในรายละเอียด เช่น การกำหนดแนวทางในการปราศรัยหาเสียงในแต่ละ จุด ให้สอดคล้องกับภูมิประเทศและปัญหาของพื้นที่ โดยจะต้องประสานงานกับหัวคะแนนหรือ แกนนำที่ได้จัดตั้งไว้ในหมู่บ้าน การออกปราศรัยหาเสียงร่วมกัน หรือเป็นตัวแทนผู้สมัคร การจัดทำ ตัวแทนในการสังเกตการณ์เลือกตั้ง งานรักษาความปลอดภัยให้กับผู้สมัคร เป็นต้น

3. ฝ่ายบ่าวและ การประเมิน จะทำหน้าที่ในด้านการบ่าว ซึ่งจะรวมถึงการหาข่าวการกรอง ข่าว การสร้างหรือปล่อยข่าว การเก็บข่าว การแกล้งบ่าว รวมทั้งการติดตามตรวจสอบข่าวเพื่อใช้ใน การวางแผนและปรับปรุงให้ทันสมัย

4. ฝ่ายโฆษณาและประชาสัมพันธ์ จะทำหน้าที่ในด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ความเหมาะสมและความดี ความสามารถของผู้สมัครในทุกรูปแบบ เพื่อตึงดูดคะแนนเสียงของ ประชาชน โดยจะรับผิดชอบงานติดต่อเจ้าหน้าที่ แผนกที่ดำเนินการ ฝ่ายโฆษณา โปสเตอร์ เอกสารต่าง ๆ รวมทั้งหา จัดเตรียมรถโฆษณา โดยจะต้องทำงานประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับแผนงาน หรือปฏิทินงานที่ฝ่ายวางแผนกำหนด

5. ฝ่ายการเงินและธุรการ จะทำหน้าที่ในการจัดหาทุนเพื่อใช้ในการรองรับภาระค่าใช้จ่าย การกำหนดวิธีการรับจ่ายเงิน และการพิจารณาค่าใช้จ่ายทุกรายกุญแจในการหาเสียง การบริหาร การเงินที่ดีมีความสำคัญอย่างมากต่อการหาเสียง โดยเฉพาะในช่วงวันใกล้เลือกตั้ง

6. ฝ่ายสนับสนุนและการต้อนรับ จะทำหน้าที่จัดหาและดูแลเกี่ยวกับอาหาร และเครื่องดื่ม ด่านฯ สำหรับบุคลากรที่เข้ามาร่วมกิจกรรม รวมทั้งการเดี้ยงหัวกะโหลกและประชาชนกลุ่มด่านฯ ที่ถูกยิงได้ทางแผนไว้ หรือจัดเตรียมไว้บริการชาวบ้าน หรือผู้สนับสนุนจากหมู่บ้านด่านฯ ที่ถือเป็นธรรมเนียมไว้บริการผู้แทนของตนในการช่วยหาเสียงนี้ด้วย

6.1 การจัดระบบหัวกะโหลกและหัวกะโหลกมีความสำคัญต่อการหาเสียงเป็นอย่างมาก สำหรับสังคมการเมืองไทยในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งแห่งความสำเร็จของผู้สมัครรับเลือกตั้งมาจากการมีหัวกะโหลกและหัวกะโหลกที่มีประสิทธิภาพ สามารถหาคะแนนให้กับผู้สมัครได้เป็นจำนวนมากแม้ว่าความคิดเห็นของคนทั่วไปที่มีต่อหัวกะโหลกจะเป็นในแง่ลบที่ว่า “หัวกะโหลก” คือบุคคลที่ช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งโดยใช้เล่นๆ เหล่ยม กลโ居 หรืออามิสสินจ้างกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อขักขูงให้เลือกผู้สมัครที่เขางานนั้นได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งโดยที่หัวกะโหลกจะหวังสินจ้างรางวัลจากผู้สมัครเป็นการตอบแทน หรือยกยอกสิ่งของเงินทองที่ผู้สมัครให้ไว้ด้วยสินจ้างชาวบ้านส่วนมากเป็นของตน ส่วนคนที่ช่วยผู้สมัครหาเสียงอย่างเต็มที่โดยไม่หวังผลตอบแทนเป็นตัวเงินหรือสินจ้าง รางวัลโดยตรง นักจนินิยมเรียกว่า “ผู้สนับสนุน” อย่างไรก็ตามหัวกะโหลกส่วนใหญ่ในยุคเวียกต้าเองว่า “ผู้สนับสนุน” มากกว่า “หัวกะโหลก” ดังนั้น “ผู้สนับสนุน” หรือ “หัวกะโหลก” ก็ถือบุคคลที่สามารถหาคะแนนเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งได้โดยไม่คำนึงถึงว่าจะใช้วิธีการอย่างใดมา บางส่วนก่อการสนับสนุนให้กับผู้สมัครของตน หัวกะโหลกจึงเป็นกลไกที่สำคัญภายในการงานการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นเสมือนแขนขาที่สำคัญในการประสานงาน ติดต่อเร่งร้าวระหว่างคุณให้ประชาชนเห็นความสำคัญของผู้สมัครที่เขางานนั้น

ในเขตเลือกตั้งที่กว้างใหญ่และพื้นที่มาก หรือในพื้นที่ที่หุบภัณฑ์ การกวนนาคม “ไม่สะอาด” พื้นที่เป็นที่ออกเบ้าสลับซับซ้อน ประชาชนกระจายกันอยู่ห่างไกล ทำให้การหาเสียงเป็นไปอย่างลำบาก หรือในพื้นที่ที่ประชาชนขาดความรู้และความสนใจในกิจกรรมทางการเมืองเหล่านี้ล้วนแต่ทำให้ผู้สมัครจำเป็นต้องอาศัยหัวกะโหลกเป็นผู้จัดการโดยการคุ้นเร่งเร้าเพื่อให้ประชาชนเห็นความสำคัญและดึงคะแนนเสียงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอยู่อย่างกระจายอยู่นั้น นางคงจะแน่นสนับสนุนตนให้ได้ดังนั้น หัวกะโหลกจึงเป็นเสมือนตัวกลางระหว่างชาวบ้านผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง

บางครั้งหัวกะโหลกจะต้องเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลในท้องถิ่น เป็นผู้ที่มีญาติพี่น้องเพื่อนฝูงมาก เป็นที่นับถือของประชาชน ผู้สมัครให้การยอมรับหัวกะโหลก เพราะหัวกะโหลกเป็น

ผู้ที่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวอย่างใกล้ชิด หรือเป็นผู้สำเร็จของชุมชนที่ชาวบ้านมาลงคะแนนนี้ไม่มากพอ หัวคะแนนอาจต้องอาศัยปัจจัยอื่นอีก ในบางกรณีหัวคะแนนอาจจะทำหน้าที่เป็นเพียงกลไก ประสานระหว่าง “การซื้อ - ขายคะแนนเสียง” ของผู้สมัครกับชาวบ้านท่านนั้นก็มี

6.1.1 ประเภทของหัวคะแนน เพิ่มพูน เขาวลิต และศรีสมภพ จิตร์กิริมยศรี (2531, หน้า 27 - 34) ได้แบ่งประเภทของหัวคะแนนไว้ดังนี้

ในการแบ่งประเภทของหัวคะแนน โดยขึ้นหลักความสัมพันธ์กับผู้สมัครสามารถ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

ประเภทที่ 1 กลุ่มหัวคะแนนที่เป็นเครือญาติของผู้สมัคร เป็นกลุ่มนักศึกษาที่มี ความผูกพันกับผู้สมัครมากที่สุด และมีส่วนช่วยเหลือผู้สมัครในการหาเสียงทุกรูปแบบมากที่สุด ความผูกพันดังกล่าวมีผลให้หัวคะแนนในกลุ่มนี้มีความซื่อสัตย์ต่อผู้สมัครมากที่สุด

ประเภทที่ 2 กลุ่มหัวคะแนนที่เป็นเพื่อนหรือกลุ่มคนที่รู้จักกับผู้สมัคร โดยตรง บุคคลกลุ่มนี้จะช่วยเหลือผู้สมัครในการหาเสียงมากน้อยอย่างไร ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ที่ผู้สมัครมี ต่อเขาเป็นสำคัญ

ประเภทที่ 3 กลุ่มหัวคะแนนที่ได้รับการแนะนำมาหัวคะแนนประเภทนี้ไม่มี ความสัมพันธ์โดยตรงกับผู้สมัคร แต่ได้รับคำแนะนำมาจากกลุ่มหัวคะแนนประเภทแรกและ ประเภทที่ 2

6.1.2 การแบ่งประเภทหัวคะแนนตามสาขาวิชาชีพ แบ่งออกเป็น

กลุ่มข้าราชการหรืออดีตข้าราชการ เป็นกลุ่มที่มีอำนาจ อิทธิพลสูง มีคุณภาพ นักวิชา มากในห้องเรียนนั้น ๆ และเป็นตัวชี้นำไปถึงหัวคะแนนอื่น ๆ ด้วย ข้าราชการพวงนี้ นักงานที่มีส่วน ตัวกับสนับสนุนในศัลยกรรมในการหาเสียงอย่างไม่ชอบมาพากลอิกตัว ข้าราชการบางกลุ่มโดยเดียวที่ มีสาขาวิชาเรืองคันธัญชาที่เด็ดขาด มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อน สามารถสร้างการให้ผู้ได้รับกันบัญชา ลงคะแนนเสียงให้กับผู้สมัครที่ตนสนับสนุน ได้

กลุ่มผู้นำห้องเรียนที่ได้รับการแต่งตั้งจากทางราชการ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล กรรมการสภา ตำบล กรรมการหมู่บ้าน ฯลฯ ผู้นำเหล่านี้จะเป็น ผู้ที่มีเครือญาตินอก มีอิทธิพลต่อห้องเรียนสูง ก่อนที่จะมาเป็นผู้นำชุมชนก็ต้องมีฐานคะแนนเสียงของ ตนในหมู่บ้านเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ดังนั้น ในการเลือกตั้งแต่ละครั้งจะเป็นเป้าหมายที่ผู้สมัครรับ เลือกตั้งจึงพยายามแสวงหามาเป็นหัวคะแนนให้กับตนเอง เพราะนั้นเกือบจะประกันชัยชนะใน ห้องเรียนนั้น ๆ ได้อย่างแน่นอน แต่การเลือกตั้งช่วงหลัง ๆ หัวคะแนนกลุ่มนี้มีข้อจำกัดมากขึ้น เพราะ ในการเข้าสู่ตำแหน่งต้องผ่านการแข่งขันกับผู้นำห้องเรียนอื่น ๆ จึงทำให้ฐานคะแนนถูกแบ่งแยก และ ไม่ได้รับคะแนนเสียงมากเช่นสมัยก่อน

กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น เช่น สมาชิกสภาจังหวัด (ส.จ.) สมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.) นายกเทศมนตรี เทศมนตรีฯ ฯลฯ ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในเขตเลือกตั้งของการบริหารส่วนท้องถิ่น หัวคะแนนในกลุ่มนี้ยังมีความชำนาญในการเลือกตั้งมีฐานะคะแนนกว้างกว่าผู้นำข้างต้น ความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีลักษณะพึงพาอาศัยช่องกั้นและกัน ทั้งด้านฐานะคะแนนเสียง และผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ลักษณะนี้ทำให้นักการเมืองท้องถิ่นเป็นหัวคะแนนที่สำคัญยิ่งของผู้สมัคร

กลุ่มนักธุรกิจ พ่อค้า คหบดีท้องถิ่น ที่มีฐานะร่ำรวยและเป็นที่การพำนุงของบรรดาพ่อค้าด้วยกัน และเป็นผู้ที่มีความกวนง่วงในเชิงธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับประชาชนทั่วไป ในท้องถิ่น หัวคะแนนกลุ่มนี้มีบทบาทและอิทธิพลต่อการหาคะแนนเสียงโดยนำธุรกิจ ให้ประโยชน์ทางวัตถุเข้าแลกเปลี่ยนหรือความสัมพันธ์ในเชิงธุรกิจ ฐานะเป็นพ่อค้า - ลูกค้า หรือเจ้าหนี้ - อุกหนี้ มาใช้หัวคะแนนประเภทนี้ได้รับการยอมรับมากขึ้นในปัจจุบัน

พระสงฆ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับเจ้าอาวาสวัดหรือพระอาจารย์ดัง ๆ เป็นผู้ที่มีอิทธิพลทางจิตใจต่อชาวบ้านเป็นอย่างยิ่ง หากผู้สมัครสามารถโน้มน้าวให้พระช่วยหาคะแนนให้ได้แล้ว โอกาสที่จะได้รับคะแนนเสียงในเขตเลือกตั้งในจำนวนมาก ๆ ก็ย่อมเป็นไปได้สูงมาก

กลุ่มอาชีพอื่น ๆ ที่เป็นจ้าพ่อ นักลง อันดhalb หัวคะแนนประเภทนี้โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพไม่ซื่อสัตย์สุจริต หรือผิดกฎหมาย ซึ่งมักมีความสัมพันธ์อันดีกับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เมยฉะมีอาชีพที่ผิดกฎหมาย เนื่องจากมีการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ต่อกัน รวมทั้งยังมีความสัมพันธ์กับประชาชนจำนวนมากด้วยธุรกิจที่ไม่เปิดเผยอีกด้วย

6.1.3 การแบ่งประเภทหัวคะแนนตามลักษณะการจัดตั้ง แบ่งออกเป็น

หัวคะแนนที่มีการจัดตั้งโดยตรงจากผู้สมัคร หรือพรรคการเมืองของผู้สมัคร การรณรงค์ หลักฐานเสียงเลือกตั้งในสังเวียน นี้ ผู้สมัครพยายามที่จะจัดตั้งหัวคะแนนระดับต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่มากที่สุด เพื่อที่จะอาศัยหัวคะแนนเหล่านี้ขึ้นนำหัวคะแนนของผู้สมัคร

หัวคะแนนที่ไม่มีการจัดตั้ง ไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับผู้สมัครที่เป็นหัวคะแนนที่เกิดขึ้นเองโดยมิได้มีการซักงานจากผู้สมัครโดยตรง แต่เป็นผู้ที่ช่วยรณรงค์หาเสียงให้กับผู้สมัคร ด้วยความสมัครใจนิ่งได้หัวใจผลตอบแทน หัวคะแนนในลักษณะนี้เกิดขึ้นในสภาพการณ์พิเศษ หรือผู้สมัครมีคุณสมบัติโดดเด่นต่างไปจากคุณสมบัติของผู้สมัครคนอื่น ๆ เช่น เป็นผู้ที่มีความชื่อสัตย์สุจริต ประพฤติดีในศีลธรรมอย่างเคร่งครัด อาจเป็นการซักนำให้ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ออกรมาทำการช่วยเหลือ他人เสียงให้โดยมิได้สัมพันธ์ รู้จัก หรือได้รับการติดต่อจากผู้สมัครเป็นการส่วนตัว พลังของกลุ่มคนเหล่านี้จะมีลักษณะการกระจัดกระจาง และสร้างผลสะท้อนทางการเมืองในวงกว้าง

6.1.4 การแบ่งประเภทหัวคะแนนความชำนาญ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) หัวคะแนนมีความชำนาญ ได้แก่ หัวคะแนนที่มีความชำนาญในการหาเสียงในพื้นที่นั้น ๆ มาทุก สมัย ผู้สมัครที่มีหัวคะแนนในลักษณะนี้ช่วยในการหาเสียงย่อนมีหลักประกันในการได้รับคะแนน เสียง 2) หัวคะแนนที่ยังไม่เคยเป็นหัวคะแนนมาก่อน หัวคะแนนประเภทนี้ไม่ค่อยมีความชำนาญ ในการหาเสียง ยังคาดคะเนคะแนนเสียงที่แท้จริงได้ยาก 3) หัวคะแนนจอมปลอม หรือหัวคะแนน หลอกหลวง ได้แก่ บุคคลหรือกลุ่มนบุคคลที่ไม่ได้เป็นหัวคะแนนจริง แต่ใช้วิธีการต่าง ๆ หลอกหลวง ผู้สมัครว่าตนเป็นหัวคะแนนเพื่อหวังเรียกร้องผลประโยชน์จากผู้สมัครหน้าใหม่ หรือยังไม่มี ประสบการณ์ในพื้นที่

6.1.5 การแบ่งประเภทหัวคะแนนตามระดับโครงสร้างของหัวคะแนน แบ่ง

ออกเป็น 1) หัวคะแนนระดับจังหวัด ได้แก่ หัวคะแนนที่มีฐานคะแนนเสียงในขอบเขตจังหวัด จัดเป็นหัวคะแนนที่มีฐานะสูงสุด เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการหาเสียงเลือกตั้งมา ก่อน หัวคะแนน ระดับนี้อ าเมิร์ครือข่ายคะแนนเสียงเป็นช่วงชั้นลงมาจนถึงฐานคะแนนเสียงต่ำที่สุด 2) หัวคะแนน ระดับอำเภอ ได้แก่ หัวคะแนนเสียงในขอบเขตอำเภอ มีฐานะ รองจากหัวคะแนนเสียงระดับจังหวัด ทำหน้าที่ในการประสานสัมพันธ์ระหว่างผู้สมัครหรือผู้อำนวยการเลือกตั้งกับหัวคะแนนระดับต่ำ กว่า ในบางกรณีหัวคะแนนระดับอำเภอจะมีเครือข่ายเชื่อมโยงกับหัวคะแนนระดับตำบล และ หมู่บ้าน โดยตรง 3) หัวคะแนนระดับตำบล ได้แก่ หัวคะแนนที่ควบคุมฐานคะแนนเสียงในขอบเขต ตำบล เป็นหัวคะแนนที่ทำหน้าที่ในการประสานงานกับหัวคะแนนระดับหมู่บ้าน และระดับอำเภอ ที่มีผู้ที่ได้รับความเคารพเชื่อถือจากชาวบ้าน 4) หัวคะแนนระดับหมู่บ้าน ได้แก่ เป็นหัวคะแนนที่ ควบคุมฐานคะแนนเสียงในขอบเขตหมู่บ้าน เป็นหัวคะแนนที่มีความใกล้ชิดกับผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้ง มากที่สุดเป็นตัวกลางระหว่างหัวคะแนนระดับตำบลกับชาวบ้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 5) หัวคะแนน ระดับศูนย์หรือกลุ่ม ในบางหมู่บ้านจะมีการก่อตั้งบ้านเรือนเป็นกลุ่ม ๆ ตามความสัมพันธ์ทางเครือ ญาติ หรือพันพлемิค ในการที่หัวคะแนนระดับหมู่บ้านไม่สามารถดำเนินการได้กรอบกลุ่มทั่วทั้งหมู่บ้าน ผู้สมัครจำเป็นต้องหาหัวคะแนนอีกระดับหนึ่ง ได้แก่ หัวคะแนนระดับศูนย์หรือกลุ่ม เพื่อทำให้ คะแนนเสียงของผู้สมัครมีความมั่นคงยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม โครงสร้างระดับต่าง ๆ ของหัวคะแนนในความเป็นจริงมิได้มี สภาพเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงเป็นช่วงชั้นแน่นไป บางครั้งมีลักษณะของความเชื่อมโยงประسان โดยตรงกับผู้สมัคร ผู้อำนวยการเลือกตั้ง หรืออาสาสมัคร การที่จะกล่าวว่าหัวคะแนนจัดอยู่ในระดับ ใดขึ้นอยู่กับฐานคะแนนเสียงที่มีอยู่เป็นสำคัญหน้าที่ของหัวคะแนน เพิ่มพงษ์ เชาวลิต และ ศรีสมภพ จิตร์ภิรมย์ศรี (2531, หน้า 27 - 34) ได้แบ่งหน้าที่หัวคะแนนออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนก่อนวันเลือกตั้ง ขั้นตอนวันเลือกตั้ง และขั้นตอนภายหลังวันเลือกตั้ง

6.1.6 ขั้นตอนก่อนวันเลือกตั้ง หัวคะแนนมีหน้าที่ดังนี้ 1) การประชาสัมพันธ์ ในทางหลักการ การประชาสัมพันธ์ของหัวคะแนนในระยะนี้คือการโฆษณาให้ผู้เลือกตั้งทราบถึง ประวัติชีวิต การศึกษา การทำงานประสบการณ์ และนโยบายของผู้สมัคร เพื่อให้ผู้เลือกตั้งเกิด ความนับถือครั้งที่สองที่จะลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัคร ส่วนวิธีการสัมพันธ์จะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่ กับเงื่อนไขของผู้สมัครเอง 2) การสำรวจหาข้อมูลพื้นฐานของห้องถิ่นที่จะมีผลต่อการเลือกตั้ง เช่น สภาพห้องถิ่น ความนิยม ทัศนคติ ความต้องการของชุมชน จำนวนรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง พร้อมเลขที่บัตรประจำตัวประชาชนของบุคคลเหล่านั้น เป็นต้น 3) งานการช่วยเหลือ จัดอบรมใน การหาข่าว สร้างข่าว ปล่อยข่าวลวงข่าว ตอบโต้ข่าว โดยมีจุดประสงค์หลักที่จะสืบ ทราบความเคลื่อนไหวของฝ่ายตน รวมทั้งล่อหลวงให้คู่แข่งขันเข้าใจสภาพของฝ่ายตนพิคพาดไป ประเด็นสำคัญในการหาข่าวของผู้สมัครแต่ละคน โดยผ่านหัวคะแนน แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การหาข่าวเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของฝ่ายตรงข้ามกับการหาข่าวสถานการณ์อัน เกิดจากความเคลื่อนไหวของฝ่ายตน

ในประเด็นแรกมีข่าวสารสำคัญจะต้องสืบหา ได้แก่ คะแนนนิยมของคู่แข่งขัน ในแต่ละพื้นที่ ความเคลื่อนไหวของคู่แข่ง ในระดับห้องถิ่น ในการเป็นหัวคะแนนของคู่แข่งขัน ในแต่ละพื้นที่ ความเคลื่อนไหวของคู่แข่ง ในระดับห้องถิ่น ในการเป็นหัวคะแนนให้คู่แข่งคนใดผลการเคลื่อนไหว ของคู่แข่งส่งผลกระทบต่อคะแนนเสียงของห้องถิ่นหรือไม่ ประเมินผลความเคลื่อนไหวของ ประชาชนในห้องที่ ตอบโต้ข่าว ปล่อยข่าว เป็นกระบวนการเสียงให้ผู้สมัคร เพื่อจุดมุ่งหมายในการ ดำเนิน sang กระบวนการพิธีทางฯ ฯ

นอกจากนี้ หัวคะแนนต้องถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องทราบถึงงานประเพณี สำคัญ ๆ ของประชาชนในห้องถิ่น เช่น งานบวช งานแต่งงาน งานศพ ฯลฯ และประสานงานกับผู้สมัครให้ มากกว่าภูตัวในงานเหล่านี้ ผู้สมัครไม่สามารถมาได้ หัวคะแนนจะต้องทำหน้าที่เป็นตัวแทนของ ผู้สมัครเสียเอง

- I. การรักษาฐานคะแนนเสียงของผู้สมัคร การรณรงค์ให้เสียงทุกรูปแบบของห้อง ฝ่ายผู้สมัครและหัวคะแนนล้วนเป็นไปเพื่อรักษาฐานคะแนนเสียงทั้งสิ้น ในระดับพื้นฐาน หัวคะแนนเสียงมีส่วนสำคัญในการรักษาฐานคะแนนเสียง การเยี่ยงชิงฐานระดับล่างกับฝ่ายต่าง ๆ เป็นไปในแบบทุกพื้นที่ ให้เขนพะ ในเขตพื้นที่ที่มีผู้สมัครมากกว่าหนึ่งฝ่าย และมีฐานทางการเงิน ใกล้เคียงกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สมัครแต่ละคนกับหัวคะแนนจะเป็นปัจจัยที่ว่าฐานคะแนน เสียงนั้น ๆ จะมีความมั่นคงหรือไม่ การรักษาฐานคะแนนเสียงของหัวคะแนนต้องอยู่นานเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างหัวคะแนนกับชาวบ้านเป็นสำคัญ ความสัมพันธ์นี้อยู่ได้ด้วยสายใย แห่งระบบอุปถัมภ์ หรือระบบอาวุโส

2. ขั้นตอนในวันเลือกตั้ง

2.1 การเตรียมการเพื่อนำคนไปลงคะแนน

2.2 การจัดหน่วยเพื่อเก็บตகคะแนนเสียงที่ยังเหลืออยู่

2.3 การสังเกตการณ์ในหน่วยเลือกตั้ง

ขั้นตอนภายหลังการเลือกตั้ง หัวคะแนนจะต้องทำหน้าที่ขอบคุณ ประชาชน แทนผู้สมัคร ไม่ว่าผลการเลือกตั้งจะเป็นอย่างไรก็ตาม วิธีที่ใช้อาจเป็นการจัดเดี่ยว หรือสังสรรค์ อย่างไม่เป็นทางการก็ได้

3. รูปแบบในการหาเสียง แยกออกเป็น

รูปแบบการหาเสียงที่เปิดเผยแพร่หรือเป็นทางการ สมบัติ จันทร์วงศ์ (2530, หน้า 30 - 36) ได้จำแนกรูปแบบในการหาเสียงที่เปิดเผยแพร่หรือเป็นทางการไว้ดังนี้

3.1 การใช้สิ่งพิมพ์และการประชาสัมพันธ์ เป็นการรณรงค์หาเสียงอย่างเป็นทางการ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในเขตเลือกตั้ง ให้รู้จักผู้สมัคร โดยอาจจะทำเป็นป้าย คัพເອຫາດใหญ่ บอกชื่อ สังกัดพรรคพร้อมคำวัญและรูปภาพของผู้สมัคร นอกจากนั้นก็มี โปสเตอร์หรือใบปลิว หรือการดินนาดเล็กๆ สำหรับแนะนำตัวผู้สมัคร ซึ่งอาจจะออกแบบเป็นรูป ใบช่ำงระหว่างที่ทำการหาเสียงหรืออาจจะออกแบบเป็นรูป ใจกลางสถานที่ ที่หัวคะแนนอ้างโภกษาสัก ชื่น เช่น งานบวชนาค งานศพ งานวันเกิด ฯลฯ หรืออาจจะเป็นใบแบบที่มีองค์กรอะไรสักอย่างในเขตจังหวัดที่มีลักษณะภายนอกเป็นองค์กรกลางทางการเมือง เช่น หอการค้าจังหวัด จัดอภิปรายชื่น โดยเปิดโอกาสให้ผู้สมัครที่เป็นหัวหน้าทีมของทุกทีมมีโอกาสแสดงตนโดยนัย หรือให้ประชาชน ผู้เข้าฟังได้ชักถามข้อข้องใจ ได้เป็นต้น อย่างไรก็ตามการปราศรัยเพื่อหาเสียงโดยตรงอาจเป็นวิธี หลักในบางจังหวัดซึ่งเป็นพื้นที่ที่ประชาชนมีความคุ้นเคยต่อทางการเมืองสูง แต่ในบางพื้นที่อาจเป็น เพียงผลพลอยได้ของการประชาสัมพันธ์ตัวผู้สมัครให้เป็นที่รู้จักเท่านั้น

3.2 การปราศรัยหาเสียงมีหลายแบบ ลือ อาจเป็นการปราศรัยที่ทำไปอย่างมีพิธี การ มีการจัดเวลาปราศรัยที่มีการนัดหมายเรื่องประชาสัมพันธ์ไว้ล่วงหน้า หรืออาจเป็นแบบที่ ผู้สมัครได้รับเชิญให้เข้ามาที่ปราสาทต้นและกล่าวคำปราศรัยในพิธีต่าง ๆ ที่หัวคะแนนอ้างโภกษาสัก ชื่น เช่น งานบวชนาค งานศพ งานวันเกิด ฯลฯ หรืออาจจะเป็นใบแบบที่มีองค์กรอะไรสักอย่างในเขตจังหวัดที่มีลักษณะภายนอกเป็นองค์กรกลางทางการเมือง เช่น หอการค้าจังหวัด จัดอภิปรายชื่น โดยเปิดโอกาสให้ผู้สมัครที่เป็นหัวหน้าทีมของทุกทีมมีโอกาสแสดงตนโดยนัย หรือให้ประชาชน ผู้เข้าฟังได้ชักถามข้อข้องใจ ได้เป็นต้น อย่างไรก็ตามการปราศรัยเพื่อหาเสียงโดยตรงอาจเป็นวิธี หลักในบางจังหวัดซึ่งเป็นพื้นที่ที่ที่ประชาชนมีความคุ้นเคยต่อทางการเมืองสูง แต่ในบางพื้นที่อาจเป็น เพียงผลพลอยได้ของการประชาสัมพันธ์ตัวผู้สมัครให้เป็นที่รู้จักเท่านั้น

3.3 การเข้าถึงจัดตัวผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เป็นการหาเสียงแบบที่นิยมกันว่า “การเคาะประตูบ้าน” เป็นที่นิยมกันมากในหมู่ผู้สมัครหน้าใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ชุมชนที่มีคน

หนาแน่น เพราะนอกจากจะ ได้ภาพพจน์ว่าเป็นผู้สมัครที่เข้าถึงได้แล้ว ยังจะดูเป็นการสร้างความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมกับชาวบ้านในช่วงเวลาอันสั้น

3.4 การใช้สื่อมวลชนเพื่อการหาเสียง สื่อมวลชนทุกชนิดโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์มีบทบาทที่สำคัญในการเลือกตั้ง โดยเฉพาะการหาเสียงของพรรคการเมืองต่าง ๆ ในระดับชาติ นักการเมืองที่เจนเวทิจพยากรณ์อาศัยคลิปหนังสือพิมพ์ระดับชาติมีความสำคัญมากขึ้น

นอกจากหนังสือพิมพ์ระดับชาติแล้ว หนังสือพิมพ์ระดับห้องถูนในบางจังหวัดยังเป็นเครื่องมือในการหาเสียงที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในเขตเมืองหรือเขตเทศบาล แต่เนื่องจากหนังสือพิมพ์ห้องถูนมีจำนวนพิมพ์ที่จำกัดและมีผู้อ่านจำกัดอยู่เฉพาะในเขตเมืองเป็นส่วนใหญ่ การหาเสียงโดยหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จึงมีป้าหมายที่ค่อนข้างจำกัด นอกจากนี้ก็มีวิทยุและโทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อในการหาเสียงที่ยังมีใช้กันน้อย

จากการศึกษาด้านหัวคะแนน หัวคะแนนเป็นกลไกสำคัญในกระบวนการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นเสมือนเส้นทางที่สำคัญในการประสานงาน ติดต่อ เร่งเร้ากระตุ้นให้ประชาชนเห็นความสำคัญของผู้สมัครที่เข้าสนับสนุน และดึงคะแนนเสียงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้มาลงคะแนนเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง ดังนั้น หัวคะแนนจึงเปรียบเสมือนตัวกลางระหว่างผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง

แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชน

สำนักส่งเสริมและพัฒนาสังคมฯ พชช. (2549, หน้า 1 - 15) ได้อธิบายความหมายของ “ผู้นำชุมชน” คือบุคคลที่มีภูมิลำเนาในชุมชนและมีผลงาน ที่จัดรวมร่วมกับชุมชนอย่างต่อเนื่องเป็นที่ยอมรับนับถือในชุมชน ทั้งที่มีตำแหน่งเป็นทางการและไม่เป็นทางการและประسنักจะเรียนรู้ พัฒนาตนเอง “ระบบมาตรฐานงานชุมชน” ก็อธิบายว่า “ระบบ” ที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคี การพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งภาคราชการ ภาครัฐ ภาคเอกชน ฯลฯ ในการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ ไปสู่การออกแบบระบบมาตรฐานงานชุมชน

ระบบมาตรฐานงานชุมชน

เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาตนเองสำหรับผู้นำชุมชน กลุ่มองค์กรชุมชน เครือข่ายองค์กรชุมชน และชุมชน ให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนด้วยการเรียนรู้ ตนเอง กำหนดความเข้มแข็งของตนเอง กำหนดทิศทาง แนวทางการทำงานพัฒนาและพัฒนาตนเอง ไปสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยมีหลักสำคัญคือ

1. การมีส่วนร่วมของชุมชน ชุมชนเป็นเจ้าของ ประชาชนเป็นผู้รับประโยชน์

2. ชุมชนมีความสมัครใจในการพัฒนาตนเอง
3. กระบวนการเรียนรู้และพัฒนาตนเองของชุมชน
4. ความยึดหยุ่น สอดคล้องเหมาะสมกับชุมชน
5. ความร่วมมือและยอมรับเป็นเครื่องมือเชื่อมประสานการทำงานการพัฒนาศักยภาพชุมชนของภาคีการพัฒนา

มาตรฐานผู้นำชุมชน

ตามระบบมาตรฐานงานชุมชนแบ่งเป็นการแสดงภาวะผู้นำ 3 ด้าน ซึ่งแต่ละด้านมีองค์ประกอบดังนี้

1. ด้านการบริหารตนเอง สำหรับด้านนี้แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบคือ
 - 1.1 บุคลิกภาพดี หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกทางกายและวาจาในลักษณะที่ทำให้บุคคลรอบข้างเกิดความประทับใจ
 - 1.2 ความรู้ความสามารถ หมายถึง ความสามารถในการค้นคว้าพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องจนเกิดความเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องหรือหลายเรื่องงานสามารถดำเนินการด้วยความรู้ความสามารถให้ผู้อื่นได้
 - 1.3 คุณธรรม ศีลธรรมและจริยธรรม หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติตามบรรทัดฐานอันดีงามของสังคมอย่างสม่ำเสมอ
 - 1.4 วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการใช้เวลาของตน ตลอดจนแสดงออกถึงความรักต่อชีวิตส่วนตัวอย่างเหมาะสมตามอัตลักษณ์
2. ด้านการบริหารสังคม สำหรับด้านนี้แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบคือ
 - 2.1 มุ่งมั่นพัฒนา หมายถึง ความสามารถในการรักษาเพิ่มพูนความสัมพันธ์อันเกื้อ大局ระหว่างกันกับบุคคลประเภทต่างๆ
 - 2.2 การเป็นประชาธิปไตย หมายถึง ความสามารถในการประยุกต์ใช้หลักการประชาธิปไตยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างเหมาะสมสมกับสถานการณ์
 - 2.3 การประสานงานที่ดี หมายถึง ความสามารถในการประสานความเข้าใจประสานกิจกรรมและประสานการรวมกลุ่มจนก่อให้เกิดประโยชน์ที่เกื้อ大局กัน
 - 2.4 การเป็นที่ปรึกษาที่ดี หมายถึง ความสามารถในการให้คำแนะนำที่เหมาะสมต่อการแก้ไขปัญหา
3. ด้านการบริหารงาน สำหรับด้านนี้แบ่งออกเป็น 7 องค์ประกอบคือ
 - 3.1 การวางแผน หมายถึง ความสามารถในการกำหนดแนวทางไปสู่วิสัยทัศน์โดยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในออกและภายนอกและรอบด้าน

3.2 การแก้ไขปัญหาและตัดสินใจ หมายถึง ความสามารถในการกำหนดวิธีการที่เหมาะสมในการจัดการกับสาเหตุของปัญหา ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์

3.3 การบริหารงานประจำ ภาระเงิน บัญชี หมายถึง ความสามารถในการจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลตัวเลขทั่วไปของการเงิน เพื่อกำหนดแนวทางการบริหารงาน ได้อย่างเหมาะสม

3.4 การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หมายถึง ความสามารถในการปรับปรุงขั้นตอนการทำงานให้ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่าและนำไปสู่ผลผลิต/ ผลลัพธ์อันพึงประสงค์

3.5 การควบคุมและประเมินผล หมายถึง ความสามารถในการติดตามการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาหรือปรับกระบวนการ ได้อย่างทันท่วงที จนสามารถลดผลกระทบทางลบต่อเป้าหมาย

3.6 การสร้างและพัฒนาทีมงาน หมายถึง ความสามารถในการสร้างความมุ่งมั่น ความเชื่อ ความรู้ความสามารถของทีมงาน ให้ทำงานบนบรรลุมาตรฐานที่กำหนดไว้

3.7 ความรับผิดชอบต่องาน หมายถึง ความสามารถแล้วตกลงเป็นเจ้าของผลงานตามหน้าที่เพื่อพนวณว่าเกิดความผิดพลาดขึ้น

มาตรฐานชุมชน ประกอบด้วย 6 ด้าน 19 ข้อกำหนดดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจชุมชน มี 3 ข้อกำหนดคือ

1.1 ครัวเรือนสามารถพึ่งตนเองได้

1.2 มีการส่งเสริมอาชีพที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน

1.3 มีการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนให้เติบโตตามความสามารถที่เหมาะสมของชุมชน

2. ด้านการเรียนรู้ มี 2 ข้อกำหนดคือ

2.1 การจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.2 การจัดการเรียนรู้เพื่อต่อยอดของชุมชน

3. ด้านการจัดการทรัพยากรในชุมชน มี 3 ข้อกำหนดคือ

3.1 มีการบริหารทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม

3.2 มีการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมภายในชุมชนที่ดี

3.3 มีระบบโครงสร้างพื้นฐานเพียงพอต่อความต้องการ

4. ด้านสุขภาพอนามัย มี 4 ข้อกำหนดคือ

4.1 มีระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสุขภาพจากการมีส่วนร่วมของชุมชน

4.2 มีการจัดการป้องกันโรคประจำถิ่น (ดีดต่อ/ ไม่ดีดต่อ)

4.3 ชุมชนมีความสามารถในการดูแลและจัดการด้านสุขภาพได้ด้วยตนเอง

5. ด้านศาสนา วัฒนธรรมและประเพณี มี 3 ข้อกำหนดคือ

- 5.1 มีศักดิ์เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ
- 5.2 มีวิถีชีวิตแบ่งปันอื่นอาหาร
- 5.3 อนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน
- 6. ค้านการบริหารจัดการชุมชน มี 4 ข้อกำหนดก่อ
 - 6.1 มีแผนชุมชน
 - 6.2 การมีส่วนร่วมเสริมสร้างการเมือง การปกครอง ตามระบบประชาธิปไตย
 - 6.3 มีการจัดสวัสดิการในชุมชน
 - 6.4 ชีวิตครัวเรือนมีความมั่นคงปลอดภัย

ขั้นตอนการเรียนรู้และพัฒนาตนเองของผู้นำชุมชน ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 เริ่มเรียนรู้ ทำความเข้าใจ เพียงเพร์ให้สำนึกทราบ หากความเห็นพ้องต้องกัน
ในการสมัครร่วมเรียนรู้และพัฒนาตนเองตามระบบมาตรฐานงานชุมชน

2. ขั้นสมัคร

- 2.1 จัดทำใบสมัคร ตามแบบมาตรฐานงานชุมชน (นชช.)
- 2.2 ยื่นใบสมัคร ณ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอหรือจังหวัด

3. ขั้นเตรียมการเรียนรู้

- 3.1 เข้ารับการปฐมนิเทศหรือการประชุมสร้างความเข้าใจ เตรียมความพร้อม

4. ขั้นการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

- 4.1 จัดทำแบบทดสอบเครื่องชี้วัดการพัฒนาตนเองและแผนพัฒนาตนเอง
- 4.2 พัฒนาตนเองตามแผนฯ ประสานกิจสัมภាន
- 4.3 ติดตามประเมินผลตนเองเป็นระยะๆ
- 4.4 ปรับปรุงพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

5. ขั้นการประเมินเพื่อรับรองการพัฒนาตนเอง

- 5.1 ครบกำหนดระยะเวลา ปี จัดเวทีสรุปปีการเรียนการพัฒนาตนเอง
- 5.2 จัดทำเอกสารแสดงวิธีการ/ผลงานการพัฒนาตนเอง
- 5.3 การประเมินผลจากกรรมการประเมินผลอำเภอหรือจังหวัดแล้วแต่กรณี
- 5.4 รับใบประกาศเกียรติคุณ และแสดงผลการเรียนรู้และพัฒนาตนเองตามระบบ

มาตรฐานงานชุมชน

แนวคิดในการเป็นผู้นำเป็นการรวมกุญแจสมบัติทางประการของผู้นำที่มีความหมายมากที่จะเป็นสิ่งสนับสนุนให้เกิดสภาพการนำชุมชนเข้าสู่ระบบกระบวนการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะ

คุณสมบัติส่วนบุคคลที่ผู้นำจะต้องพิจารณาดูเองให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมดังกล่าวโดยเฉพาะผู้นำชุมชนในระดับปัจจุบันคุณลักษณะที่จะต้องใช้การสูงไปและแรงกระตุ้นจากคุณสมบัติ ความเป็นผู้นำแสดงให้ชุมชนได้เห็นประจักษ์ บ่มสร้างความเชื่อถือศรัทธาให้เกิดขึ้น และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ไขปัญหาร่วมกันต่อไป เนื่องจากในการพัฒนาชนบทและการพัฒนาชุมชน จำเป็นต้องอาศัยผู้นำชุมชนที่มีลักษณะและกำหนดบทบาทได้อย่างเหมาะสม จึงจะสามารถนำชุมชนเข้าสู่กระบวนการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาต่าง ๆ โดยมีผู้ที่ได้การศึกษาและประมวลลักษณะและบทบาทของผู้นำชนบทในรายละเอียดต่าง ๆ ไว้ด้วยย่างเข่น ผลิตานนท์ (2533) ได้ให้ความสำคัญของความสามารถของผู้นำว่า เป็นเงื่อนไขสำคัญที่สามารถผลักดันให้ก่อตั้งองค์กรชุมชน/กลุ่ม สำเร็จขึ้นมาได้ และให้ภาพของผู้นำไว้วัดดังนี้

1. เป็นผู้มีประวัติการทำงานเพื่อส่วนรวมดีเด่น
2. มีความจริงใจที่ปราศจากให้เห็นตลอดเวลา
3. มีความตั้งใจในการปรับปรุงสภาพชีวิตในหมู่บ้าน
4. ได้รับการยอมรับนับถือจากชาวบ้านและมีตำแหน่งการทำงานในส่วนรวมอื่น ๆ
5. มีความมุ่งมั่นและทัศนคติในการดำรงชีวิตเพื่อชุมชน มีความประ erk นัดต่อชุมชน
6. ได้รับการศึกษาและเกขอยู่ในวัฒนธรรมที่ผ่านการพัฒนา (2 วัฒนธรรม)
7. มีความสามารถในการที่จะรวมรวมคนให้เข้ากันได้และสามารถถ่ายทอดปัญญาและแสวงหาความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาจากชุมชน
8. มีความสามารถในการจัดการและบริหาร

การศึกษาพบว่า ความสามารถของผู้นำในด้านต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมและสามารถสร้างความศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่สมาชิกในชุมชน จะมีส่วนผลักดันให้การก่อตั้งองค์กรชุมชน กระทำได้เป็นผลลัพธ์

ในตรี วิริยะ (2535 อ้างถึงใน มนตรี ศิริจันทร์ชื่น, 2540) ได้ประมวลคุณลักษณะผู้นำชุมชนในการแก้ปัญหาสาธารณะควรจะประกอบด้วยปัจจัยยังน้อย 9 ประการคือ

1. มีความคิดเห็นหรือมโนภาพในการแก้ไขปัญหา
2. จะต้องสร้างความคิดเห็นร่วมกันของกลุ่มให้ได้
3. จะต้องมีจุดยืนที่มั่นคง
4. จะต้องใช้จุดยืนที่มั่นคงนั้นเป็นเครื่องมือในการผลักดันให้คนทำงาน
5. ต้องยอมรับความคิดเห็นของประชาชน
6. ตำแหน่งผู้นำจะเป็นผู้ใช้อำนาจหน้าที่ในการทำงาน

7. การเป็นผู้นำเป็นหน้าที่หรือภารกิจที่สามารถทำร่วมกันได้
8. ความสำเร็จของผู้นำ ทำให้กลุ่มยอมเป็นผู้ตามมากขึ้น
9. การกระทำการของผู้นำ เป็นตัวกระตุ้นการทำงานมากกว่าที่จะแก้ไขปัญหา

ใช้วัฒน์ รุ่งเรืองศรี (2537, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพัฒนาองค์กรชุมชนและเครือข่าย องค์กรหมู่บ้านในกระบวนการพัฒนาพื้นที่สูง พบว่า ความเข้มแข็งของคณะกรรมการหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ขึ้นกับลักษณะและความเป็นผู้นำของผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์มัก ประกอบด้วย

1. มีความสามารถอ่านออกเสียงได้
 2. มีอายุไม่น่ามาก (อายุเฉลี่ยของผู้ใหญ่บ้านชาวเขา ในปี พ.ศ. 2536 อายุเฉลี่ยส่วนใหญ่ (38.6 %) อายุในช่วง 31 - 41 ปี
 3. มีการติดต่อกับภายนอกเสมอ
 4. มีความสามารถในการจัดเวลาที่ให้ชาวบ้านแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน
- นอกจากนี้ ยังพบว่าภารกิจที่เปลี่ยนแปลงผู้นำเกิดขึ้นในบางหมู่บ้านจากผู้นำชุมชนที่ เป็นอาวุโส หรือผู้นำทางประเพณีของหมู่บ้าน มาเป็นผู้นำแบบทางการ ส่งผลให้เกิดความรู้สึก ขัดแย้งระหว่างรุ่นในหมู่บ้านและเริ่มปรากฏการณ์ดังกล่าวซึ่งให้เห็นว่าการพิจารณาเลือกผู้นำได้ไปที่ ความสำคัญต่อความสามารถของบุคคลมากกว่าการเลือกผู้อาวุโสหรือบุคคลที่อยู่ในหมู่บ้าน เดียวกันเสมอไป

ชัยน์ต์ วรรธนะภูติ (2530, หน้า 4 - 5) ได้อธิบายกระบวนการศึกษาผู้นำชุมชนใน กระบวนการกำหนดการบุนคิดในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยให้แนวคิดเรื่องบทบาทผู้นำชุมชนใน ฐานะที่เป็นกลาง (Broker) เชื่อมต่อโโคกภานออกแบบ สร้างเครือข่ายและเป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลง นาสู่ชุมชนความสัมพันธ์กับผู้คนในหมู่บ้าน กรณีศึกษาผู้นำของหมู่บ้านไม่เป็นแม่เดียวของการดำเนิน ว่าใครเป็นผู้นำหมายความว่าเป็นทางการและแบบธรรมชาติ ตลอดจนบุคคลิกลักษณะแต่ควรศึกษาฐานอำนาจ ในการเป็นผู้นำหมายความว่าเป็นทางการและแบบธรรมชาติ ตลอดจนบุคคลิกลักษณะแต่ควรศึกษาฐานอำนาจ ในการเป็นผู้นำหมายความว่าเป็นทางการและแบบธรรมชาติ ให้จำแนกฐานอำนาจไว้ 2 ประเภท คือ

1. ฐานทางสังคม ได้แก่ ระบบเครือญาติ เครือข่ายทางสังคมและการเมือง การค้าขาย อำนาจ อำนาจระหว่างผู้นำกับและผู้นำบังคับ ความขัดแย้งภายในหมู่บ้านและกลุ่มอำนาจต่าง ๆ
2. ฐานทางเศรษฐกิจ ได้แก่ กลุ่มที่มีอิทธิพลคุณอำนาจทางเศรษฐกิจในหมู่บ้านฐาน อำนาจสองฐานนี้จะช่วยกำหนดว่าใครคือผู้นำลักษณะของผู้นำชุมชน
 1. เป็นผู้อาวุโสมาจากครอบครัวใหญ่
 2. เป็นผู้มีประสบการณ์ในชีวิตมาก

3. ได้รับการยอมรับถือว่ามีคุณธรรม มีความเข้มแข็งเด็ดขาดในการปกครองหรือนำชาวบ้านให้มีคุณธรรม
4. มีความรู้ ความสามารถในการตัดสินใจ
5. มีฐานะทางเศรษฐกิจรองรับเป็นที่พึงของชาวบ้านได้
6. สามารถพูดภาษาไทย流利 หรือภาษาทางราชการได้
7. สามารถเป็นผู้ประสานงานติดต่อกับราชการได้
8. ผู้นำมักมีความสามารถในการติดต่อค้าขาย หรือมีกิจกรรมคนองที่มีผลต่อการทำมาหากินของชาวบ้าน

9. ผู้นำทำหน้าที่คุณกลาง (Intermediaries - brokers) ในการเชื่อมต่อระหว่างชุมชนหมู่บ้านกับระบบภายนอกและมีส่วนสำคัญในการกำหนดการกระจายผลประโยชน์ในหมู่บ้านและพัฒนาการเปลี่ยนแปลงของหมู่บ้าน

จากการศึกษาพบว่าการที่ฐานอำนาจคือปัจจัยที่จะสนับสนุนการเข้าสู่กระบวนการเป็นผู้นำ ได้อย่างเหมาะสมและสนับสนุนให้การปฏิบัติกิจค่าง ๆ ภายในชุมชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากชุมชน

บทบาทอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน

อำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในปัจจุบันเป็นไปตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศาสนา 2457 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งสามารถจำแนกออกมาได้เป็น 10 หมวด (กรรมการปกครอง 2549, หน้า 47 - 55) กล่าวก็อ

1. การใช้อำนาจหน้าที่ปกครอง เผชิร

ในการปกครองระดับตำบล หมู่บ้าน นั้น ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ที่ได้รับเลือกจากราษฎรให้ทำหน้าที่ปกครองดูแลทุกชีวิตรายภูมิ นอกจากนั้นในฐานะที่กำนันก็ต ผู้ใหญ่บ้านก็ต เป็นบุคคลที่อยู่ในท้องที่รู้จักคุ้นเคยกับสภาพท้องที่ และรู้ความต้องการ รู้ปัญหาของท้องถิ่นเป็นอย่างดีผู้ใหญ่บ้าน จึงเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาปัจจุบันแก่ราษฎร และพัฒนาความเจริญให้กับท้องถิ่นในฐานะเป็นตัวกลางระหว่างรัฐบาลกับราษฎร อำนาจหน้าที่ในการปกครอง ประกอบด้วย 1) ผู้ใหญ่บ้านมีอำนาจหน้าที่ปกครองบรรดาราษฎรที่อยู่ในเขตหมู่บ้าน (มาตรฐาน 10) 2) ผู้ใหญ่บ้านเป็นหัวหน้าของราษฎรในหมู่บ้านของตน มีหน้าที่และอำนาจในการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของราษฎร ดังนี้ (มาตรฐาน 27)

1.1 รักษาความสงบและความสุขสาธารณะ ช่วยป้องกันความทุกข์ภัยของลูกบ้านด้วย สมควรและสามารถจะทำได้ การที่กล่าวนี้ ถ้าสมควรจะต้องปรึกษาหารือและช่วยกันกับเพื่อน

ผู้ให้เช่าบ้านก็ต้องรักษาความสะอาดของบ้านให้สุขาที่จะต้องปฏิบัติให้สมควรแก่การที่จะรักษาประโยชน์และคุณภาพของลูกบ้าน ซึ่งได้มอบไว้ให้เป็นธุระในพระราชบัญญัตินี้ (ข้อ 1)

1.2 ควบคุมดูแลลูกบ้านให้ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งจะต้องพึงกระทำการตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของราชการ (ข้อ 9)

1.3 กระทำการให้เป็นตัวอย่างแก่รายอื่น ตามที่ทางราชการได้แนะนำ (ข้อ 19)

1.3.1 บรรดาการที่จะตรวจสอบรักษาราชการตามปกติเรียบร้อยในดำเนินคือ การที่จะว่ากล่าวรายอื่นในดำเนินนี้ ให้ประพฤติดตามพระราชกำหนดกฎหมายก็ต้องหรือการที่จะป้องกันภัยด้วยและรักษาความสุขสำราญของรายอื่นในดำเนินนี้ก็ต้องหรือการที่จะรับกิจสุขทุกข์ของรายอื่นในดำเนินนี้ ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการเมือง กรรมการอำเภอ และจะรับข้อราชการมาประกาศแก่รายอื่นในดำเนินนี้ก็ต้องหรือที่จะจัดการตามพระราชกำหนดกฎหมาย เช่น การตรวจสอบแนวโน้มภัยอาชญากรรมในดำเนินนี้ก็ต้อง กรณีที่ของกำนัลผู้เป็นนายดำเนินลูกให้เช่าบ้านทั้งปวงดำเนินนี้ และแพทายประจำดำเนินจะต้องช่วยกันเข้าเป็นธุระจัดการให้เรียบร้อยได้ด้านสมควรแก่หน้าที่ (มาตรา 34)

1.3.2 นอกจากอำนาจหน้าที่ที่กล่าวโดยเฉพาะให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกำนัลให้กำนัลมีอำนาจหน้าที่เข่นเดียวกับผู้ให้เช่าบ้านด้วย (มาตรา 34 ทว.)

2. การรายงานต่องากราชการในการดูแลรักษาความสงบและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน ตลอดจนการป้องกันและระวังเหตุร้ายทางรายงานเหตุการณ์พิเศษที่เกิดขึ้นในดำเนินบ้านนี้ ซึ่งอาจเป็นคุณหรือโทษแก่ชุมชนประชาชนหรือต่อประเทศชาติให้ทางราชการทราบ เป็นหน้าที่สำคัญของผู้ให้เช่าบ้านในฐานะเป็นผู้ปกป้องดูแลรับผิดชอบเขตบ้านนี้ ฯ เพื่อจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและป้องกันมิให้เกิดเหตุลุกคามให้เช่น หรือเป็นการประบูรณ์เหตุร้ายนั้นได้โดยดีด้วยความรวดเร็ว ภาระงานต่องากราชการ จะประกอบด้วย

2.1 ถ้าความทุกข์ภัยเกิดแก่ลูกบ้าน ซึ่งจะต้องขอความป้องกันจากรัฐบาล เป็นหน้าที่ของผู้ให้เช่าบ้านที่จะจำความแจ้งต่อพนักงานปกครองตั้งแต่กำนัล นายอำเภอเป็นต้นขึ้นไปโดยลำดับ (มาตรา 27 ข้อ 2)

2.2 ถ้าผู้ให้เช่าบ้านรู้เห็นเหตุการณ์เบลกประหลาดอันเกิดขึ้นในหมู่บ้านของตนหรือในลูกบ้านของตน ซึ่งอาจจะเป็นคุณหรือโทษแก่ราชการบ้านเมืองก็ต้องแก่ประชาชนในที่นั้นก็ต้องด้วยข้อความแจ้งข้างฝ่ายไทยดังรู้เห็นว่าผู้คนมีทรัพย์สินของเบลกประหลาดอันน่าสงสัยว่าจะมีผู้อื่นกระทำการโจรกรรมก็ต้อง หรือว่าเจ้าหนี้ผู้คนล้มตายหรือมีบาดแผลอันควรสงสัยว่าจะมีผู้อื่นกระทำการโจรกรรมหรือไม่กระทำทุจริตต่อผู้อื่น แล้วจึงเกิดเหตุขึ้นก็ต้องดำเนินการเป็นต้น ให้รับนำความแจ้งต่องานนายดำเนินของตน (มาตรา 27 ข้อ 5)

2.3 ปฏิบัติการตามคำสั่งของกำนันหรือหัวหน้าท้องราษฎร์และรายงานเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นในหมู่บ้าน ให้กำนันทราบ เพื่อให้กำนันรายงานต่อคณะกรรมการเขตฯแกอ (มาตรา 27 ข้อ 18)

2.4 ถ้ากำนันรู้เห็นเหตุทุกข์ร้อนของราษฎร หรือการแปรปักษ์ประหลาดเกิดขึ้นในตำบล ต้องรับรายงานต่อกรรมการอำเภอให้ทราบ (มาตรา 36)

2.5 ในกรณีที่จะทำรายงานประจำ หรือรายงานขออย่างใด ๆ ยื่นต่อกรรมการอำเภอ กำนันจะเรียกประชุมผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบลในตำบลนั้น พร้อมกับตรวจสอบก่อนและ จะให้ลงชื่อเป็นพยานในรายงานก็ได้ (มาตรา 58)

3. การนำข้อราชการไปประกาศแก่ราษฎร

การนำข้อราชการไปประกาศแก่ราษฎร หรือการประชุมอบรมชี้แจงข่าวสารแก่ราษฎร เป็นสิ่งสำคัญทางการปกครอง เนื่องจากการทำความเข้าใจร่วมกันเป็นพื้นฐานสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารราชการส่วนภูมิภาคถือว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นตัวกลางระหว่างราชการและประชาชนในการที่จะนำข่าวสารข้อมูลทางราชการไปแจ้งให้แก่ราษฎรได้ทราบ และขณะเดียวกันก็นำความต้องการของราษฎรไปแจ้งแก่ทางราชการทราบ หน้าที่ตามข้อนี้ ได้แก่

3.1 ถ้ารัฐบาลจะประกาศหรือจะสั่งราชการใดให้ราษฎรทราบ เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านที่จะรับ ข้อมูลนั้นไปแจ้งแก่ลูกบ้านของตนให้ทราบ (มาตรา 27 ข้อ 3)

3.2 ทำการอบรมสั่งสอน หรือชี้แจงข้อราชการแก่ราษฎร ในกรณีให้เรียนราษฎรนาประชุมได้ตามครั้งคราวที่สมควร (มาตรา 27 ข้อ 11)

3.3 ในเวลาที่ผู้จัดราชการแจ้งให้ หรือนายอำเภอเมืองให้ประกาศข้อราชการอันได้แก่ราษฎร กำนันจะเรียกประชุมผู้ใหญ่บ้านในตำบลทั้งหมดพร้อมกันชี้แจงให้เป็นที่เข้าใจข้อราชการ อันนั้นแล้วให้รับข้อราชการไปประกาศแก่ราษฎรอีกชั้นหนึ่งก็ได้ (มาตรา 59)

4. การจัดทำทะเบียน

การจัดทำทะเบียนในท้องที่ เป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญต้นการปกครองที่จะต้องจัดทำเพื่อให้ได้ทราบเกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ภายในเขตปกครอง อันเกี่ยวกับจำนวนประชากร จำนวนครอบครัว จำนวนสตว์พาหนะและลักษณะพื้นที่ในเขต รับผิดชอบ ข้อมูลรายละเอียดดังกล่าว นักจากจะเป็นประโยชน์แก่การปกครองและงานในหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและบังคับสานงานกับทางราชการเมื่อเกิดเหตุและชี้แนะเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องที่ให้ทางราชการทราบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำคัญในเชิงสถิติ ข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาด้านต่าง ๆ ของทางราชการ

ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ได้กำหนดให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานทะเบียนดังต่อไปนี้

4.1 เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านที่จะดำเนินัญชีสำนักงานครัวในหมู่บ้านและค่อยแก้ไขบัญชีนั้นให้ถูกต้องเสมอ (มาตรา 27 ข้อ 4)

4.2 ถ้ามีคนจราเบลอกหน้านอกสำนักงานครัวหมู่บ้านนั้นเข้ามาอาศัยเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านจะต้องได้คำให้รู้จักด้วยเหตุการณ์ที่มาอาศัย ถ้าเป็นว่าไม่ได้มาโดยสุจริตให้อาดั้วผู้นั้นส่งกำนัน นายตำบลของตน (มาตรา 27 ข้อ 6)

4.3 ให้กำนันคุ้มครองเดินทางซึ่งไม่มีเหตุสมควรสงสัยว่าจะเป็นผู้ร้ายให้ได้เมื่อพักตามสมควร (มาตรา 38)

4.4 ถ้าผู้เดินทางด้วยราชการจะต้องการคนนำทาง หรือหาคนแกล้งพาหนะ เสบียงอาหารลงในระหว่างทางและจะต้องขอต่อกำนันให้ช่วยลงเคราะห์ กำนันต้องช่วยจัดหาให้ดูที่จะทำให้ถ้าหากว่าการที่จะช่วยเหลือนั้นจะต้องออกราคาข้างเพียงใด ให้กำนันเรียกเอาแก่ผู้เดินทางนั้น (มาตรา 39)

4.5 กำนันต้องรักษาบัญชีสำนักงานครัวและทะเบียนบัญชีของรัฐบาลในตำบลนั้น และค่อยแก้ไขเพิ่มให้ถูกต้องตรงกับบัญชีของผู้ใหญ่บ้าน (มาตรา 41)

4.6 เมื่อผู้ใหญ่บ้านนำคนจราเบลอกหน้านอกสำนักงานครัวดำเนินมาส่งกำนันตามความในมาตรา 27 ข้อ 6 ให้กำนันปรึกษาหารือกับผู้ใหญ่บ้านเมื่อเทื่อมั่นควรจะขับไล่ผู้นั้นออกจากเสียจากห้องที่ตำบลนั้นก็ได้ (มาตรา 53)

4.7 ในกรณีที่จะสำรวจสำนักงานครัวและจดทะเบียนบัญชีดังๆ เพื่อประโยชน์ในราชการ เช่น การที่จะสำรวจสำนักงานครัวและบัญชีไว้ในและสิ่งของ ต้องพิจัดภาระในการในตำบลนั้น กำนันจะเรียกผู้ใหญ่บ้านทั้งปวงประชุมกันตรวจท่านบัญชีให้ถูกต้อง และให้ลงชื่อพร้อมกันเป็นพยานในบัญชีที่จะยื่นต่อเจ้าหน้าที่ได้ (มาตรา 57)

5. กิจกรรมสาธารณประโยชน์

ในการปกครองระดับตำบล หมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นผู้ได้รับเลือกจากราษฎรในตำบลนั้นนี้มีอำนาจปกครองดูแลทุกสุขของราษฎร เป็นหน้าที่โดยตรงของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่จะต้องคุ้มครองให้ได้ในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นผู้คุ้มครองสภาพท้องที่จะต้องรักษาความดีของการและปัญหาของห้องถ่ายได้เป็นอย่างดี กำนันผู้ใหญ่บ้านจึงเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหา ปิดเป้าความดีอุดร้อนแก่ราษฎร และปฏิบัติการตามที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้โดยเคร่งครัดตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองห้องที่ กำหนดให้กำนันผู้ใหญ่บ้านมีอำนาจหน้าที่ที่ยวังกิจกรรมสาธารณประโยชน์ ดังต่อไปนี้

5.1 ถ้าเกิดเหตุจลาจลก็ต้องกันต้วยก็ต้องรักษาความสงบเรียบร้อย หรือไฟไหม้ก็ต้องรักษาความสงบเรียบร้อยอย่างดี ในหมู่บ้านของตน หรือในหมู่บ้านที่ใกล้เคียงอันสมควรจะช่วยได้

เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านจะต้องเรียกลูกบ้านของตนออกช่วยต่อสู้ด้วยความจับผู้ร้ายเอาของกลางคืน หรือดับไฟหรือช่วยอย่างอื่นที่สมควร โดยเดิมกำลัง (มาตรา 27 ข้อ 7)

5.2 ผู้ใหญ่บ้านเห็นลูกบ้านของตนคนใด แสดงความอาฆาตร้ายแก่ผู้อื่นก็ได้หรือ เป็นคนจรจัดไม่ปราศจากการทำมาหากายซึ่งชีพ และไม่สามารถจะชี้แจงให้เห็นความบริสุทธิ์ของตนได้ ก็ถือผู้ใหญ่บ้านมีอำนาจที่จะเรียกลูกบ้านคนนั้นมาได้ตามและว่ากล่าวสั่งสอนถ้าไม่ฟังให้เอาคัวสั่ง คำนันจัดการตามความในมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 27 ข้อ 8)

5.3 ถ้าเกิดจลาจลก็ต้องรับผิดชอบโดยเด็ดขาด ให้ไม่มีก็ต้องหอดูร้าย สำคัญอย่างใด ๆ ในตำบลของตน หรือในตำบลที่ใกล้เคียงอันสมควรจะช่วยได้ก็ต้องมีผู้ร้ายแต่ที่ อื่น ๆ มามัวสุมในตำบลนั้นก็ต้องมีเหตุควรสงสัยว่าลูกบ้านคนใดในตำบลนั้นบ้าง คนจะเกี่ยวข้อง เป็นโจรผู้ร้ายก็ต้องเป็นหน้าที่ของคำนันต้องเรียกผู้ใหญ่บ้าน และลูกบ้านในตำบลออกช่วยต่อสู้ ด้วยความจับผู้ร้าย หรือด้วยความเอาของกลางคืน หรือดับไฟ หรือช่วยอย่างอื่นตามสมควรแก่การ โดยเดิมกำลัง (มาตรา 37)

6. การฝึกหัดอบรมให้รายภูรู้จักกระทำการในเวลาระบุรุษ

ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านให้ฝึกอบรมให้คุณไวยชี้จักหน้าที่และการกระทำการในเวลาระบุรุษ (มาตรา 127 ข้อ 10)

7. การบำรุงและส่งเสริมอาชีพของรายภูรุษ

การส่งเสริมอาชีพอ่อนว่าเป็นงานที่สำคัญและเป็นงานที่ยากลำบาก เพราะการกระทำนี้จะส่งผลไปถึงคนจำนวนมหาศาลกัน โดยปกติรายภูรุษทุกครัวเรือนต่างก็มีอาชีพอย่างหนึ่งอย่างใดอยู่แล้ว การที่จะส่งเสริมให้ทำมากขึ้นหรือให้ปริมาณเพิ่มขึ้นแปลงนั้นจะให้ทางจังหวัดเนื่องจากทุนในการประกอบอาชีพและแรงงาน รวมทั้งการตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสืบทอดการประกอบอาชีพกันมาแต่โบราณ ดังนั้น การส่งเสริมอาชีพจึงหมายถึงการตัดให้รายภูรุษประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง เป็นลำไส้ในสัน สามารถเพิ่มพูนรายได้ให้สูงขึ้น ขยายการผลิตให้มากขึ้น นำไปติดมุ่งในทาง ส่งเสริมอาชีพที่มีอยู่แล้วเป็นสำคัญ อำนาจหน้าที่ในการบำรุงและส่งเสริมอาชีพของรายภูรุษของ คำนันผู้ใหญ่บ้าน ประกอบด้วย

7.1 บำรุงและส่งเสริมอาชีพของรายภูรุษในทางเกษตรกรรมพาณิชยกรรม และ อุตสาหกรรม (มาตรา 27 ข้อ 12)

7.2 ตรวจสอบและรักษาประโยชน์ในการอาชีพของรายภูรุษ (มาตรา 27 ข้อ 13)

7.3 คำนันต้องทำบัญชีสิ่งของ ซึ่งต้องเสียภาษีอากรในแขวงนั้น ยื่นต่อกรมการอำเภอ และนำรายภูรุษไปเสียภาษีอากรตามพระราชบัญญัติภาษีอากร (มาตรา 142)

8. การป้องกันโรคติดต่อ

การรักษาสุขภาพอนามัยของรายภูรนับเป็นภารกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งของการรักษา ความสงบเรียบร้อยเพื่อสุขภาพของรายภูรย์ย่อมเป็นมาตรฐานและมือเกิดแห่งความสุขสมบูรณ์ของรายภูรทั้งมวล และเมื่อรายภูรมีสุขภาพด้านอนามัยสมบูรณ์ ก็จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะทางด้านผลิต และการสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามทางสังคม กำหนด ผู้ให้ภูยู่บ้านและแพทย์ประจำตำบลมีหน้าที่ในการป้องกันโรค ดังต่อไปนี้

8.1 จัดการป้องกันโรคติดต่อหรือโรคระบาดซึ่งเกิดขึ้น หรือจะเกิดขึ้นในหมู่บ้านเพื่อ มิให้ลุกalamต่อไป (มาตรา 27 ข้อ 15)

8.2 แพทย์ประจำตำบล มีหน้าที่ดังกล่าวต่อไปนี้ (มาตรา 48)

ข้อ 1 ที่จะช่วยกำหนด ผู้ให้ภูยู่บ้าน คิดอ่านและจัดการรักษาความสงบเรียบร้อยในตำบล ดังกล่าวไว้ในมาตรา 36 และ 52 แห่งพระราชบัญญัตินี้

ข้อ 2 ที่จะคงอยู่สังเกตตรวจตราความไข้เจ็บที่เกิดขึ้นแก่รายภูรในตำบลนั้นและตำบล ที่ใกล้เคียงถ้าเกิดโรคร้ายแรง เช่น อหิวạตโกรก็ตี กາพโกรก็ตี ไข้ทรพิษก็ตี ต้องคิดป้องกันด้วย แนะนำกำหนด ผู้ให้ภูยู่บ้านให้สั่งรายภูรให้จัดการป้องกันโรค เช่น ทำความสะอาด เป็นต้น และ แพทย์ประจำตำบลต้องเที่ยวตรวจตราซึ่งแจ้งแก่รายภูรด้วย

ข้อ 3 การป้องกันโรคภัยในตำบลนั้น เช่น ปลูกฟิ ป้องกันไข้ทรพิษก็ตี ที่จะมีyanแก่โรค สำหรับตำบลลักษณะใดๆแลโดย่าให้ตำบลนั้นมีสิ่งโสโกรกันเป็นเชื้อโรคก็ตี การเหล่านี้อยู่ในหน้าที่แพทย์ ประจำตำบลฯ จะต้องคิดอ่านกับแพทย์ประจำเมือง และกำหนด ผู้ให้ภูยู่บ้าน ในตำบลนั้นให้สำเร็จ ตลอดไป

ข้อ 4 ถ้าโรคร้ายกาจ เช่น อหิวạตโกร โกรก โกระนาด ปสุสัตว์ก็ตีขึ้นในตำบลนั้น แพทย์ ประจำตำบลต้องรับรายงานไปยังกรรมการอำเภอให้ทราบ โดยทันที และต่อไปเมื่อ ฯ จนกว่าจะ สงบโรค

9. การจัดหมู่บ้านให้เป็นระบบเรียบร้อย

ผู้ให้ภูยู่บ้าน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับความเป็นระบบเรียบร้อยของหมู่บ้าน ดังนี้

9.1 จัดหมู่บ้านให้เป็นระบบเรียบร้อยและต้องด้วยสุขลักษณะ (มาตรา 27 ข้อ 16)

9.2 ถ้ารายภูรคนใดทึ่งให้บ้านเรือนชำรุด รุกรัง หรือปลดอยให้ใส่โกรกโสมนอจะจะ เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ผู้อยู่ในห้องที่นั้น หรือผู้ที่อยู่ใกล้เคียงหรือผู้ที่ไม่มาหรือให้เกิดอคคีภัย หรือโกรกภัยให้ผู้ให้ภูยู่บ้าน และแพทย์ประจำตำบลปรึกษากันถ้าเห็นควรจะบังคับให้ผู้ที่อยู่นั้นแก้ไข เสียให้ดีกับบังคับได้ ถ้าผู้นั้นไม่ทำตามบังคับ ก็ให้กำหนดนำความร้องเรียนต่อกองการอำเภอ (มาตรา 55)

10. การที่เกี่ยวด้วยความอาญา

การดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในพังค์คือ เป็นการปฏิบัติการต่อเนื่องเพื่อการปราบปรามผู้กระทำผิดทางอาญา อันเป็นผลกรอบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน เพราะถึงแม้ว่ากฎหมายจะบัญญัติโทษหนักเพียงใด หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองนี้สามารถพาดีอย่างไรก็ตาม ก็ไม่อาจป้องกันการกระทำผิดมิให้เกิดขึ้นได้ทุกกรณี เนื่องจากการกระทำผิดนั้นเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมหรือเป็นผลผลิตที่เกิดขึ้นจากสังคมอยู่เสมอเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายจึงต้องเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องนี้พอเพียงที่จะสามารถทำหน้าที่ทั้งป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด

กฎหมายว่าด้วยลักษณะปัจกรองห้องที่ที่ได้กำหนดให้ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับด้วยความอาญา ดังนี้

10.1 ผู้ใหญ่บ้าน มีหน้าที่และอำนาจในการเกี่ยวด้วยความอาญาดังต่อไปนี้ (มาตรฐาน 28)

ข้อ 1 เมื่อทราบข่าวว่ามีการกระทำผิดกฎหมายเกิดขึ้นหรือสงสัยว่าได้เกิดขึ้นในหมู่บ้านของตนต้องแจ้งความต่อหน้าที่กำนันนายตำบลให้ทราบ

ข้อ 2 เมื่อทราบข่าวว่ามีการกระทำผิดกฎหมายเกิดขึ้น หรือสงสัยว่าได้เกิดขึ้นในหมู่บ้านใกล้เคียงต้องแจ้งความต่อผู้ใหญ่บ้านนั้นให้ทราบ

ข้อ 3 เมื่อตรวจสอบของกลางที่ผู้กระทำผิดกฎหมายมีอยู่ก็ตี หรือสั่งของที่สงสัยว่าได้มาโดยกระทำผิดกฎหมายหรือเป็นสิ่งของสำหรับใช้ในการกระทำผิดกฎหมายก็ตี ให้จับสิ่งของนั้นไว้และรีบนำส่งต่อหน้าที่กำนันนายตำบล

ข้อ 4 เมื่อปรากฏว่าผู้ใดกำลังจะกระทำผิดกฎหมายก็ตี หรือมีเหตุควรสงสัยว่าเป็นผู้ที่ได้กระทำผิดกฎหมายก็ตีให้จับตัวผู้นั้นไว้ และรีบนำส่งต่อหน้าที่กำนันนายตำบล

ข้อ 5 ถ้ามีหนายหรือมีคำสั่งตามหน้าที่ราชการ ให้จับผู้ใดในหมู่บ้านนั้นเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านที่จะจับผู้นั้น และรีบส่งต่อหน้าที่กรรมการอำเภอตามสมควร

ข้อ 6 เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ออกหมายสั่งให้ค้นหรือให้ยึดหรือผู้ใหญ่บ้านต้องจัดการให้เป็นไปตามหมาย

10.2 กำนันมีหน้าที่และอำนาจในการที่เกี่ยวด้วยความอาญา ดังต่อไปนี้ คือ (มาตรฐาน 35)

ข้อ 1 เมื่อทราบข่าวว่ามีการกระทำผิดกฎหมายเกิดขึ้น หรือสงสัยว่าได้เกิดขึ้นในตำบล ของตน ต้องแจ้งความต่อกองการอำเภอให้ทราบ

ข้อ 2 เมื่อทราบข่าวว่ามีการกระทำผิดกฎหมายเกิดขึ้น หรือสงสัยว่าได้เกิดขึ้นในตำบลที่ใกล้เคียง ต้องแจ้งความต่อหน้าที่กำนันนายตำบลให้ทราบ

ข้อ 3 เมื่อปรากฏว่าผู้ใดกำลังกระทำพิคกูหมายก็ตี หรือมีเหตุการ sang สัยว่าเป็นผู้ที่ได้กระทำพิคกูหมายก็ตี ให้จับผู้นั้นไว้และรับนำส่งต่อกรรมการอันก่อ

ข้อ 4 ถ้ามีหมาย หรือมีคำสั่งตามหน้าที่ราชการให้จับผู้ใดในดำเนินนี้เป็นหน้าที่ของกำนันที่จะจับผู้นั้นแล้วรับส่งกรรมการอันก่อตามสมควร

ข้อ 5 เมื่อเจ้าหน้าที่ออกหมายลั่งให้คืน หรือให้ยึด กำนันต้องจัดการให้เป็นตามกฎหมาย

ข้อ 6 ถ้ามีผู้มาขออัยด้วยหนังสือสั่งของก็ตี หรือผู้ต้องใจกรรมจะทำหมายตราสินหรือมีผู้ขอทำการชั้นสูตรนาดแพลงก์ตี หันนี้ให้กำนันสืบสวนฟังข้อความแล้วรับนำด้วยข้อและผู้ต้องอัยด้วยแพลงก์และทรัพย์สั่งของบรรดาที่จะพาไปค้ายังนี้ไปยังกรรมการอันก่อ ถ้าสั่งของอย่างใดจะพาไปไม่ได้ก็ให้กำนันชั้นสูตรให้รู้เห็นแล้วนำความไปแจ้งต่อกรรมการอันก่อในขณะนั้น

10.3 ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครองมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (มาตรฐาน 28 ทว)

10.3.1 ช่วยเหลือผู้ใหญ่บ้านปฏิบัติภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านเท่าที่ได้รับมอบหมายจากผู้ใหญ่บ้านให้กระทำ

10.3.2 เสนอข้อแนะนำและให้คำปรึกษาต่อผู้ใหญ่บ้านในกิจการที่ผู้ใหญ่บ้านมีอำนาจหน้าที่

10.4 ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

10.4.1 ตรวจตราเรักษาระบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน

10.4.2 ถ้ารู้เห็นหรือทราบว่าเหตุการณ์อันได้เกิดขึ้น หรือจะเกิดขึ้นในหมู่บ้าน เกี่ยวกับภาระส่วนบุคคลร้อยละห้าสิบต่อผู้ใหญ่บ้านถ้าเหตุการณ์ดำเนินการคนบุคคลนั่งเกิดขึ้น หรือจะเกิดขึ้นในหมู่บ้านใกล้เคียง ให้นำคำแนะนำแจ้งต่อผู้ใหญ่บ้านห้องที่นี่ และรายงานให้ผู้ใหญ่บ้านของตนทราบ

10.4.3 ถ้ามีคนจารเข้ามาในหมู่บ้านและสงสัยว่าไม่ได้มามาโดยสุจริต ให้นำตัวส่งผู้ใหญ่บ้าน

10.4.4 เมื่อมีเหตุร้ายเกิดขึ้นในหมู่บ้านต้องระจับเหตุป่วนป่วน ติดตามจับผู้ร้ายโดยเด็ดกำลัง

10.4.5 เมื่อตรวจสอบหรือตามจับได้สิ่งของใดที่มีไว้เป็นความผิด หรือได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มามาโดยการกระทำผิด ให้รับนำส่งผู้ใหญ่บ้าน

10.4.6 เมื่อมีเหตุอันสมควร sang สัยว่าผู้ใดได้กระทำความผิด และกำลังจะหลบหนีให้ควบคุมตัวส่งผู้ใหญ่บ้าน

10.4.7 ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ใหญ่บ้านซึ่งสั่งการโดยชอบด้วยกฎหมาย

1.0.5 ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยให้ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบใช้อาชุดเป็นของทางราชการได้ การเก็บรักษาและใช้อาชุดเป็นให้เป็นไปตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย (มาตรา 28 จด瓦)

กล่าวโดยสรุป บทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านมีความใกล้ชิดกับประชาชน เช่น ในด้านการตรวจสอบรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน การพัฒนาส่งเสริมอาชีพ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น บทบาทเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่ประชาชนควรนำมาระบุก่อนการวิเคราะห์ในการตัดสินใจเลือกผู้ใหญ่บ้าน

พระราชบัญญัติลักษณะปกกรองห้องที่ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกกรองห้องที่

พระราชบัญญัตินี้มีบังคับอยู่ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 34 และมาตรา 38 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรัพพระราชบัญญัตินี้ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลักษณะปกกรองห้องที่ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพื้นกำหนดแหกสิบวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้อ杈เลิกความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกกรองห้องที่ พระราชบัญญัติ 2457 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกกรองห้องที่ (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 11 รายฎรผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(1) มีสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 มกราคม ของปีที่มีการเลือก

(2) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(3) ไม่เป็นคนวิกฤต หรือจิตพิมพ์อนไม่สมประกอบ

(4) มีกฎหมายหรืออื่นที่อยู่ประจำ และมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนรายบุคคลในหมู่บ้านนั้นติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือนจนถึงวันเลือก

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (15) ของมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542

“(15) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างเสียสิทธิในการเลือกตั้งหรือถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง”

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 13 และมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 13 การเลือกผู้ให้ผู้อยู่บ้านต้องเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม และให้กระทำโดยวิธีดัง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เพื่อประโยชน์ในการเลือกผู้ให้ผู้อยู่บ้าน ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองนั่งชั่งนายอำเภอแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสามคน และรายบุคคลผู้มีสิทธิเลือกผู้ให้ผู้อยู่บ้านในหมู่บ้าน ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของราษฎรในหมู่บ้านจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินเจ็ดคน เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะตัวของห้ามของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ให้ผู้อยู่บ้าน

การแต่งตั้งกรรมการ วิธีการเลือกประธานคณะกรรมการ และวิธีการตรวจสอบความรวดเร็ว สองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อรายบุคคลที่ได้รับเลือกผู้ให้ผู้อยู่บ้านแล้ว ให้นายอำเภอออกคำสั่งเพื่อแต่งตั้งและให้ดือว่าผู้ที่ได้รับเลือกเป็นผู้ให้ผู้อยู่บ้านแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ในกรณีที่ผู้ดือวเลือกมีคะแนนเสียงเท่ากันให้ใช้วิธีจับสลาก ทั้งนี้ เมื่อนายอำเภอได้มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ให้ผู้อยู่บ้านแล้วให้รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อออกหนังสือสำคัญให้ไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่มีการคัดค้านว่าผู้ซึ่งได้รับเลือกเป็นผู้ให้ผู้อยู่บ้านตามวรรคสี่ได้รับเลือกมาโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรม ให้นายอำเภอดำเนินการสอบสวน และถ้าผลการสอบสวนได้ความดามที่มีผู้คัดค้านให้รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดและให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งโดยเร็ว ทั้งนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่นายอำเภอได้คำสั่งแต่งตั้ง

การพ้นจากตำแหน่งของผู้ให้ผู้อยู่บ้านตามวรรคห้า ไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ผู้ให้ผู้อยู่บ้านได้กระทำลงไปในขณะที่ดำรงตำแหน่ง

มาตรา 14 ผู้ใหญ่บ้านต้องพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุครบหกสิบปี
- (2) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 12 เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้ลาอุปสมบทหรือบรรพชาตามประเพณี มิให้ถือว่ามีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 12 (5)
- (3) ตาย
- (4) ได้รับอนุญาตจากนายอำเภอให้ลาออก
- (5) หมู่บ้านที่ปกครองถูกยุบ
- (6) เมื่อรายภูมิคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 ในหมู่บ้านนั้นจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบหกเปอร์เซ็นต์ของรายภูมิคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 ทั้งหมดเข้าชื่อกันขอให้ออกจากตำแหน่ง ในกรณีเข่นนั้นให้นายอำเภอสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง
- (7) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เมื่อได้รับรายงานการสอบสวนของนายอำเภอว่าบุกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง
- (8) ไปเสียจากหมู่บ้านที่ตนปกครองติดต่อกันเกินสามเดือน เว้นแต่เมื่อมีเหตุอันสมควรและได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ

(9) ขาดการประจำประจำเดือนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่นายอำเภอเรียกประชุมสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันควร

- (10) ถูกปลดออกหรือได้ออกจากตำแหน่ง เนื่องจากกระทำการที่ดูน้อยย่างร้ายแรง
- (11) ไม่ดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งด้องทำอย่างน้อยทุกห้าปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งตาม (8) ให้นายอำเภอ เยงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบโดยเร็วด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดตาม (11) ต้องกำหนดให้รายภูมิคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ใหญ่บ้านด้วย

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่พระพุทธศักราช 2457 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2486 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 19 เมื่อปรากฏเหตุอื้ย่างโดยอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้เลือกผู้ใหญ่บ้านขึ้นใหม่

(1) กรณีที่หมู่บ้านใดนี้จำนวนรายภูมิเพิ่มขึ้น ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม เมื่อกำหนนและผู้ใหญ่บ้านในตำบลนั้นเปรียกษากันเห็นว่า จำนวนรายภูมินั้นเกินอัตราความสามารถของผู้ใหญ่บ้าน คนเดียวจะดูแลปักป้องให้เรียบร้อยได้ ให้กำหนดรายงานต่อนายอำเภอเพื่อพิจารณาและเสนอ ความเห็นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร ให้ดึงหมู่บ้านขึ้นใหม่ และเลือกผู้ใหญ่บ้านเพิ่มเติมขึ้นใหม่ได้

(2) กรณีที่ผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านได้ว่างลง ให้เลือกผู้ใหญ่บ้านภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านนั้นว่างลง

ในกรณีมีความจำเป็นไม่อ้างจัดให้มีการเลือกผู้ใหญ่บ้านภายในกำหนดตาม (2) ได้ให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดขยายเวลาออกไปได้เท่าที่จำเป็น และในระหว่างที่ซังนิได้มีการเลือกผู้ใหญ่บ้าน ผู้ว่าราชการจังหวัดจะแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านในตำบลนั้นคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้ใหญ่บ้าน หรือ จะแต่งตั้งบุคคลผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 12 เป็นผู้รักษาการผู้ใหญ่บ้าน จนกว่าจะมีการเลือกผู้ใหญ่บ้านก็ได้"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปักป้องท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปักป้องท้องที่ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2486 และให้ใช้ความเดียวกันนี้แทน

"มาตรา 27 ผู้ใหญ่บ้านทำหน้าที่ช่วยเหลือนายอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นหัวหน้า รายภูมิในหมู่บ้านของตน และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(1) อำนวยการเมืองชุมชนและดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้แก่ รายภูมิในหมู่บ้าน

(2) สร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน รวมทั้งส่งเสริม วัฒนธรรมและประเพณีในท้องที่

(3) ประสานหรืออำนวยความสะดวกแก่ร่างภูมิในหมู่บ้านในการติดต่อหรือรับบริการ กับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(4) รับฟังปัญหาและนำความดื้อตัวอ่อน ทุกเชื้อชาติและความต้องการที่จำเป็นของรายภูมิ ในหมู่บ้าน แจ้งต่อส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นที่ เกี่ยวข้อง เพื่อให้การแก้ไขหรือช่วยเหลือ

(5) ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่หรือการให้ บริการของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(6) ควบคุมดูแลรายภูมิในหมู่บ้านให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผน ของทางราชการ โดยกระทำตนให้เป็นตัวอย่างแก่ร่างภูมิตามที่ทางราชการได้แนะนำ

(7) อบรมหรือชี้แจงให้รายภูมิความรู้ความเข้าใจในข้อราชการ กฎหมาย หรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ ในกรณี สามารถเรียกรายภูมิประชุมได้ตามสมควร

(8) แจ้งให้รายภูมิให้ความช่วยเหลือในการสาธารณูปการและกิจกรรมสาธารณะทั่วไปเพื่อบำบัดป้องกันตรายสาธารณูปการอันมีมาโดยสุกເລີນ รวมตลอดทั้งการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แก่ผู้ประสบภัย

(9) จัดให้มีการประชุมรายภูมิและคณะกรรมการหมู่บ้านเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

(10) ปฏิบัติตามคำสั่งของกำนันหรือหัวหน้าหมู่บ้านให้ดำเนินการและรายงานเหตุการณ์ที่ไม่ปกติซึ่งเกิดขึ้นในหมู่บ้านให้กำนันทราบ พร้อมทั้งรายงานต่อนายอำเภอตัวเองด้วย

(11) ปฏิบัติตามภารกิจหรืองานอื่นตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ หรือตามที่กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานอื่นของรัฐ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภออนุมอนหมาย"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 28 ตรี แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 28 ตรี ในหมู่บ้านหนึ่งให้มีคณะกรรมการหมู่บ้านประกอบด้วย ผู้ใหญ่บ้านเป็นประธาน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนาในหมู่บ้านผู้นำหรือผู้แทนกลุ่มหรือองค์กรในหมู่บ้าน เป็นกรรมการหมู่บ้าน โดยตำแหน่ง และกรรมการหมู่บ้าน ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากผู้ช่วยราษฎร ในหมู่บ้านเดือกเป็นกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสิบคน

คณะกรรมการหมู่บ้านมีหน้าที่ช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษาแก่ผู้ใหญ่บ้าน เกี่ยวกับกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย หรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ หรือที่นายอำเภออนุมอนหมาย หรือที่ผู้ใหญ่บ้านร้องขอ

ให้คณะกรรมการหมู่บ้านเป็นองค์กรหลักที่รับผิดชอบในการบูรณาการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน และบริหารจัดการกิจกรรมที่ดำเนินงานในหมู่บ้านร่วมกับองค์กรอื่นทุกภาคส่วน

ผู้นำหรือผู้แทนกลุ่มหรือองค์กร ใจจะมีสิทธิเป็นกรรมการหมู่บ้านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

กรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติ เช่นเดียวกับผู้มีสิทธิเดือกผู้ใหญ่บ้าน

วิธีการเลือกและการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และการปฏิบัติหน้าที่ การประชุม และการวินิจฉัยข้อหา ของคณะกรรมการหมู่บ้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมคณะกรรมการให้บ้าน ให้กรรมธรรมหาดไทยจ่ายเป็นเงินอุดหนุนให้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่พระพุทธศักราช 2547 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 364 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 30 ให้นายอำเภอเป็นประธานประชุมผู้ใหญ่บ้านในตำบลนั้น เพื่อบรึกษาหารือคัดเลือกผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งในตำบลนั้นขึ้นเป็นกำนัน เมื่อผู้ใหญ่บ้านที่มีประชุมเห็นชอบคัดเลือกผู้ใดแล้วให้นายอำเภอคัดเลือกผู้นั้นเป็นกำนัน

ในกรณีที่มีผู้สมควรได้รับการคัดเลือกเป็นกำนันมากกว่าหนึ่งคน ให้นายอำเภอจัดให้มีการออกเสียงลงคะแนน เมื่อผู้ใหญ่บ้านคนใดได้รับคะแนนสูงสุดให้นายอำเภอคัดเลือกผู้นั้นเป็นกำนันในกรณีที่ได้รับคะแนนเท่ากัน ให้ใช้วิธีจับสลาก

การลงคะแนนดัง上 เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม และให้กระทำโดยวิธีลับตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อคัดเลือกผู้ใดเป็นกำนันตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้นายอำเภอรายงานไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อออกหนังสือสำคัญให้ไว้เป็นหลักฐาน

การประชุมผู้ใหญ่บ้านตามวรรคหนึ่งดังนี้ผู้ใหญ่บ้านมีประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ใหญ่บ้านทั้งหมดที่มีอยู่ในตำบลนั้น จึงเป็นองค์ประชุม

ให้นำบทบัญญัติในวรรคห้าและวรรคหกของมาตรา 13 มาใช้บังคับกับการเลือกกำนันด้วยอนุโลม”

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่พระพุทธศักราช 2457 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 364 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 32 ในกรณีที่ดำเนินการตามว่างลง ให้คัดเลือกกำนันขึ้นใหม่ภายในกำหนดเวลาสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่นายอำเภอได้ทราบการว่างน้ำ

หากมีความจำเป็นไม่อาจจัดให้มีการคัดเลือกกำนันภายในกำหนดตามวรรคหนึ่งได้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดขยายเวลาออกไปได้เท่าที่จำเป็น และในระหว่างที่ยังมิได้มีการเลือกกำนันผู้ว่าราชการจังหวัดจะแต่งตั้งบุคคลผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 12 เป็นผู้รักษาการกำนันจนกว่าจะมีการคัดเลือกกำนันก็ได้”

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่พระพุทธศักราช 2457 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 40 กำหนดต้องร่วมมือและช่วยเหลือนายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน และสิ่งซึ่งเป็นสาธารณประโภคนอื่นอันอยู่ในด้ำบลัณฑ์”

มาตรา 12 ให้ยกเลิกมาตรา 108 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 7)

พ.ศ. 2527

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 122 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 122 นายอำเภอเมืองที่ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน และสิ่งซึ่งเป็นสาธารณประโภคนอื่นอันอยู่ในเขตอำเภอ

นายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ว่าอำนาจใช้หรือขึ้นของให้บุคคลอื่นใช้ที่ดินตามวาระหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดและปฏิบัติตามประมวลกฎหมายที่ดิน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในการมีที่มีข้อพิพาทหรือคดีเกี่ยวกับที่ดินตามวาระหนึ่ง นายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะร่วมกันดำเนินการหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเป็นผู้ดำเนินการ ที่ให้มีอำนาจกระทำได้ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยจะวางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์เป็นแนวปฏิบัติด้วยที่ได้

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวาระหนึ่งและวาระสามในให้จ่ายจากเงินประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด”

มาตรา 14 ให้กำหนดและถือให้เป็นกฎหมายซึ่งดำเนินการต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือถ้าหมดอื่น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 15 บรรดาความแพ่ซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินการของนายอำเภอ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นายอำเภอเมืองดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จตามมาตรา 108 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ หรือจะดำเนินการตามกฎหมายอื่นที่บัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะก็ได้

มาตรา 16 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลลชากไทย

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ. 2554 - 2556 (เทศบาลตำบลลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี, 2553)

สภาพทั่วไป

เทศบาลตำบลลชากไทยดังอัญญาทางทิศใต้ของที่ทำการอำเภอเขาคิชฌกูฏ ห่างจากที่ว่าการอำเภอเขาคิชฌกูฏ ประมาณ 7 กิโลเมตร อัญญาห่างจากศalaกลางจังหวัดจันทบุรี ประมาณ 18 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ และตำบลเขานายศรี อำเภอท่าใหม่ ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลลังแขวน ตำบลท่าหลวง อำเภอเมือง และตำบลเสลง อำเภอเมือง จันทบุรี จังหวัดจันทบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลเขานายศรี และตำบลทุ่งเบญจชา อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี เนื้อที่

เทศบาลตำบลลชากไทย มีเนื้อที่รวมทั้งหมดประมาณ 86.56 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 54,100 ไร่

ลักษณะภูมิประเทศ

เทศบาลตำบลลชากไทย มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มน้ำต่อเนื่องกับแม่น้ำป่าสัก ประกอบด้วย ประกอบด้วย

จำนวนหมู่บ้าน

จำนวนหมู่บ้านในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลลชากไทย ประกอบด้วยทั้งหมด จำนวน 8 หมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งสะพาน

หมู่ที่ 2 บ้านทุ่งสะพาน

หมู่ที่ 3 บ้านบ่อน้ำเงิน

หมู่ที่ 4 บ้านชากไทย

หมู่ที่ 5 บ้านนินมะหาด - มูซู

หมู่ที่ 6 บ้านพัฒนา - เขาธูปช้าง

หมู่ที่ 7 บ้านหินลอด

หมู่ที่ 8 บ้านว่านเหลือง

ประชากร

ประชากรในตํามํลชากไทรนี (ข้อมูล ณ วันที่ 15 กันยายน 2554) ประชากรจำนวนทั้งสิ้น 4,161 คน แยกเป็นชายจำนวน 2,042 คน หญิง 2,119 คน จำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 1,580 ครัวเรือน

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรตําบลชากไทร อําเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน
1	บ้านหุ่งสะพาน	197	214	411	124
2	บ้านหุ่งสะพาน	112	124	236	65
3	บ้านบ่อหน้าเงิน	186	163	349	164
4	บ้านชากไทร	418	492	890	312
5	บ้านเนินมะหาด	292	265	557	243
6	บ้านพัฒนาเขารูปช้าง	255	301	556	236
7	บ้านหินลอย	299	276	575	223
8	บ้านวันเหลือง	284	304	588	213
รวมทั้งสิ้น		2,042	2,119	4,161	1,580

สภาพทางเศรษฐกิจ

อาชีพ

ตําบลชากไทร มีพื้นที่กว้างขวางและอุดมสมบูรณ์ทำมาหากิน ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพการทำสวนผลไม้ เช่น สวนยาง ทุเรียน นังคุด สวนยางพาราและในป่าจุบันมีการทำปลูกปาล์มน้ำมันในบันทึ้นที่ ลักษณะการทำสวนผลไม้เป็นการทำสวนแบบผสมผสาน

หน่วยธุรกิจในเขตเทศบาล

สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงขนาดเล็ก จำนวน 6 แห่ง (อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 4 และหมู่ที่ 5)

สถานีบริการน้ำมันขนาดใหญ่ จำนวน 1 แห่ง (ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 7)

สหกรณ์การเกษตร จำนวน 1 แห่ง (ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 7)

สถานที่รับซื้อผลผลิตทางการเกษตร (กล้วยไข่ และผลไม้อื่น ๆ) จำนวน 1 แห่ง (ตั้งอยู่หมู่ที่ 7)

โรงเรียน จำนวน 1 แห่ง (อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 8 บ้านกลางสวนรีสอร์ท)

สภาพทางสังคม

การศึกษา

โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 2 แห่ง กือ โรงเรียนบ้านเนินมะหาด ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 5 และ โรงเรียนบ้านชากไทย ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 4

โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1 แห่ง กือ โรงเรียนบ้านเนินมะหาด ตั้งอยู่หมู่ที่ 5

ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน 8 หมู่บ้าน ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 1 – 8

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 1 ศูนย์ (2 แห่ง) ตั้งอยู่โรงเรียนเนินมะหาด หมู่ที่ 5 และ โรงเรียนบ้านชากไทย หมู่ที่ 4

สถานบันและองค์กรทางศาสนา

ประกอบด้วย วัด จำนวน 7 แห่ง กือ

วัดทุ่งสะพาน ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 1

วัดชากไทย ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 4

วัดเนินมะหาด ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 5

วัดป่านาเงิน ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 5

วัดเขารูปช้าง ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 6

วัดวังทอง ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 7

วัดทุ่งเส่าง ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 7

สำนักสงฆ์ จำนวน 1 แห่ง กือ สำนักสงฆ์เขารูปช้าง ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 6

โบสถ์คริสต์ จำนวน 1 แห่ง กือ โบสถ์โรมันคาಥอลิก ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 4

สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 1 แห่ง ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 5

คลินิกการมีส้านราตน้ำ ทราบทุกครัวเรือน

การควบคุมโรคติดต่อดำเนินการอย่างเป็นทางการ

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ศูนย์เพื่อบริการประชาชน จำนวน 1 ศูนย์ ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 5 จำนวนเจ้าหน้าที่ 2 นาย

กำลังอาสาสมัครน้องกันเกยฝ่ายพลเรือน จำนวน 150 นาย

รถยนต์บรรทุกน้ำอ่อนกปรงประจำศูนย์ จำนวน 1 คัน

รถบริการภูมิภาค จำนวน 1 คัน

สายด่วนภูมิชีพ 1669 จำนวน 1 เลขหมาย

การบริการขันพันธุฐาน

การคมนาคม

ถนนลาดยาง จำนวน 21 สาย

ถนนคอนกรีต	จำนวน 25	สาย
ถนนลูกรัง	จำนวน 59	สาย
การโทรคมนาคม		
เสียงตามสาย	จำนวน 5	หมู่บ้าน
ป้ายประชาสัมพันธ์	จำนวน 8	ป้าย
หอกระจายเสียง	จำนวน 8	หมู่บ้าน
รถประชาสัมพันธ์	จำนวน 1	กัน
การไฟฟ้า		

มีหน่วยบริการผู้ใช้ไฟฟ้า สังกัดการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานหน่วยบริการไฟฟ้า คลองตะเคียน ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 ตำบลคลอง อำเภอเขากิจภูมิ จังหวัดขอนแก่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาสพรผล แก้วประดับ (2545, บกคดย่อ) ทำการศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกสมาชิก สมาคมนาลดำเนินบ้านค่าย โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือก สมาชิกสมาคมนาลดำเนินบ้านค่าย การตัดสินใจเลือกสมาชิกสมาคมนาลของประชาชนดำเนินบ้านค่าย และการเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกสมาชิกสมาคมนาลดำเนินบ้านค่ายจำแนกตาม ความคิดเห็นต่อองค์ประกอบดังๆ ด้วยเครื่องมือวิจัย ได้แก่ คุณสมบัติส่วนบุคคลของ ผู้สมัคร นโยบายของผู้สมัคร กลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัครหัวคะแนน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในการเลือกตั้ง สำนักปลัด ได้แก่ การตัดสินใจเลือกของประชาชน ผลการศึกษาในด้าน คุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้สมัคร นโยบายของผู้สมัคร กลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัคร หัวคะแนน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับประเด็นดังกล่าว ในระดับปานกลางทุกประเด็น โดยในการตัดสินใจเลือกผู้สมัคร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จะเลือก ผู้สมัครจากกลุ่มเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ และในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมาเช่นได้ว่ามีการซื้อเสียงในการเลือกตั้ง โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 12.00 ได้รับเงินจากการซื้อเสียงด้วย และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 56.00 เชื่อว่ามีการซื้อเสียงจริงแต่ไม่พบหลักฐาน ส่วนน้ำหลักในองค์ประกอบที่ใช้ในการตัดสินใจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้น้ำหนักกับคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้สมัครมากที่สุด รองลงมาได้แก่ นโยบายของผู้สมัคร กลยุทธ์ในการหาเสียง และหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่ระดับน้อยสำคัญ ทางสถิติ ($p < .05$) พบว่า นโยบายของผู้สมัคร กลยุทธ์ในการหาเสียง หัวคะแนน และสิ่งแวดล้อม อื่นๆ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครจากทุกกลุ่ม ส่วนคุณสมบัติส่วนบุคคลของ ผู้สมัครจะมีผลเฉพาะการตัดสินใจเลือกผู้สมัครจากกลุ่มที่ 1 และ 3 เท่านั้น

เอกสารดิ แล่นอัน (2547, บทคัดย่อ) การศึกษาพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีศึกษากรณีอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีและศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 คน สัดส่วนที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และ Chi-square โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษา ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 30 ปีและน้อยกว่า จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้าง มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท ข้อมูลปัจจัยทางสังคม บุคคลที่มีส่วนสำคัญทำให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ได้แก่ ผู้นำชุมชน และ สื่อประชาสัมพันธ์ ข้อมูลปัจจัยทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า คุณลักษณะของผู้สมัครมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือคุณลักษณะของพระราชกรณียกร เมือง สำหรับคุณลักษณะของหัวคะแนนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ข้อมูลการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า ไปใช้สิทธิแน่นอนมากที่สุด สำหรับความคาดหวังต่อผู้สมัครส่วนใหญ่คาดหวังให้ช่วยเหลือพัฒนาท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางสังคมกับการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ปัจจัยทางสังคม ซึ่งได้แก่ สื่อประชาสัมพันธ์ และปัจจัยทางการเมือง ได้แก่ คุณลักษณะของผู้สมัคร คุณลักษณะของหัวคะแนนและคุณลักษณะของพระราชกรณียกร มีความสัมพันธ์กับการพฤติกรรมไปใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย คือ หน่วยงานภาครัฐควรจัดให้มีกิจกรรมที่กระตุ้นความต้องการให้ประชาชนใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ให้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง

ชนกรณ์ วงศ์ไว (2548, บทคัดย่อ) การศึกษาเรื่อง “การตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด: ศึกษากรณี เขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอสักพัน จังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ความคิดเห็นของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งต่อระบบการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 และเพื่อเสนอผลการศึกษาอันเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มี ความสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาการเมืองไทยในโอกาสต่อไป กลุ่มประชากรที่นำมาใช้ศึกษาเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอสักพัน จังหวัดชลบุรี จำนวน 197 คน จากจำนวน 22,185 คน (หมู่ 1 จำนวน 11,177 คน หมู่ 2 จำนวน 6,580 คน) โดยใช้แบบสอบถาม สัดส่วนที่ใช้ใน

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน ผลจากการศึกษาพบว่า การมีความชื่อสัดย์ สุจริต เป็นคุณสมบัติที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และการรู้จักกันเป็น การส่วนตัว เป็นคุณสมบัติที่มีความสำคัญลำดับสุดท้ายของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นนายกองค์การ บริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ ความสำคัญในการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การ บริหารส่วนจังหวัด และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่าการแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น มีผลดี

วีระชัย นาคมาศ (2550, บทคัดย่อ) การศึกษา “การดำเนินงานตามบทบาทของผู้ใหญ่บ้าน ที่ได้รับเลือกใหม่ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบบทบาท หน้าที่ที่มีอยู่และการปฏิบัติได้จริงของผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับเลือกใหม่ค่านพระราชนูญดีการปกครอง ท้องที่ พุทธศักราช 2457 และเพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการคัดเลือกใหม่ จำแนกตามด้วยแปร เช่น เพศ อายุ สถานภาพกรอบครัว ระดับการศึกษา ฯลฯ ซึ่งประชาชนศึกษาแก่ ผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับเลือกใหม่ ware แรกของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 204 คน โดยใช้วิธีการ วิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผลการศึกษาพบว่าบทบาทของ ผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับเลือกใหม่ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง (\bar{X}) เท่ากับ 2.70 และเมื่อพิจารณาตามราย ข้อความบทบาทของผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับเลือกใหม่ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการทะเบียนด้วย ด้านการป้องกันภัยไฟฟ้าพลเรือน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ด้านบทบาท ตามนโยบายที่ร่วมด้านของรัฐบาลอยู่ในระดับสูง การดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับดี สำหรับการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามบทบาทของผู้ใหญ่บ้านที่ ได้รับเลือกใหม่ จากการศึกษาพบว่า ผู้ใหญ่บ้านที่มีเพศ อายุ สถานภาพกรอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกันมีบทบาทในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ยกเว้นผู้ใหญ่บ้านที่มี ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกันในการดำเนินงานตามบทบาทการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ว่าที่รือดรีสมชาย วงศิริไพศาล (2550, บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือก สมาชิกสภาเทศบาลเมืองจันทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา ประการแรก เพื่อศึกษา องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาเทศบาลเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ในประเด็น ต่อไปนี้ 1) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้สมัคร 2) ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อนโยบายของผู้สมัคร 3) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อกลยุทธ์ในการหาเสียง ของผู้สมัคร 4) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่นในการเลือกตั้ง

ประการที่สอง เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกสมาร์ทโฟนของประชาชนเมืองจันทบุรี ประการที่สาม เพื่อศึกษาการเบร์ยนเทียนเทียนการตัดสินใจเลือกสมาร์ทโฟนแบบมาเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามความคิดเห็นต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ประชาชนที่ศึกษาได้แก่ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาร์ทโฟนของจันทบุรี ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้คำว่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากัน .92 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวน 292 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive) นำข้อมูลมาประมาณผลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการบรรยายลักษณะทั่วไปของข้อมูล และทดสอบสมมติฐานโดยการเบร์ยนเทียนความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกสมาร์ทโฟนของจันทบุรี โดยใช้สถิติทดสอบแบบ t - test การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) ผลการศึกษา เมื่อจำแนกตามองค์ประกอบในแต่ละด้านพบว่า นโยบายของผู้สมัครประชาชนใช้ในการตัดสินใจเลือก เป็นอันดับที่ 1 ด้านของกลุ่มที่ในการหาเสียงของผู้สมัครประชาชนใช้ในการตัดสินใจเลือก เป็นอันดับที่ 2 โดยที่หัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมประชาชนใช้ในการตัดสินใจเลือก เป็นอันดับที่ 3 ผลการศึกษา ระดับที่เป็นองค์ประกอบที่ใช้ในการตัดสินใจด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร พบว่า โดยภาพรวม ประชาชนได้มีการตัดสินใจในเรื่องอายุ อารีพ ฐานะทางเศรษฐกิจ ชื่อเสียงทางสังคม ภูมิลำเนา ระดับการศึกษาและประสบการณ์ของผู้สมัครมีผลต่อการตัดสินใจ มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง ในระดับการตัดสินใจค่อนข้างน้อย

ธุลีกรัตน์ บุญนาค (2550, บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับความต้องการของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งนักเทศมนตรี ดำเนินสะดวก อำเภอเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี การศึกษาระบบทั่วไป ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาให้เห็นถึงความต้องการของประชาชนที่มีต่อการจัดการเลือกตั้งนักเทศมนตรี ดำเนินสะดวก อำเภอเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี และเบร์ยนเทียนเพื่อบรรจุสิ่งที่มีผลต่อการจัดการเลือกตั้ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน ได้มาโดยการลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยอาศัยบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นกรอบในการสุ่ม (Sampling Frame) เก็บตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม และสถิติที่ใช้วัดระดับข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่า t - test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) ผลการศึกษา พบว่า การใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งของประชาชนส่วนใหญ่ไปด้วยความสำนึกรักของตนเอง โดยถือว่า เป็นหน้าที่การรับรู้ข่าวสาร การเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการจัดการเลือกตั้งในด้านความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการเลือกตั้ง พบว่า ประชาชนมีทัศนคติอยู่ในระดับสูง

ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วม พบว่า ประชาชนมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลางและด้านทัศนคติที่มีต่อผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นน้ำยากเทมนตร์ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติอยู่ในระดับสูง เมื่อทำการทดสอบสมนติฐานเพื่อเบริ่งเทียนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการจัดการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ตำบลเนินสะ涓 อำเภอเนินสะ涓 จังหวัดราชบุรี พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพ และการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารที่ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ไม่แตกต่างกัน

ข้อพัฒนา มนต์ประสาทชี (2551, บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องความต้องการของประชาชน ที่มีต่อคุณสมบัติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอเมือง จังหวัดตราด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการของประชาชนที่มีต่อคุณสมบัติของสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอเมือง จังหวัดตราด และเบริ่งความต้องการของ ประชาชนจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อายุ รายได้ อาชีพ การรับรู้ข่าวสาร และประสบการณ์ ดำเนินการเมื่อ โดยเก็บข้อมูลจากประชาชน ในตำบลหนองโสน อำเภอเมือง จังหวัด ตราด จำนวน 362 คน โดยศึกษาความต้องการของประชาชนที่มีต่อคุณสมบัติของสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอเมือง จังหวัดตราด จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านสมรรถนะ ด้านความสำเร็จ ด้านจริยธรรม และด้านสังคม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม สัดส่วนที่ ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบสมนติฐาน ในการหาค่าความแปรปรวน (One - way ANOVA) และค่าที (t - test) ผลการศึกษาความต้องการของประชาชนที่มีต่อคุณสมบัติ ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอเมือง จังหวัดตราด ในภาพรวม ประชาชนมีความต้องการสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อยู่ในระดับมาก โดยประชาชนมีความต้องการด้านสมรรถนะเป็นอันดับที่ 2 ด้านความสำเร็จเป็นอันดับที่ 3 และด้าน สังคม เป็นอันดับที่ 4 ผลการทดสอบการทดสอบความต้องการของประชาชนเพศ ระดับการศึกษา อายุ รายได้ การรับรู้ข่าวสาร ที่ต่างกันมีความต้องการต่อคุณสมบัติของสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลแตกต่างกันผลการทดสอบความต้องการของประชาชนที่ประสบการณ์ทางการเมือง ต่างกันมีความต้องการต่อคุณสมบัติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการศึกษา

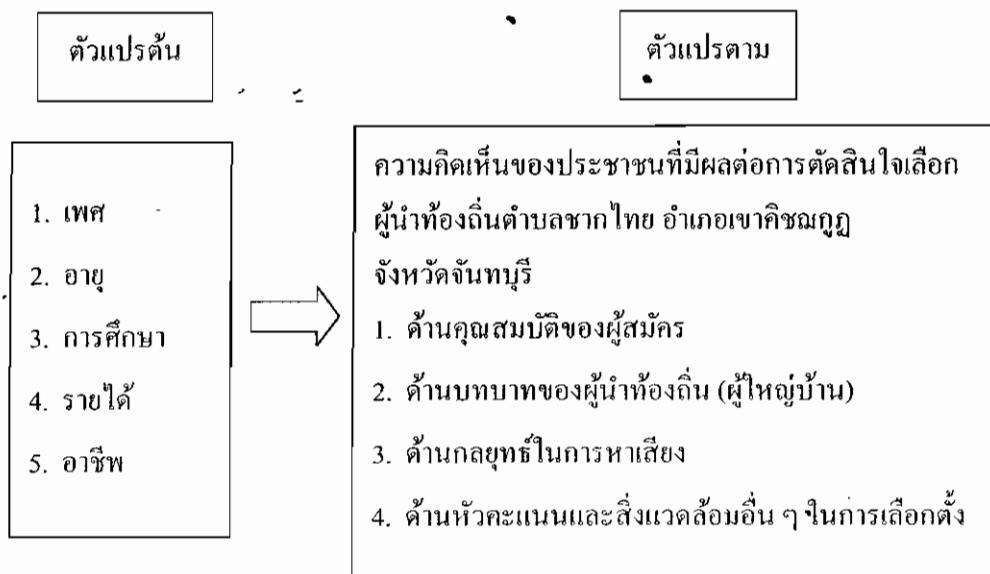
จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้เขียนได้นำมาคำนึงกรอบ แนวคิดในการศึกษาโดยศึกษาถึง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำ

ท้องถิ่นคำลากไทย อ้าแอะเข้ากิชณกูญ จังหวัดจันพนธุ์” โดยสามารถสรุปด้วยแพรและความสอดคล้องของแนวคิดและงานวิจัยที่ใช้ในการศึกษาได้ดังตารางด่อไปนี้

ตารางที่ 2 สรุปด้วยแพรและความสอดคล้องของแนวคิดและงานวิจัยที่ใช้ในการศึกษา

ด้วยแพรตาม	แหล่งอ้างอิง
ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	พระราชบัญญัติลักษณะการปักครองท้องที่ พ.ศ. 2457 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน
ด้านบทบาทของผู้นำท้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน)	กรรมการปักครอง. (2549). คู่มือปฏิบัติงานสำหรับกำหนดน้ำ ผู้ใหญ่บ้าน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อาสารักษาดินแดน.
ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียง	สมบัติ จันทร์วงศ์. (2529). การเมืองเรื่องการเลือกตั้ง ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ.2529. กรุงเทพฯ: ภาควิชารัฐศาสตร์ศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อม อัน ๗ ในการเลือกตั้ง	เพิ่มพงษ์ เชาวนิติ และศรีสมภพ จิตรกิริมย์ศรี. (2531). หาคะแนนเสียงอย่างไรให้ได้เป็น ส.ส. กรุงเทพฯ: นิติธรรม.

จากสรุปด้วยแพรและแหล่งอ้างอิงสำคัญข้างต้นจาก พระราชบัญญัติลักษณะการปักครองท้องที่ พ.ศ.2457 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน กรรมการปักครอง. (2549). คู่มือปฏิบัติงานสำหรับกำหนดน้ำ ผู้ใหญ่บ้าน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อาสารักษาดินแดน. สมบัติ จันทร์วงศ์. (2529). การเมืองเรื่องการเลือกตั้ง ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2529. กรุงเทพฯ: ภาควิชารัฐศาสตร์ศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. เพิ่มพงษ์ เชาวนิติ และศรีสมภพ จิตรกิริมย์ศรี. (2531). หาคะแนนเสียงอย่างไรให้ได้เป็น ส.ส. กรุงเทพฯ: นิติธรรม. ผู้ศึกษาเพิ่งได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

ในการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนในการตัดสินใจเลือกผู้สูญเสียห้องถ่ายของตัวเองจากไทย อำเภอเขาคิชฌกุล จังหวัดจันทบุรี” ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ดำเนินการวิจัยโดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยจะมีขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การทดสอบเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ต้องการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลชาเก ไทย อำเภอเขาคิชฌกุล จังหวัดจันทบุรี จำนวน 2,815 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 15 กันยายน 2554) ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ด้วยการใช้สูตรของ ยามานะ (Yamane, 1970, p.p. 580 - 581) เพื่อกำหนดขนาดเดกลุ่มตัวอย่างคือ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร 2,815 คน

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ = .05

แทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{2,815}{1 + 2,815 (0.05)^2} \\ &= 350 \end{aligned}$$

ดังนั้น จึงกำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้เป็น 350 คน

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน แล้วทำการสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน (Proportional Allocation) จากสมาชิกในแต่ละกลุ่มข้ออย่าง (กลุ่มพื้นฐาน) จำนวน 8 กลุ่ม ซึ่งใช้สูตรคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n_1 = \frac{nN_1}{N}$$

โดยที่ n_1 = จำนวนตัวอย่างที่จะสุ่มจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
 n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
 N_1 = จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด

ประชากรที่มีสิทธิเลือกตั้งและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหมู่บ้าน

ตารางที่ 3 จำแนกกลุ่มตัวอย่างที่มีสิทธิเลือกตั้งตามหมู่บ้าน

หมู่ที่	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
1	257	32
2	137	17
3	233	29
4	635	79
5	386	48
6	378	47
7	394	49
8	395	49
รวม	2,815	350

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษารั้งนี้ ผู้จัดฯ ได้ใช้เครื่องมือสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ เครื่องมือแบบสอบถาม โดยการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีวิธีการดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจาก แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลในส่วน ดังกล่าวมาสร้างเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1 แบบสอบถาม ส่วนที่ 1 เป็นแบบหลักด้วยตัวอักษร ใช้ภาษาไทยและอาชีพ
ส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ การศึกษา และอาชีพ

1.2 แบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นมาตราวัดแบบให้คะแนน (Rating scale) ของ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของตำบลลหากาไท อำเภอ
เขากีชภูภู จังหวัดจันทบุรี ประกอบด้วย ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านบทบาทของผู้นำท้องถิ่น
(ผู้ใหญ่บ้าน) ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียง และด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในการเลือกตั้ง
เพื่อประเมินความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของตำบลลหากาไท
อำเภอเขากีชภูภู จังหวัดจันทบุรี ที่มีต่อความซึ่งมีเกณฑ์การให้ข้อมูลของประชาชนที่มีความคิดเห็นต่อ
การตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของตำบลลหากาไท อำเภอเขากีชภูภู จังหวัดจันทบุรี ตามความคิดเห็นดังนี้
(สุจิตรา นุ่มยรัตพันธุ์, 2538, หน้า 130)

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

การทดสอบเครื่องมือ

1 ในการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และ
ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหา ความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือและ
สำเนาเอกสารใบอนุญาตด้วยตนเองทางของการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจ
เลือกผู้นำท้องถิ่นของตำบลลหากาไท อำเภอเขากีชภูภู จังหวัดจันทบุรี จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตาม
กำหนดของผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน ได้แก่

1.1 ดร. ชนวัฒน์ พิมลจินดา อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและการออกแบบ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัย
บูรพา

1.2 นายมงคล เลศพรพิพิพ ปลัดอำเภอเขากีชภูภู

1.3 นางผิชาภัทร พงษ์เจริญ พัฒนาการอำเภอเขากีชภูภู

1.4 ดร.ณุกานดา กิติคุณวัฒนา อาจารย์พิเศษหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและการออกแบบ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัย
บูรพา

2. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขในเบื้องต้นไปทดลองใช้กับประชากรในเขตพื้นที่ตำบลพلوว อำเภอเชาคิชณกุญจ์ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 30 คน แล้วนำไว้เคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้รัฐ系数สัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Cronbach's Coefficient Alpha) ซึ่งผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นรวมแบบสอบถามเท่ากับ 0.8521

3. นำแบบสอบถามผ่านการทดสอบ และปรับปรุงเพื่อความสมบูรณ์อีกครั้ง ไปใช้กับรวมรวมข้อมูลจากประชากรที่มีสิทธิเลือกตั้ง ในเขตพื้นที่ตำบลลากไก ไทย อำเภอเชาคิชณกุญจ์ จังหวัดจันทบุรี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามถึงประชากรที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ตำบลลากไก ไทย อำเภอเชาคิชณกุญจ์ จังหวัดจันทบุรี โดยตรง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้คือ นำแบบสอบถาม จำนวน 350 ชุด ไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากรศึกษาโดยผู้วิจัย ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถาม โดยการสุ่มแบบบังเอิญ และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้จำนวน 350 ชุด กิตเป็นร้อยละ 100 เปอร์เซ็นต์ และสามารถนำไว้เคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิจัยสังคมศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนจากประชากรในเขตพื้นที่ตำบลลากไก ไทย ออำเภอเชาคิชณกุญจ์ จังหวัดจันทบุรี แล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้ นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาประกอบการในเขตพื้นที่ตำบลลากไก ไทย ออำเภอเชาคิชณกุญจ์ จังหวัดจันทบุรี ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำถามที่ได้รับ นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบได้คะแนนแล้วนำไปวิเคราะห์ ตามระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องอิ่นตำบลลากไก ไทย อำเภอเชาคิชณกุญจ์ จังหวัดจันทบุรี แล้วนำข้อมูลมาแปลงค่าแล้วของปัจจัยที่มีผลต่อตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อระดับพุทธิกรรมออกเป็น 4 ระดับ

โดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้นดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่องกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{จำนวนชั้น}}{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}} \\ &= \frac{4}{4 - 1} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

ระดับคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น

คะแนนเฉลี่ย 3.26 - 4.00 เทื่องด้วยมากที่สุด หมายถึง มีผลต่อการตัดสินใจเลือกมากที่สุด
 คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.25 เทื่องด้วยมาก หมายถึง มีผลต่อการตัดสินใจเลือกมาก
 คะแนนเฉลี่ย 1.75 - 2.50 เทื่องด้วยน้อย หมายถึง มีผลต่อการตัดสินใจเลือกน้อย
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.75 เทื่องด้วยน้อยที่สุด หมายถึง มีผลต่อการตัดสินใจเลือกน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ และอาชีพ ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตามลักษณะชาวกาดเจ้ากิจภูมิ จังหวัดจันทบุรี โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) คือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตามลักษณะชาวกาดเจ้ากิจภูมิ จังหวัดจันทบุรี

เนื่องจากกระบวนการวิจัยในครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด จึงเลือกสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ใช้สถิติ t-test กรณีที่ตัวแปรต้นหน่วยเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ เพศ แบ่งเป็น ชาย และหญิง
 ใช้สถิติ One-way ANOVA กรณีที่ตัวแปรต้นมีมากกว่าสองกลุ่ม ได้แก่ อายุ การศึกษา รายได้ และอาชีพ

และเมื่อพบความแตกต่างที่มีทางสถิติอยู่คู่ตัวบทวิธี LSD (Least - Significant Different) นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลชาກไทร อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลชาກไทร อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลชาກไทร อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษารายได้ และอาชีพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลชาກไทร อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 350 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	186	53.14
1.2 หญิง	164	46.86
รวม	350	100.00

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ		
2.1 18 - 28 ปี	71	20.29
2.2 29 - 39 ปี	156	44.57
2.3 40 - 50 ปี	59	16.86
2.4 51 - 61 ปี	26	7.43
2.5 62 ปีขึ้นไป	38	10.86
รวม	350	100.00
3. ระดับการศึกษา		
3.1 ประถมศึกษา	13	3.71
3.2 มัธยมศึกษาตอนต้น	46	13.14
3.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	62	17.71
3.4 อนุปริญญา/ ปวส.	113	32.29
3.5 ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี	116	33.14
รวม	350	100.00
4. รายได้ต่อเดือน		
4.1 ไม่เกิน 5,000 บาท	33	9.43
4.2 5,001 - 15,000 บาท	156	44.37
4.3 15,001 - 25,000 บาท	137	39.14
4.4 25,001 - 35,000 บาท	24	6.86
4.5 มากกว่า 35,000 บาท	0	0.00
รวม	350	100.00
5. อาชีพ		
5.1 เกษตรกร	98	28.00
5.2 รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	74	21.14
5.3 นักเรียน/ นักศึกษา	56	16.00
5.4 รับจ้างรายวัน	49	14.00

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
5.5 ประกอบธุรกิจส่วนตัว	73	20.86
5.6 อื่นๆ	0	0.00
รวม	350	100.00

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของตำบลชาไก่ อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

สามารถสรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม และสามารถสังเกตในเบื้องต้นได้ว่า “ตัวแปรด้าน” ที่อาจเป็นประเด็นสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของตำบลชาไก่ ไทย ซึ่งพบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยส่วนใหญ่มีอายุ 29 - 39 ปี และอาจเป็นไปได้ว่ากลุ่ม ตัวอย่างดังกล่าวจะมีระดับการศึกษาอนุปริญญา ปวส. ขึ้นไป โดยประกอบอาชีพเกษตรกรและ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ เป็นส่วนใหญ่ เมื่อจากข้อมูลตามตารางสรุปได้ว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่ จะมีระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 33.14 รองลงมาคือ อนุปริญญา ปวส. ร้อยละ 32.29 และจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 98 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 28 มีอาชีพเกษตรกร รองลงมาคืออาชีพบริษัทการ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 74 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.14 และกล่าวได้ว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีรายได้ 5,001-15,000 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 44.37 และรองลงมา คือ 15,001 - 25,000 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 39.14 จาก ประเด็นดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น ที่อาจเกิดได้จาก ภาระหนี้สินที่ระห่ำว่าด้วยตัวแปรด้าน ที่สำคัญต่อ ๆ ประกอบด้วย ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ จากการที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มากต่างกันอ่า เส่งผล ผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น คำนึงผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ลักษณ์ภัย จันสนิธิ (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง พ.ศ. 2548 ในเขตเลือกตั้งที่ 9 จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาเปรียบเทียบ ความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พนว่า เพศ รายได้ การศึกษา และอาชีพต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแตกต่างกัน

นอกเหนือจากข้อสังเกตเบื้องต้นดังที่กล่าวมาแล้วนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์มีความชัดเจน มากขึ้น ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการแปลผลจากแบบสอบถาม “ตัวแปรด้าน” สำคัญต่อ ๆ ดังรายละเอียดที่นำเสนอในส่วนที่ 2 ต่อไป

**ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้ท้องถิ่นดำเนินลหากไทย
อำเภอเขตชุมภูมิ จังหวัดจันทบุรี**

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินลหากไทย อำเภอเขตชุมภูมิ จังหวัดจันทบุรี
ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร

ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ของผู้รับสมัคร	จำนวนร้อยละและระดับความคิดเห็น				การแปลผล			
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย ที่สุด	<i>X</i>	S.D	ระดับของ การ ตัดสินใจ	อันดับ
1. มีชื่อเสียงในด้าน คุณงามความดี	51 (14.57)	283 (80.86)	15 (4.29)	1 (0.29)	3.10	0.44	มาก	6
2. มีความรู้ ความสามารถ	50 (14.29)	277 (79.14)	23 (6.57)	0 (0.00)	3.08	0.45	มาก	7
3. ให้ความช่วยเหลือ ชาวบ้านเป็นอย่างดี	115 (32.86)	206 (58.86)	28 (8.00)	1 (0.29)	3.24	0.60	มาก	5
4. มีประสบการณ์ ในการทำงาน	161 (46.00)	159 (45.43)	29 (8.29)	1 (0.29)	3.37	0.65	มากที่สุด	3
5. มีความจริงใจ เชื่อถือได้	177 (50.57)	139 (39.71)	34 (9.71)	0 (0.00)	3.41	0.66	มากที่สุด	2
6. มีความเสียสละ	182 (52.00)	144 (41.14)	24 (6.86)	0 (0.00)	3.45	0.62	มากที่สุด	1
7. มีฐานะดี	109 (31.14)	156 (44.57)	84 (24.00)	1 (0.29)	3.07	0.75	มาก	8
8. พูดจาสุภาพ อ่อนน้อม	142 (40.57)	181 (51.71)	25 (7.14)	2 (0.57)	3.32	0.63	มากที่สุด	4
9. เป็นญาติพี่น้องของ ตนเอง	80 (22.86)	174 (49.71)	88 (25.14)	8 (2.29)	2.93	0.75	มาก	9
ภาพรวม					3.22	0.37	มาก	

จากตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
ประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินลหากไทย อำเภอเขตชุมภูมิ จังหวัดจันทบุรี
ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้รับสมัคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นค่อการ

ตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินการไทย อำเภอเขตชุมภูมิ จังหวัดจันทบุรี ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้รับสมัครในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.22, S.D. = 0.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการมีความเสียสละ อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.45, S.D. = 0.62$) เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือมีความจริงใจเชื่อถือได้ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.41, S.D. = 0.44$) และอันดับสุดท้ายคือเป็นญาติพี่น้องของตนเอง อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.93, S.D. = 0.75$)

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่า คุณสมบัติของผู้รับสมัคร ในด้านการมีฐานะดีและเป็นญาติพี่น้องของตนเอง ที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเป็นอันดับท้ายๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนไม่ต้องการผู้นำท้องถิ่นที่เป็นญาติพี่น้องของตนเอง หรือ ผู้นำท้องถิ่นที่มีฐานะดี แต่ต้องการผู้นำท้องถิ่นที่มีความเสียสละทำงานเพื่อส่วนรวม มีความจริงใจ เชื่อถือได้มากที่สุด

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงบันนมาตรฐานของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินการไทย อำเภอเขตชุมภูมิ จังหวัดจันทบุรี ด้านบทบาทผู้นำท้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน)

ด้านบทบาทผู้นำท้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน)	จำนวนร้อยละและระดับความคิดเห็น				การแปลผล			
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับของ การ ตัดสินใจ	อันดับ
1. มีบทบาทด้านการ ปกคล้องและรักษา ความสงบเรียบร้อย	55 (15.71)	253 (72.29)	40 (11.43)	2 (0.57)	3.03	0.54	มาก	4
2. มีบทบาทด้านการ พัฒนาและส่งเสริม อาชีว	47 (13.43)	273 (78.00)	27 (7.71)	3 (0.86)	3.04	0.49	มาก	3
3. มีบทบาทด้านการ อนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	49 (14.00)	270 (77.14)	29 (8.29)	2 (0.57)	3.05	0.49	มาก	2
4. มีบทบาทด้านการ ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	40 (11.43)	278 (79.43)	29 (8.29)	3 (0.86)	3.01	0.48	มาก	5
5. มีบทบาทด้านนโยบาย เร่งด่วนของรัฐบาล	47 (13.43)	275 (78.57)	27 (7.71)	1 (0.29)	3.05	0.47	มาก	1
ภาพรวม					3.04	0.37	มาก	

จากตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินหลักภาษาไทย อำเภอเช้าวิชุมภูภูมิ จังหวัดจันทบุรี ด้านบทบาทผู้นำท้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน) ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.04$, $S.D. = 0.37$) เมื่อจำแนกตามรายข้อได้ดังนี้

มีบทบาทตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.05$, $S.D. = 0.47$) เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ มีบทบาทด้านการอนรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.05$, $S.D. = 0.49$) และสุดท้ายคือมีบทบาทด้านการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.01$, $S.D. = 0.48$)

สรุปผลการศึกษาบทบาทผู้นำท้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน) ดำเนินหลักภาษาไทย อำเภอเช้าวิชุมภูภูมิ จังหวัดจันทบุรี จะเห็นได้ว่า ประชาชนให้ความสำคัญด้านบทบาทผู้นำท้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน) ที่นำนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลมาใช้ในชุมชน ส่วนบทบาทด้านการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนประชาชนให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้ายนั้นอาจเป็นเพราะเห็นว่าชุมชนของตนในปัจจุบันมีผู้นำท้องถิ่น หรือผู้ใหญ่บ้านที่ทำการคุ้มครองบ้านอย่างดี โดยมีการจัดอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อาปกร.) ครบ. ได้ร่วมมือกันคุ้มครองหมู่บ้านโดยมีผู้นำในการคุ้มครองฯความสงบเรียบร้อยเป็นอย่างดี

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินหลักภาษาไทย อำเภอเช้าวิชุมภูภูมิ จังหวัดจันทบุรี ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัคร

ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัคร	จำนวนร้อยละและระดับความคิดเห็น				การเบิกบาน			
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	$S.D.$	ระดับของ การลัตสินใจ	อันดับ
1 มีการหาเสียงโดยใช้ เข้าถึงประชาชน	185 (52.86)	136 (38.86)	27 (7.71)	2 (0.57)	3.44	2.43	มากที่สุด	1
2 มีการหาเสียงโดยใช้ ข่าวรณรงค์เพื่อจ้านวน มาก ๆ	48 (13.71)	63 (18.00)	230 (65.71)	9 (2.57)	2.43	0.76	น้อย	3
3 มีการหาเสียงโดยใช้ ป้ายติดตามถนน จำนวนมาก	48 (13.71)	72 (20.57)	219 (62.57)	11 (3.14)	2.45	0.77	น้อย	2

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ด้านกลยุทธ์ในการหา เสียงของผู้สมัคร	จำนวนร้อยละและระดับความคิดเห็น				การแปลผล			
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย ที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับของ การ ตัดสินใจ	อันดับ
4: มีการหาเสียงโดยใช้ สื่อที่เป็นแผ่นพับ ไปสติ๊กเกอร์ และ สิ่งพิมพ์	10 (2.86)	90 (25.71)	233 (66.57)	17 (4.86)	2.27	0.59	น้อย	4
การรวม					2.65	0.48	มาก	

จากตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นด้านลักษณะไทย อำนาจเจ้าคิชณกุฎ จังหวัดจันทบุรี ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัครในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.65$, $S.D. = 0.48$) เมื่อจำแนกตามรายข้อได้ดังนี้ มีการหาเสียงโดยเข้าถึงประชาชนอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.44$, $S.D. = 2.43$) เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือมีการหาเสียงโดยใช้ป้ายติดตามถนน จำนวนมากอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.45$, $S.D. = 0.77$) และอันดับสุดท้ายคือ มีการหาเสียงโดยใช้สื่อที่เป็นแผ่นพับ ไปสติ๊กเกอร์ และสิ่งพิมพ์อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.27$, $S.D. = 0.59$)

สรุปผลการศึกษา ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้นำท้องถิ่น โดยเข้าถึงประชาชน ที่เป็นอันดับแรกและการหาเสียงโดยใช้สื่อที่เป็นแผ่นพับ ไปสติ๊กเกอร์ และสิ่งพิมพ์ เป็นอันดับสุดท้ายนั้น จะเห็นได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีไอลรับสื่อมาแล้วไม่ค่อยให้ความสนใจ สื่อเหล่านี้เท่าที่ควรเนื่องจากประชาชนบางคนก็อ่านหนังสือไม่ออก จึงทำให้สื่อเหล่านี้ไม่ก่อให้เกิดการประโยชน์เพื่อประชาชนมีวิญญาณและคุณวุฒิที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินลักษณะไทย อำเภอเชาคิชุมกูญ จังหวัดจันทบุรี ด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ	จำนวนร้อยละและระดับความคิดเห็น				การแปลผล			
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับของ การตัดสินใจ	อันดับ
1. มีการซักชวนจากหัวคะแนน	74 (21.14)	222 (63.43)	54 (15.43)	0 (0.00)	3.06	0.60	มาก	1
2. มีคำแนะนำจากญาติหรือเพื่อน	83 (23.71)	204 (58.29)	63 (18.00)	0 (0.00)	3.06	0.64	มาก	2
3. มีการซื้อเสียงทั้งในรูปของเงินและของรางวัล	75 (21.43)	95 (27.14)	173 (49.43)	7 (2.00)	2.68	0.83	มาก	3
4. มีการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	43 (12.29)	103 (29.43)	195 (55.71)	9 (2.57)	2.51	0.74	มาก	4
ภาพรวม					2.83	0.56	มาก	

จากตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินลักษณะไทย อำเภอเชาคิชุมกูญ จังหวัดจันทบุรี ด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.83, S.D. = 0.56$) เมื่อจำแนกตามรายข้อได้ดังนี้ มีการซักชวนจากหัวคะแนน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.06, S.D. = 0.60$) เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ มีคำแนะนำจากญาติหรือเพื่อนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.06, S.D. = 0.64$) และอันดับสุดท้ายคือการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.51, S.D. = 0.74$)

สรุปผลการศึกษา ด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ประชาชนได้รับการซักชวนจากหัวคะแนนเป็นอันดับแรกและการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นอันดับสุดท้าย จะเห็นได้ว่าผู้สมัครเลือกตั้งผู้นำท้องถิ่นหรือผู้ใหญ่บ้าน โดยส่วนใหญ่จะมีบทบาทในการคุ้มครองบ้านในเรื่องของการกินดือบุดี คุณภาพชีวิตที่ดีและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งผู้ใหญ่บ้านไม่มีผลประโยชน์ต่อ กันในเรื่องของธุรกิจ

ตารางที่ 9 ค่านเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อ การตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถีน์ดำเนินลากาไทย อำนวยการคิชณกุญ จังหวัดจันทบุรี

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
1. ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร	3.22	0.37	เห็นด้วยมาก	1
2. ด้านบทบาทผู้นำห้องถีน์ (ผู้ใหญ่บ้าน)	3.04	0.37	เห็นด้วยมาก	2
3. ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัคร	2.65	0.48	เห็นด้วยมาก	4
4. ด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ	2.83	0.56	เห็นด้วยมาก	3
ภาพรวม	2.93	0.26	เห็นด้วยมาก	

จากตารางที่ 9 ค่านเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถีน์ดำเนินลากาไทย อำนวยการคิชณกุญ จังหวัดจันทบุรี ด้านต่าง ๆ พนว่า ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ดำเนินลากาไทย อำนวยการคิชณกุญ จังหวัดจันทบุรี มีพัฒนาดีในภาพรวมด้านต่าง ๆ อุทูในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.26) เมื่อจำแนกตามรายข้อได้ดังนี้

ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.37) เป็นอันดับที่ 1

ด้านบทบาทผู้นำห้องถีน์ (ผู้ใหญ่บ้าน) อุทูในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = 0.37) เป็นอันดับที่ 2

ด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ อุทูในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.56) เป็นอันดับที่ 3

ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัครอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 0.48) เป็นอันดับที่ 4

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่า ประชาชนให้ความสำคัญในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครเป็นอันดับแรกรองลงมาคือ ด้านบทบาทผู้นำห้องถีน์ (ผู้ใหญ่บ้าน) และสุดท้ายคือด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัคร ซึ่งประชาชนเห็นว่ามีส่วนช่วยในการตัดสินใจเป็นอันดับสุดท้าย

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนในด่านลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถีน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถีนด่านลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	186	2.933	0.254	0.135	.892
หญิง	164	2.930	0.258		

* $p < 0.05$

จากการที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยการใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถีนด่านลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบร่วมว่าประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถีนด่านลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน ($t = 0.135$, $Sig. = 0.892$) จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถีนด่านลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผลการศึกษาดังกล่าวเกิดจากการที่ปัจจุบันการรับทราบข้อมูลข่าวสารทำได้สะดวกและมีช่องทางการรับรู้มากน้อย อีกทั้งเพศหญิงในปัจจุบันจะต้องเป็นผู้นำหรือมีสิทธิ์ในการพิทักษ์ความกันของเพศชายและเพศชายหญิงจึงทำให้การตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถีน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนในด่านลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถีน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินการไทย อำเภอเขตฯ ชุมชน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	0.085	0.066	0.322	0.863
ภายในกลุ่ม	345	22.763			
รวม	349	22.848			

**p* < .05

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยการใช้สถิติ One - way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินการไทย อำเภอเขตฯ ชุมชน จังหวัดจันทบุรี พบว่า ประชาชนผู้นำสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินการไทย อำเภอเขตฯ ชุมชน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน (*F* = 0.322, *Sig.* = 0.863) จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่า ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุต่างกันความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินการไทย อำเภอเขตฯ ชุมชน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ ปัจจุบันประชาชนในกลุ่มอายุต่างๆ ทั้งกลุ่มวัยรุ่น กลุ่มวัยทำงาน และกลุ่มวัยผู้ใหญ่ ในดำเนินการไทย มีความสนใจเกี่ยวกับการเลือกผู้นำท้องถิ่นและมีการติดตามการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งอย่างต่อเนื่องและได้มองลึกลักษณะของคุณสมบัติ พร้อมสภาวะการเป็นผู้นำ จึงสามารถที่จะตัดสินใจ พิจารณาผู้ที่เหมาะสมที่เป็นผู้นำท้องถิ่น ได้อย่างอิสระ ไม่ว่าจะมีอายุต่างกันอย่างไร ความคิดเห็นที่มีต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นจึงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนในดำเนินการไทย อำเภอเขตฯ ชุมชน จังหวัดจันทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อ การตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินการไทย อำเภอเชาคิชณกุญ จังหวัดจันทบุรี ระดับ การศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	1.040	0.260 0.063	4.113	0.003*
ภายในกลุ่ม	345	21.808			
รวม	349	22.848			

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยสถิติ One - way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินการไทย อำเภอเชาคิชณกุญ จังหวัดจันทบุรี พนบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินการไทย อำเภอเชาคิชณกุญ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน ($F = 4.113$, $Sig. = 0.003$) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยและทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการ LSD (Least Significant Difference Test) พนบว่า มีความแตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นเพื่อบรยุกුของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อ การตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินการไทย อำเภอเชาคิชณกุญ จังหวัดจันทบุรี ระดับ การศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ประกม ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา/ ปวส.	ปริญญาตรี/ และสูงกว่า
ประถมศึกษา	3.20	-	*	*	*	*
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.95		-			
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	2.92			-		
อนุปริญญา/ ปวส.	2.92				-	
ปริญญาตรีและสูงกว่า ปริญญาตรี	2.91					-

* $p < .05$

จากตารางที่ 13 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีการ LSD (Least Significant Difference Test) ของระดับการศึกษากับความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถันในตำบลลชาดใหญ่ อําเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พนวจแตกต่างกันดังนี้

คู่ที่ 1 ประถมศึกษากับมัธยมศึกษาตอนต้น

คู่ที่ 2 ประถมศึกษากับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

คู่ที่ 3 ประถมศึกษากับอนุปริญญา/ปวส.

คู่ที่ 4 ประถมศึกษากับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี

ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลลชาดใหญ่ ที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษามีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถันในตำบลลชาดใหญ่ อําเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างไปจากผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลลชาดใหญ่ ที่มีระดับการศึกษาขั้นปฐม มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถันในตำบลลชาดใหญ่ อําเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างไปจากระดับการศึกษาสูงกว่า จะมีความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งมากกว่า เช่น ใจความสำคัญของการเลือกตั้งส่วนห้องถันกับการพัฒนาประเทศมากกว่า การตัดสินใจจะใช้ข้อมูลข่าวสารที่ร้อนแรงมากกว่า พิจารณาถึงความถูกต้องมีเหตุผลที่มากกว่า ดังนั้นประชาชนที่มีการศึกษาสูงกว่าเจิงพิจารณาปัจจัยการเลือกตั้งที่มากกว่า

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนในตำบลลชาดใหญ่ อําเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถัน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถันในตำบลลชาดใหญ่ อําเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	0.732	0.244 0.064	3.818	.010*
ภายในกลุ่ม	346	22.116			
รวม	349	22.848			

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยสถิติ One - way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น คำนวณจากไทย อำเภอเช้าคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบร้า ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นคำนวณจากไทย อำเภอเช้าคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน ($F = 3.818$, $Sig. = 0.010$) จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยและทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการ LSD (Least Significant Difference Test) พบร้า มีความแตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์เบริยบเทียบรายคุ่ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นคำนวณจากไทย อำเภอเช้าคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้	\bar{X}	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001 - 15,000 บาท	15,001 - 25,000 บาท	25,001 - 35,000 บาท
ไม่เกิน 5,000 บาท	2.96	-			
5,001 - 15,000 บาท	2.97		-	*	
15,001 - 25,000 บาท	2.88			-	
25,001 - 35,000 บาท	2.95				-

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 บะริยานที่ยกความแตกต่างรายคุ่โดยใช้วิธีการ LSD (Least Significant Difference Test) ของรายได้กับความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นคำนวณจากไทย อำเภอเช้าคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบร้า แตกต่างกันดังนี้

คู่ที่ 1 รายได้ 5,001 - 15,000 บาท/ เดือน กับ 15,001 - 25,000 บาท/ เดือน

ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในคำนวณจากไทย ที่มีรายได้ 5,001 - 15,000 บาท/ เดือน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นคำนวณจากไทย อำเภอเช้าคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างไปจากผู้ที่มี รายได้ 15,001 - 25,000 บาท/ เดือน

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในคำนวณจากไทย ที่มีรายได้ 5,001 - 15,000 บาท/ เดือน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นคำนวณจากไทย อำเภอเช้าคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างไปจากผู้ที่มีรายได้ 15,001 - 25,000 บาท/

เดือน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีรายได้น้อยจะถูกโน้มน้าวหรือถูกชักชวนจากหัวคะแนน ส่วนผู้ที่มีรายได้มากอาจจะถูกชักชวนในเรื่องของการอื้อผลประโยชน์ต่อภัยน และการเลือกตั้งผู้นำท้องถิ่นมีผลกระทบต่อการพัฒนาสภาวะเศรษฐกิจในชุมชน จึงทำให้ผู้ที่มีรายได้น้อยให้ความสำคัญ และมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของตำบลลากาไทย เพราะว่าผู้นำท้องถิ่นจะเป็นผู้ที่ทำให้ผู้มีรายได้น้อยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนในตำบลลากาไทย อําเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลลากาไทย อําเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	0.659	0.166	2.560	.038*
ภายในกลุ่ม	345	22.189	0.064		
รวม	349	22.848			

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยสถิติ One - way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลลากาไทย อําเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบว่า ประชาชนผู้มีอาชีพเลือกตั้งที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลลากาไทย อําเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน ($F = 2.560$, $Sig. = 0.038$) จึงยอมรับสมนตร์ฐานการวิจัยและทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการ LSD (Least Significant Difference Test) พบว่า มีความแตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินการไทย อำเภอเขตฯคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	เกษตรกร	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	นักเรียน/ นักศึกษา	รับจ้าง รายวัน	ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	อื่น ๆ
เกษตรกร	2.87	-	*		*	*	
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	2.95		-				
นักเรียน/ นักศึกษา	2.92			-			
รับจ้างรายวัน	2.99				-		
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	2.96					-	
อื่น ๆ	-						-

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 แปรรูปเทียนความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีการ LSD (Least Significant Difference Test) ของอาชีพที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของดำเนินการไทย อำเภอเขตฯคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พนบว่าแตกต่างกันดังนี้

คู่ที่ 1 อาชีพเกษตรกรกับรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ

คู่ที่ 2 อาชีพเกษตรกรกับรับจ้าง เยวัน

คู่ที่ 3 อาชีพเกษตรกรกับประกอบธุรกิจส่วนตัว

ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในดำเนินการไทย ที่มีอาชีพเกษตรกรมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินการไทย อำเภอเขตฯคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างไปจากคู่ที่ มีอาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ อาชีพรับจ้างรายวัน อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในดำเนินการไทย ที่มีอาชีพเกษตรกรมีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นดำเนินการไทย อำเภอเขตฯคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างไปจากอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ รับจ้างรายวัน และผู้ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะให้ความสำคัญกับประชาชนในกลุ่มอาชีพเกษตรกร มากกว่า กลุ่มอื่น เนื่องจากประชาชนในห้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรจึงทำให้มี

ความต้องการผู้นำที่มีความเข้าใจในสถานภาพการณ์ในท้องถิ่นที่มีความจำเป็นที่จะต้องได้มาชี้ช่องทางที่เข้าถึงประชาชนจริงทำให้ส่งผลโดยตรงกับผู้สมัครจะได้ผลในกลุ่มนี้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ ในการเลือกตั้งประชาชนในกลุ่มอาชีพเกษตรกร จะให้ความสำคัญกับผู้สมัคร และวิธีการหาเสียงมากกว่า ดังนั้น ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน จึงมีความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกผู้สมัครที่ต่างกัน

ตารางที่ 18 สรุปการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
ประชาชนในตำบลลชาภัย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
ประชาชนในตำบลลชาภัย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
ประชาชนในตำบลลชาภัย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
ประชาชนในตำบลลชาภัย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
ประชาชนในตำบลลชาภัย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษางานวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำ ห้องอันดับลากไทร อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องอันดับลากไทร อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องอันดับลากไทร อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ

โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้คือ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบล ลากไทร อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 350 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ด้วยการใช้สูตรของ Yamane (Yamane, 1970, p.p. 580 - 581) ทำการสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน (Proportional Allocation) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้มารับบริการ ประกอบด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการทดสอบสมมติฐาน ใช้ค่าสถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าแปรอิสระที่มีดังเด่น 3 กลุ่มขึ้นไปและใช้ LSD เพื่อทดสอบหากความแตกต่างรายคู่ว่าตัวแปรคู่ใดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งสรุปผลการศึกษาจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำ ห้องอันดับลากไทร อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี
3. การทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ ตำบลลากไทร อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดย ส่วนมากอยู่ในกลุ่มอายุ 29 - 39 ปี รองลงมาคือ กลุ่มอายุระหว่าง 18 - 28 ปี และอายุ 51 - 61 ปี น้อยที่สุด ในขณะที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี เป็นส่วนใหญ่รองลงมาคือ

อนุปริญญา/ปวส. และประณมศึกษา น้อยสุด การประกอบอาชีพส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมลงนาคือประกอบธุรกิจส่วนตัว และสุดท้ายคือ อาชีพรับจ้างรายวัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ส่วนมากมีรายได้ 5,001 - 15,000 บาท/เดือน เป็นส่วนมากและรองลงมา 15,001 - 25,000 บาท/เดือน และสุดท้ายรายได้ 25,001 - 35,000 บาท/เดือน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถิ่นตำบลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถิ่นตำบลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบร้า ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ตำบลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้านได้ดังนี้

ด้านคุณสมบัติส่วนดัวของผู้สมัคร อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เป็นอันดับที่ 1

ด้านบทบาทผู้นำห้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เป็นอันดับที่ 2

ด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับที่ 3

ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัครอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับที่ 4

1. ด้านคุณสมบัติส่วนดัวของผู้สมัคร

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถิ่นตำบลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบร้า ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ตำบลชากไทย มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้ใหญ่บ้านนำห้องถิ่นตำบลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ด้านด้านคุณสมบัติส่วนดัวของผู้สมัคร ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อจำแนกตามรายข้อได้ดังนี้

มีภารกิจสังคมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1

มีความจริงใจซื่อสัตย์ได้อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2

2. ด้านบทบาทผู้นำห้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน)

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถิ่นตำบลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบร้า ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ตำบลชากไทย มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถิ่นตำบลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ด้านบทบาทผู้นำห้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน) ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อจำแนกตามรายข้อได้ดังนี้

มีบทบาทด้านนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เป็นอันดับที่ 1

มีบทบาทด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เป็นอันดับที่ 2

3. ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัคร

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น ตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบว่า ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ตำบลลากาไทย มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัครในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อจำแนกตามรายข้อได้ดังนี้

มีการหาเสียงโดยเข้าถึงประชาชนอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1

มีการหาเสียงโดยใช้ป้ายติดตามถนนจำนวนมากอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย เป็นอันดับที่ 2

4. ด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบว่า ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ตำบลลากาไทย มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อจำแนกตามรายข้อได้ดังนี้

มีการซักชวนจากหัวคะแนนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เป็นอันดับที่ 1

มีคำแนะนำจากญาติหรือเพื่อนอนุญาติในระดับเห็นด้วยมาก เป็นอันดับที่ 2

การทดสอบสมมติฐาน

1. เหส ผลการทดสอบสมมติฐาน ทางว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่มีเหสต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน

2. อายุ ผลการทดสอบสมมติฐาน ทางว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน

3. ระดับการศึกษา ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

4. รายได้ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

5. อาชีพ ผลการทดสอบสมนคิฐาน พบว่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี ที่มีอาชีพด่างกัน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำ ห้องถันตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถัน ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

1. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถันตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร 2) ด้านบทบาท ของผู้นำห้องถัน (ผู้ใหญ่บ้าน) 3) ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียง และ 4) ด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อม อื่น ๆ ในการเลือกตั้ง พนว่าในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เอกชาติ แจ่ม อ่อน (2547) ทำการศึกษาพฤติกรรมการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกองค์กรบริหารส่วน จังหวัดชลบุรี ศึกษารถี อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี พนว่า คุณลักษณะของผู้สมัครมีค่าเฉลี่ย สูงสุด รองลงมาคือคุณลักษณะของพระราชกรณีย์ สำหรับคุณลักษณะของหัวคะแนนมีค่าเฉลี่ย ต่ำสุด แต่ขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ ภาสพรม แก้วประดับ (2545) ศึกษาเรื่องการตัดสินใจเลือก สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านค่าย ผลการศึกษาผลการตัดสินใจเลือกผู้สมัครของประชาชนในด้าน คุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้สมัคร นโยบายของผู้สมัคร กลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัคร หัวคะแนนและสิ่งแวดล้อม อื่น ๆ พนว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ทุกประเด็น

ในการศึกครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในด้านหัวคะแนนและ สิ่งแวดล้อม อื่น ๆ และด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัครเป็นอันดับท้าย ๆ อาจเป็นเพราะปัจจุบัน ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลลากาไทย ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งและติดตามข้อมูล ท่าเสารการเลือกตั้งผู้นำห้องถันทำให้สามารถเรอวิเคราะห์ความสามารถของผู้สมัครและตัดสินใจได้ อย่างมีอิสระจากการพูดชักจูงจากหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อม อื่น ๆ ส่วนกลยุทธ์ในการหาเสียงที่ ประชาชนให้ความสำคัญเป็นอันดับท้าย ๆ อาจเป็นเพราะปัจจุบันการหาเสียงส่วนใหญ่จะมีลักษณะ คล้ายกันจึงทำให้ประชาชนให้ความสำคัญเป็นอันดับรองลงมา ซึ่งสามารถอภิปรายผลการศึกษา ที่ได้รับได้ดังนี้

1.1 ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชน ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถันตำบลลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี ด้าน คุณสมบัติ ส่วนตัวของผู้สมัครในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับแรก ได้แก่ การมี

ความเสียสละ มีความจริงใจเชื่อถือได้ และมีประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เอกชาติ แจ่ม อั้น (2547) การศึกษาพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสามชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ศึกษารัฐพื้นที่ภาคใต้ จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาปัจจัยทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พนวจคุณลักษณะของผู้สมัครมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของภาสพรรณ แก้วประดับ (2545) ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกสมนาختิกสภาพบุคลาด้านบ้านค่าย ผลการศึกษาแยกเป็นรายค้านพบว่า การตัดสินใจเลือกผู้สมัคร กกลุ่มคัวอย่างส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักในการตัดสินใจกับคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้สมัครมากที่สุด รองลงมาได้แก่ นโยบายของผู้สมัคร กลยุทธ์ในการหาเสียง และหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่า คุณสมบัติของผู้รับสมัคร ในด้านการมีฐานะดีและเป็นญาติพี่น้องของตนเอง ที่ผู้ดูอนแบบสอบถามให้ความสำคัญเป็นอันดับท้าย ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนไม่ต้องการผู้นำท้องถิ่นที่เป็นญาติพี่น้องของตนเอง หรือผู้นำท้องถิ่นที่มีฐานะดี แต่ต้องการผู้นำท้องถิ่นที่มีความเสียสละทำงานเพื่อส่วนรวม มีความจริงใจ เชื่อถือได้มากที่สุด

1.2 ด้านบทบาทผู้นำท้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนความที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นด้านศาสนา ไทย อำเภอเช้าวิชญ์ จังหวัดจันทบุรี ด้านบทบาทผู้นำท้องถิ่นในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับสอง ได้แก่ การมีบทบาทด้านนโยบายร่วงด่วนของรัฐบาล การมีบทบาทด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การมีบทบาทด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิระชัย นาคมานะ (2550) ได้ศึกษาการดำเนินงานตามบทบาทของผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับเลือกใหม่ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพะนังครรภ์อุชชา ผลการศึกษาพบว่าบทบาทของผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับเลือกใหม่ ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง และมีอิทธิพลต่อสาธารณะ เช่นบทบาทของผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับเลือกใหม่ ด้านการประกอบและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการทะเบียนค่าง ๆ ด้านการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ด้านบทบาทด้านนโยบาย นโยบายร่วงด่วนของรัฐบาลอยู่ในระดับสูง การดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนได้ให้ความสำคัญในคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ใหญ่บ้านเป็นอันดับแรก จึงทำให้ความสำคัญด้านบทบาทผู้ใหญ่บ้านที่มีความสำคัญด้านมาและซึ่งทำให้การสิ่นใจเลือกผู้ใหญ่บ้านได้ บุกเดือยและเหมาะสมกับบทบาทของผู้ใหญ่บ้าน

สรุปผลการศึกษาบทบาทผู้นำท้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน) ด้านศาสนา ไทย อำเภอเช้าวิชญ์ จังหวัดจันทบุรี จะเห็นได้ว่า ประชาชนให้ความสำคัญด้านบทบาทผู้นำท้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน) ที่นำนโยบายร่วงด่วนของรัฐบาลมาใช้ในชุมชน ส่วนบทบาทด้านการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนประชาชนให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้ายนั้น อาจเป็นเพราะเห็นว่า ชุมชนของตนในปัจจุบันนี้ผู้นำท้องถิ่น

หรือผู้ใหญ่บ้านที่ให้การคุ้มครองบ้านอย่างดี โดยมีการจัดอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปกร.) ชรบ. ได้ร่วมมือกับคุ้มครองบ้านโดยมีผู้นำในการคุ้มครองความสงบเรียบร้อยเป็นอย่างดี

1.3 ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัคร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถื่นดำเนินལោកษาไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัครในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับท้ายสุด ได้แก่ มีการหาเสียงโดยเข้าถึงประชาชน มีการหาเสียงโดยใช้ป้ายติดตามถนนจำนวนมาก และมีการหาเสียงโดยใช้ขบวนรถแห่จำนวนมาก ๆ ซึ่งซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ สมชาย วงศิริไพศาล (2550) ศึกษาเรื่องการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาเทศบาลเมืองจันทบุรี ผลการศึกษามีอ่อนแอกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัครประชาชนใช้ในการตัดสินใจ เป็นอันดับ 2 รองจาก ด้านนโยบายของผู้สมัคร

สรุปผลการศึกษา ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้นำห้องถื่น โดยเข้าถึงประชาชน เป็นอันดับแรกและการหาเสียงโดยใช้สื่อที่เป็นแผ่นพับ โปสเตอร์ และสั่งพิมพ์ เป็นอันดับสุดท้ายนั้น จะเห็นได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่เมื่อได้รับสื่อโฆษณาไม่ค่อยให้ความสนใจ สื่อเหล่านี้ทำให้ความน่าเชื่อถือของผู้สมัครลดลง จึงทำให้สื่อเหล่านี้ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ เพราะประชาชนมีวิญญาณและคุณวุฒิที่แตกต่างกัน

1.4 ด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถื่นดำเนินལោកษาไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับสาม ได้แก่ ไม่ก่อข้อขานหาหัวคะแนน มีคำแนะนำจากนายเดิหรือเพื่อน มีการซื้อเสียงเงิน ไปใช้สิทธิ เลือกตั้งสมัชกองค์กรหรือหารส่วนจังหวัดจันทบุรี ศึกษาการนี้ดำเนินการพนักงาน จังหวัด พาเย่ ประชาชนให้ความสนใจในเรื่องหัวคะแนนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมชาย วงศิริไพศาล (2550) ศึกษาเรื่องการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาเทศบาลเมืองจันทบุรี ผลการศึกษามีอ่อนแอกเป็นรายด้าน พบว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อหัวคะแนน และสิ่งแวดล้อมอื่นในการเลือกตั้ง ประชาชนให้ความสำคัญเป็นอันดับ 3

สรุปผลการศึกษา ด้านหัวคะแนนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ประชาชนได้รับการซักสวน จากหัวคะแนนเป็นอันดับแรกและการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นอันดับสุดท้าย จะเห็นได้ว่าผู้สมัครเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยส่วนใหญ่ผู้ใหญ่บ้านจะมีบทบาทในการคุ้มครองบ้าน ในเรื่องของการกินดือยดี คุณภาพชีวิตที่ดีและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งผู้ใหญ่บ้าน ไม่มีผลประโยชน์ต่อ กัน ในเรื่องของธุรกิจ

2. การเบริชบที่ยนความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น ดำเนินลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ พบว่า

2.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ เอกชาติ แจ่มอัน (2547) ศึกษาพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ศึกษารัฐฟื้นฟูภูมิปัญญาและอนุรักษ์สถาปัตยกรรมชั้นเยี่ยม ชลบุรี ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เนื่องจากเพศชายสามารถตัดสินใจได้เร็วกว่าเพศหญิง และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชัยพัฒน์ มนต์ประสิทธิ์ (2551) ศึกษาเรื่องความต้องการของประชาชนที่มีต่อคุณสมบัติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโissa อำเภอเมือง จังหวัดตราด ผลการศึกษาความต้องการของประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการต่อคุณสมบัติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

สรุปผลการศึกษา ผู้วิจัยพบว่า ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น ดำเนินลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผลการศึกษาดังกล่าวเกิดจากการที่ปัจจุบันการรับทราบข้อมูลข่าวสารทำได้สะดวก และมีช่องทางการรับรู้มากมาย อีกทั้งเพศหญิงในปัจจุบันจะต้องเป็นผู้นำหรือมีสิทธิเสิร์ฟเพื่อเพิ่มภาระของเพศชายและเพศชายหญิงจึงทำให้การตัดสินใจเลือกผู้ใหญ่บ้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เอกชาติ แจ่มอัน (2547) ศึกษาพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ศึกษารัฐฟื้นฟูภูมิปัญญาและอนุรักษ์สถาปัตยกรรมชั้นเยี่ยม ชลบุรี ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่า ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุต่างกัน ความคิดเห็น ต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น ดำเนินลากาไทย อำเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ ปัจจุบันประชาชนในกลุ่มอายุต่าง ๆ ทั้งกลุ่มวัยรุ่น กลุ่มวัยทำงาน และกลุ่มวัยผู้ใหญ่ ในดำเนินลากาไทย มีความสนใจที่จะร่วมการเลือกผู้นำท้องถิ่น และมีการติดตามการรับรู้ข่าวสาร ที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งอย่างต่อเนื่อง และได้มองถึงความเหมาะสมของคุณสมบัติพร้อมภาวะการเป็นผู้นำ จึงสามารถที่จะตัดสินใจ พิจารณาผู้ที่เหมาะสมที่เป็นผู้นำท้องถิ่น ได้อย่างอิสระ ไม่ว่าจะมีอายุต่างกันอย่างไร ความคิดเห็นที่มีต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นจึงไม่แตกต่างกัน

2.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชัยพัฒน์ มนต์ประสิทธิ์

(2551) ศึกษาเรื่องความต้องการของประชาชนที่มีต่อคุณสมบัติของสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วน ตำบลหนองโสน อำเภอเมือง จังหวัดตราด ผลการศึกษาความต้องการของประชาชนที่มีระดับ การศึกษาต่างกัน มีความต้องการต่อคุณสมบัติของสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลลากไทร ที่มีระดับ การศึกษาขั้นปฐม มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถื่นตำบลลากไทร อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างไปจากระดับการศึกษาอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนที่มีระดับ การศึกษาสูงกว่า จะมีความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งมากกว่า เนื่องจากความสำคัญของการเลือกตั้ง ส่วนห้องถื่นกับการพัฒนาประเทศมากกว่า การตัดสินใจจะใช้ข้อมูลข่าวสารที่รับรู้มากกว่า พิจารณาถึงความต้องมีเหตุผลที่มากกว่า ดังนั้นประชาชนที่มีการศึกษาสูงกว่าเชิงพิจารณาปัจจัย การเลือกตั้งที่มากกว่า

2.4 ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือก ผู้นำห้องถื่น แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ เอกชาติ แห่งอัน (2547) ศึกษาพฤติกรรม การไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีศึกษากรณีอำเภอพนัสนิคม จังหวัด ชลบุรี ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ในมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลลากไทร ที่มีรายได้ 5,001 - 15,000 บาท/เดือน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถื่น ตำบลลากไทร อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างไปจากผู้ที่มีรายได้ 15,001 - 25,000 บาท/เดือน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ที่มีรายได้น้อยจะถูกโน้มน้าวหรือถูกขักขานจากหัวคะแนน ส่วนผู้ที่มี รายได้มากอาจจะถูกขักขามในเรื่องของการอื้อผลประโยชน์ที่ต้องการ และการเลือกตั้งผู้นำห้องถื่นมี ผลกระทบต่อการพัฒนาสภาพเศรษฐกิจในชุมชน จึงทำให้ผู้ที่มีรายได้น้อยให้ความสำคัญ และมี ความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถื่นของตำบลลากไทร เพราะจะว่าผู้นำห้องถื่นจะเป็นผู้ที่ ทำให้ผู้มีรายได้น้อยมีคุณภาพดีที่สุดและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.5 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถื่น แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ ชุลีกรัตน์ บุญนาค (2550) ศึกษาเรื่อง ทัศนคติของ ประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลเนินสะได อำเภอเนินสะได จังหวัดราชบุรี ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการจัดการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีพบว่า ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการศึกษา จะเห็นได้ว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลลากไทร ที่มีอาชีพ เกษตรกร มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถื่นของตำบลลากไทร อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างไปจากอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ รับจ้างรายวัน และผู้ประกอบธุรกิจ

ส่วนตัว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งจะให้ความสำคัญกับประชาชนในกลุ่มอาชีพเกษตรกรมากกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากประชาชนในห้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรจึงทำให้มีความต้องการผู้นำที่มีความเข้าใจในสถานภาพการณ์ในห้องถิ่นที่มีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งผู้นำที่เข้าถึงประชาชนซึ่งทำให้ส่งผลโดยตรงกับผู้สมัครจะได้ผลในกลุ่มนี้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ในการเลือกตั้งประชาชนในกลุ่มอาชีพเกษตรกร จะให้ความสำคัญกับผู้สมัคร และวิธีการหาเสียงมากกว่าดังนั้น ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน จึงมีความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกผู้สมัครที่ต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาร่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำห้องถิ่น ตำบลหากไทย อำเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ดังนั้นผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนวทางเพื่อเป็นการส่งเสริมระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งผู้นำห้องถิ่นตำบลหากไทย อำเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี ให้ดีขึ้น ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- เพื่อเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งผู้นำห้องถิ่นที่ดี สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ควรกำหนดนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองห้องถิ่น โดยเฉพาะในระดับเยาวชน โดยปลูกฝังและรับรู้เชิงบทบาทหน้าที่ของผู้สมัครผู้นำห้องถิ่นวิธีการเลือกตั้งที่ถูกต้อง

- ควรสนับสนุนให้ประชาชนมีกิจกรรมในการการเมืองห้องถิ่น โดยมีการจัดตั้งประชาคมหมู่บ้าน หรืออาชุมนตรีตามลักษณะการเลือกตั้งระดับห้องถิ่น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

- สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด พัฒนาระบบการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ควรร่วมกับส่งเสริมและนำแนวทางดังกล่าวในข้อ 1 ขยายผลสู่การเลือกตั้งในตำบลและหมู่บ้านอื่นในห้องถิ่น โดยเน้นให้ผู้สมัครแข่งขันกันในเชิงนโยบายการบริหารห้องถิ่น ส่งเสริมให้ประชาชนเลือกผู้นำห้องถิ่นที่รับผิดชอบต่อนโยบายที่กำหนดและบทบาทหน้าที่ของผู้นำห้องถิ่นมีความเสียสละต่อส่วนรวมสามารถช่วยเหลือชาวบ้านได้อย่างดี

- คณะกรรมการการการเลือกตั้งประจำจังหวัดควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและให้ความรู้กับประชาชนโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน ผู้ที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา และผู้ที่มีรายได้น้อย ได้เข้าใจถึงความสำคัญของการเลือกผู้นำห้องถิ่นและบทบาทหน้าที่ของผู้นำห้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อจะลดช่องว่างของความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างกลุ่มนุกคคลตั้งกัน

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรมีการศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น ในเขตเลือกตั้งอื่น ๆ เพื่อที่จะได้ทราบว่าประชาชนในตำบลอื่น ๆ ตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นโดยพิจารณาจากปัจจัยใด แตกต่างกันอย่างไร ทั้งนี้เพื่อจะนำข้อมูลที่ได้มาประกอบกับการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษา
2. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณความคู่กัน เพื่อจะทำให้ทราบถึงความคิดเห็น ที่แท้จริงตลอดจนเหตุผลทางความคิดอย่างเป็นกระบวนการ

บรรณานุกรม

กมล ทองธรรมชาติ, สมบูรณ์ สุขสำราญ และปรีชา วงศ์ไกรเลิศ. (2523). การเลือกตั้งพระรัตนมุนีแห่งเมือง และเสกธิภารกิจของรัฐบาล. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิจัยคณะกรรมการพิริยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กรรมการปักธงชัย. (2549). คู่มือปฏิบัติงานสำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อาสารักษายอดเด่น.

กรองแก้ว อัญสุน. (2537). พฤติกรรมมองค์การ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉลาดชาย มนิดานนท์. (2533). การสะท้อนภาพผู้หัวเสียงในสื่อมวลชน. ในเอกสารวิชาการด้านสตรีศึกษาชุดที่ 1. เชียงใหม่: โครงการสตรีในโครงการพัฒนาตำบลของอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่.

ชัยน์ วรธนะภูติ. (2530). การสัมมนาชิงปฏิบัติการพิศวง ปัญหาและความต้องการขององค์กรเอกชนพัฒนาชนบทภาคเหนือ 2530. เชียงใหม่: โครงการสูนย์ส่งเสริมศิลป์ วัฒนธรรมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชัยพัฒน์ มนต์ประสิทธิ์. (2551). ความต้องการของประชาชนที่มีต่อคุณสมบัติของสมนาختิกสภาพร่องค์การบริหารส่วนตำบลของโภน อั่นกอเมือง จังหวัดตราด. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจมหาวิทยาลัยบูรพา.

ชุลีกร พ. บุญนาค. (2550). หัวหน้าองค์กรที่มีต่อการเลือกตั้งเขตเทศมนตรีตำบล ดำเนินสะดวก ดำรงค์นิ่น ดำรงค์นิ่น สะดวก จังหวัดราชบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจมหาวิทยาลัยบูรพา.

เชิด ยอดมนตร์. (2551). ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการบริหารองค์กร: กรณีศึกษาฝ่ายโยธาในสำนักงานเขตภาษี้เจริญ เขตจอมทong และเขตราษฎร์บูรณะ (พื้นที่ กท. 6 กลุ่มตากสิน). ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจมหาวิทยาลัยบูรพา.

ไซข์พัฒน์ รุ่งเรืองศรี. (2537). พัฒนาองค์กรชุมชนและเครือข่ายองค์กรหมู่บ้านในกระบวนการพัฒนาพื้นที่สูง. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ติน ปรัชญาพุกย์. (2542). ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ทรงเกียรติ เสียงเจริญ. (2543). บทบาทของกำนันและผู้ใหญ่บ้านในยุคปัจจุบัน ศึกษากรณี กำนัน และผู้ใหญ่บ้านในอัมมอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบูรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิพัฒลักษ์ สีจันทร์ และคณะ. (2546). การคิดและการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- เทศบาลตำบลชาากใหญ่ อำเภอเขาคิชฌกูล จังหวัดจันทบุรี. (2553). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ. 2554 - 2556. จันทบุรี: เทศบาลตำบลชาากใหญ่.
- ธนกรณ์ วงศ์ไว. (2548). การตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนจังหวัด: ศึกษากรณี เขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหาร รัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธี索ธร ตุ้ยทองคำ. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกาบนพื้นฐานของนโยบาย และผลประโยชน์แห่งชาติของไทย และสหรัฐอเมริกา: อดีต ปัจจุบัน อนาคต. ใน บทความวิชาการรัฐศาสตร์เนื่องในโอกาสครบรอบ 20 ปี มศ. ครบครอง 20 ปี รัฐศาสตร์. จันทบุรี: สาขาวิชาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- ธนาบินทร์ กรวยวิเชียร. (2520). ภาษาถิ่นภาษาไทย. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- พรพิพัช ชื่นอารมณ์. (2551). ความคิดเห็นของผู้คนที่ศึกษากรณีที่มีต่อการบริหารจัดการที่ดีของ สำนักงานศุลกากรตรวจสอบสินค้าท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ. ปัญหาพิเศษ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
- พรศักดิ์ ผ่องเผ้า. (2534). การคิดตั้งกับการพัฒนาทางการเมือง. ในเอกสารการสอนชุดวิชา ปัญหาการพัฒนาทางการเมืองไทย. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- พิมลจารย์ นามวัฒน์. (2534). การเลือกตั้ง. ในเอกสารการสอนชุดวิชา สถาบันและกระบวนการ การทางการเมือง. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- เพิ่มพงษ์ เชาวลิต และศรีสมภพ จิตรภิรมย์ศรี. (2531). หากคะแนนเสียงอย่างไรให้ได้เป็น ส.ส. กรุงเทพฯ: นิติธรรม.
- ไฟลิน พึงพา. (2549). ความคิดเห็นของผู้ประกอบการชุมชนในเขตพื้นที่ภาคที่ 6 ที่มีต่อการ บริหารงานสุรา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและ พัฒนาประชาคมสังคมเมืองและชนบท, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ภาสพธรรม แก้วประดับ. (2545). การตัดสินใจเลือกสมานาซิกสภาพน้ำดื่มน้ำบ้านค่าย.

ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา.

นันตรี ศิริจันทร์ชื่น. (2540). ภาวะความเป็นผู้นำในงานพัฒนาชุมชน. เชิงใหม่: ภาควิชาสังคม
วิทยา คอมมูนิเคชั่นศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่

วัฒนิกา ศิลปกุล. (2550). ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมานาซิกสภ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ศึกษากรณี การเลือกตั้งสมานาซิกสภองค์กรบริหารส่วน
ต่ำลงมา โฉลง อำนาจบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต การบริหารงานท้องถิ่น, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิชัย ໂຄສวรรัตน์. (2535). ความลับขององค์การ: พฤติกรรมองค์การสนับสนุนใหม่. กรุงเทพฯ:
ธรรมนิตร.

วิสุทธิ์ โพธิเท่น. (2524). ประชาธิปไตย: แนวความคิดและแบบประกบประชาธิปไตย.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วีระชัย นาคนาศ. (2550). การดำเนินงานตามบทบาทของผู้ให้บ้านที่ได้รับเลือกใหม่ ศึกษากรณี
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

วุฒิชัย จำนำง. (2523). พฤติกรรมการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ- โอเดียนสโตร์.

ศิริวรรณ อาร์รัตน์. (2541). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: ธีระฟีล์มแกล๊โซเน็กซ์.

สถานบันบังคิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2510). พฤติกรรมในการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมานาซิก
สภาพน้ำดื่ม พ.ศ. 2510 · ศึกษาผลกระทบของกฎหมายนี้ก่อนแก้ไขและมาตรการ.
กรุงเทพฯ: สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สมชาย วงศิริไพบูลย์. (2550). การตัดสินใจเลือกสมานาซิกสภาพน้ำดื่มน้ำอัจฉริยะ. ปัญหาพิเศษ
รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมบัติ จันทรงศรี. (2530). การเมืองเรื่องการเลือกตั้ง ศึกษาผลกระทบของการเลือกตั้งทั่วไป
พ.ศ. 2529. กรุงเทพฯ: ภาควิชาธุรกิจศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมบูรณ์ ขึ้นยงสุวรรณ. (2551). คู่มือเตรียมสอบปลัดอำเภอ. กรุงเทพฯ: สถาบูกส์.

สัตตนา กระแสร์ชล. (2538). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งอุทยานสายน้ำในชั้นหัวด
จะเชิงโทร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์
สิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน. (2549). แนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งผู้นำชุมชนด้วยระบบมาตรฐานชุมชน. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพชุมชน.

สิรีอร วิชาวด. (2544). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กรเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุจิต บุญบงการ และพงศ์กัตติ ผ่องเผือ. (2525). พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุจิตรา บุณยรัตน์. (2538). ระบบที่ปรึกษาทางการเมืองที่มีผลต่อการเมืองไทย. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการศาสนาสากลแห่งประเทศไทย.

สุชาติ วรสวัสดิ์. (2546). ทักษะของพนักงานบริการรักษาความปลอดภัยที่มีผลต่อการบริการ : ศึกษาเชิงประยุกต์ในบริษัทเอกชน. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สำนักงานสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ชั้นชั้นที่ 11 พ.ศ. 2551. (ออนไลน์).

เข้าถึงได้จาก: [เอกชาติ แจ่มอ่อน. \(2547\). พฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมชายก้าวองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี: ศึกษากรณีอัมกอกพันธุ์สนิค จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.](http://www.library.coj.go.th/info/subsetshowlawedit.php?Idmain=อภิชาติ_นาคสุข. (2536). พฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในพื้นที่เขตบางรักและเขตมีนบุรี วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. รามคำแหง.</p>
</div>
<div data-bbox=)

Cohen, C. (1971). *Democracy*. New York: Free Press.

Yamane, T. (1970). *Statistics, an Introductory Analysis*. (2nd ed.). Tokyo: John Weatherill Inc.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของ ตำบลลากาไทย อําเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นและเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นตำบลลากาไทย อําเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรีจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงหน้าข้อความที่เป็นจริง หรือเดินข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ แบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกผู้นำท้องถิ่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. 18 - 28 ปี

2. มากกว่า 28 ปีขึ้นไป

3. มากกว่า 39 ปีขึ้นไป

4. มากกว่า 50 ปีขึ้นไป

5. มากกว่า 61 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา

2. มัธยมศึกษาตอนต้น

3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.

4. อนุปริญญา/ ปวส.

5. ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี

4. รายได้ต่อเดือน

1. ไม่เกิน 5,000 บาท

2. 5,001 - 15,000 บาท

3. 15,001 - 25,000 บาท

4. 25,001 - 35,000 บาท

5. มากกว่า 35,000 บาท

5. อาชีพ

☐ 1. เกษตรกรรม	☐ 2. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
☐ 3. นักเรียน/นักศึกษา	☐ 4. รับจ้างรายวัน
☐ 5. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	☐ 6. อื่น ๆ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกผู้นำ
ท้องถิ่นตำบลลหากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร				
1.1 มีเชื่อเดียงในด้านคุณงานความดี				
1.2 มีความรู้ความสามารถ				
1.3 ให้ความช่วยเหลือชาวบ้านเป็นอย่างดี				
1.4 มีประสบการณ์ในการทำงาน				
1.5 มีความเจริญทางเชื้อชาติได้				
1.6 มีความเสียสละ				
1.7 มีฐานะดี				
1.8 ผู้ดูแลสุภาพอ่อนน้อม				
1.9 เป็นญาติพี่น้องของตนเอง				
2. บทบาทผู้นำท้องถิ่น				
2.1 มีบทบาทด้านการปักถอนและรักษาความสงบเรียบร้อย				
2.2 มีบทบาทด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ				
2.3 มีบทบาทด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
2.4 มีบทบาทด้านการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน				
2.5 มีบทบาทด้านนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล				
3. ด้านกลยุทธ์ในการหาเสียงของผู้สมัคร				
3.1 มีการหาเสียงโดยใช้ข่าว捏造假ข่าวมาก ๆ				
3.2 มีการหาเสียงโดยใช้ข่าว捏造假ข่าวมาก ๆ				

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
4. ด้านหัวใจเน้นและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ				
4.1 มีการซักขวัญจากหัวใจเน้น				
4.2 มีคำแนะนำจากญาติหรือเพื่อน				
4.3 มีการซื้อเสียงทั้งในรูปของเงินและของรางวัล				
4.4 มีการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้มีสิทธิเดือกตั้ง				

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่เสียสละเวลาอันมีค่าของท่านตอบแบบสอบถามชุดนี้